
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

November

---

1 november

St. Thomas More: "De troende katoliker som vissa anklagar för att be till helgonen och åka på pilgrimsfärder, söker inte upp helgonen som deras Frälsare. Istället söker de helgonen som personer deras Frälsare älskar och vars hjälp och bön de önskar, vilket Han gärna hör. För sin egen skull vill Han se sina älskade hedras. Och när de hedras för Hans skull spiller hedern över till Honom själv."

Klagovisorna 3–5

Tredje sången

1 Jag är mannen som fått lida
under hans vredes gissel.

2 Han har drivit mig ut
i ett mörker utan ljusning.

3 Mot mig har han lyft sin hand
om och om igen.

4 Han trasade sönder mitt kött och min hud
och krossade benen i min kropp.

5 Han byggde en mur omkring mig,
omgav mig med gift och elände.

6 I mörker låter han mig bo
som de sedan länge döda.

7 Han har stängt in mig så att jag inte kan fly,
han har satt tunga bojor på mig.

8 Hur jag än klagar och ropar

lyssnar han inte till min bön.

9 Med stenblock stängde han vägen för mig,
stigen blev oframkomlig.

10 Han lurade på mig som en björn,
som ett lejon i försåt.

11 Han tvang mig av vägen och sönderslet mig
och lät mig ligga övergiven.

12 Han spände sin båge och ställde mig
som mål för sin pil.

13 Han genomborrade mina njurar
med pilar ur sitt koger.

14 Jag blev till åtlöje för alla människor,
jag blev en visa för dem.

15 Han mättade mig med bittra örter,
han gav mig malört att dricka.

16 Han krossade mina tänder mot stenar
och trampade ner mig i gruset.

17 Du tog bort allt gott ur mitt liv,
jag glömde vad lycka var.

18 Jag tänkte: Nu orkar jag inte mer,
jag hoppas inte längre på Herren.

19 Tanken på min nöd och hemlöshet
är malört och gift.

20 Den lämnar mig inte,
och jag är betryckt.

21 Detta går mig till sinnes,
därför våndas jag.

22 Men Herrens nåd tar inte slut,
hans barmhärtighet upphör aldrig.

23 Varje morgon är den ny —
stor är din trofasthet.

24 Min andel är Herren, det vet jag,
därför hoppas jag på honom.

25 Herren är god mot den som kommer till honom,
mot den som sätter sin lit till honom.

26 Det är gott att hoppas i stillhet
på hjälp från Herren.

27 Det är gott för en man
att bära ok som ung.

28 Må han sitta ensam och tyst
när Herren lägger oket på.

29 Må han trycka ansiktet mot marken
— kanske finns det ännu hopp.

30 Må han vända sin kind mot den som slår
och bli överöst med hån.

31 Ty Herren förkastar
inte för alltid:

32 har han plågat, förbarmar han sig åter
i sin stora godhet.

33 Att plåga och pina människor
är inte vad han vill.

34 Att man förtrampar
fångarna i landet,

35 att man vränger rätten för någon
inför den Högste,

36 att en människa vägras sin rätt
— skulle Herren inte se det?

37 Vems ord har skapat allt?
Har inte Herren befallt detta?

38 Kommer inte både ont och gott
på den Högstes bud?

39 Varför klagar då den som är i livet
över sina synders lön?

40 Låt oss pröva och rannsaka vad vi gjort
och återvända till Herren.

41 Låt oss lyfta våra händer och hjärtan
till Gud i himlen.

42 Vi har syndat och trotsat dig,
och du har inte förlåtit.

43 Du har dolt dig i vrede och förföljt oss,

dödat utan förskoning.

44 Du har dolt dig i moln
som ingen bön kan genomtränga.

45 Du har gjort oss till avfall och drav
inför alla folk.

46 Alla våra fiender
hångrinar åt oss.

47 Faror och fällor möter oss,
undergång och ofärd.

48 Tårar strömmar från mina ögon,
ty mitt folk går under.

49 Mina tårar flödar utan avbrott,
de skall inte upphöra

50 förrän Herren blickar ner
och ser det från sin himmel.

51 Det plågar mig att se
hur min stads döttrar lider.

52 Jag blev jagad som en fågel
av dem som förföljer mig utan skäl.

53 De störtade mig levande i graven
och kastade stenar på mig.

54 Vatten stiger över mitt huvud,
jag tänker: Jag är förlorad.

55 Herre, jag åkallar ditt namn
ur gravens djup.

56 Du hör mitt rop — slut inte dina öron
för min bön om lindring och hjälp.

57 Du kommer till mig när jag ropar,
du säger: Var inte rädd.

58 Herre, du för min talan,
du ger lösen för mitt liv.

59 Du ser vilken orätt jag lider,
Herre, skaffa mig rätt!

60 Du ser deras hämndlystnad,
alla deras ränker mot mig.

61 Herre, du hör deras hån,
alla deras ränker mot mig,
62 hur mina fiender viskar och mumlar
dagen i ända om mig.
63 Se hur de gör mig till åtlöje
var de än sitter eller står.

64 Herre, straffa dem
som deras gärningar förtjänar!
65 Förmörka deras sinnen,
låt din förbannelse drabba dem!
66 Förfölj dem i vrede, låt dem inte leva
under Herrens himmel!

Fjärde sången

1 Ack, guldets har svartnat
och mist sin gyllene glans.
I gathörnen ligger
ädelstenarna strödda.

2 Sions ädlaste söner,
mer värda än rent guld —
nu räknas de som lerkärl,
som en krukmakares verk.

3 Till och med schakalen ger di
och mättar sina ungar,
men mitt folk är en hjärtlös kvinna,
grym som strutsen i öknen.

4 Dibarnets tunga klibbar
vid gommen av törst.
Barnen tigger om bröd,
men ingen ger dem något.

5 De som förr åt läckerheter
svälter ihjäl på gatorna,
de som vilade på purpur
ligger nu i dyn.

6 Mitt folks brott var större
än synden i Sodom,
som ödelades på ett ögonblick
utan att röras av människor.

7 Renare än snö var furstarna,
vitare än mjölk,
deras kroppar rödare än korall,
deras lemmar som safir.

8 Nu är de svartare än sot,
man känner inte igen dem på gatan,
huden stramar på dem,
torr som trä.

9 Lyckligare de som stupade för svärd
än de som stupar av svält,
som tynar bort, sargade av hunger,
berövade åkerns gröda.

10 Ömma mödrar kokade
sina egna barn
för att få mat
när mitt folk gick under.

11 Herren tömde sin vrede,
utgöt sin glödande harm.
Han tände en eld i Sion
som förtärde staden i grund.

12 Ingen bland jordens kungar,
ingen i hela världen,
hade trott att fienden kunde komma
inom Jerusalems portar.

13 Profeternas synder och prästernas brott
har vållat detta,
de lät oskyldigas blod
flyta i staden.

14 De irrar blinda på gatorna
och blir fläckade av blod,
de vidrör med kläderna
det som är orent.

15 »Ur vägen! En oren!« ropar man framför dem.
»Ur vägen! Ur vägen! Rör dem inte!«
De irrar omkring på flykt, och folken säger:
»Här får de inte stanna.«

16 Herren själv har skingrat dem,
han bryr sig inte om dem längre.
Ingen aktning visar man för prästerna,
ingen hänsyn för de äldste.

17 Tills ögonen värkte spanade vi
förgäves efter hjälp,
spejade från vårt vaktorn efter ett folk
som ändå inte kunde rädda oss.

18 Våra steg bevakas,
vi kan inte gå ut.
Slutet är nära, vår tid förbi.
Ja, slutet är här.

19 Snabbare än örnar i skyn
var våra förföljare.
De jagade oss över bergen
och låg på lur i öknen.

20 Herrens smorde, som var vårt liv,
blev fångad i deras fallgrop,
han i vars skugga vi hoppats
få leva bland folken.

21 Skratta bara och gläd dig, Edom,
du som bor i landet Us —
också åt dig skall bågaren räckas,
du skall bli drucken och visa dig naken.

22 Ditt straff är avtjänat, Sion,

aldrig mer skall han föra dig bort.
Men ditt brott skall han straffa, Edom,
och avslöja dina synder.

Femte sången

- 1 Herre, minns vad vi fått utstå,
se hur vi förnedras!
- 2 Vår egendom föll i främmande hand,
våra hus kom i främlingars ägo.
- 3 Vi har blivit faderlösa barn,
våra mödrar är som änkor.
- 4 Vi får betala för vårt eget vatten,
vi måste köpa vår egen ved.
- 5 Med oket på nacken pressas vi hårt,
vi är trötta men får ingen vila.

- 6 Vi gav oss under Egypten och Assyrien
för att få bröd att äta.
- 7 Våra fäder som syndade är borta,
vi måste bära deras skuld.
- 8 Slavar regerar oss,
ingen räddar oss från dem.
- 9 Med fara för livet hämtar vi vårt bröd,
hotade av angrepp från öknen.
- 10 Som en lerugn flagnar huden
av brännande hunger.
- 11 De våldtar kvinnorna i Sion
och flickorna i Judas städer.
- 12 De hänger förnäma män
och visar ringaktning för de äldste.
- 13 Unga män måste slita med kvarnen,
pojkar dignar under bördor av ved.
- 14 De gamla samlas inte längre i porten,
de unga har slutat att spela.
- 15 Glädjen är borta ur hjärtat,
dansen har bytts i sorg.
- 16 Kransen har fallit från vårt huvud.
Ve oss som syndade så!
- 17 Därför är vårt hjärta tungt,

därför skymmer det för vår syn:
18 Sions berg ligger öde,
där stryker schakaler omkring.

19 Du, Herre, härskar för evigt,
från släkte till släkte står din tron.

20 Varför har du glömt oss helt
och övergett oss för alltid?

21 För oss åter till dig, så vänder vi åter.
Herre, låt allt på nytt bli som förr.

22 Men du har förkastat oss
och rasar mot oss i vrede.

Jakobsbrevet 3

Tungan är en eld

1 Mina bröder, bli inte lärare allesammans, ni vet att vi får en strängare dom, 2 ty vi felar alla på många sätt. Den som inte felar i sitt tal, han är fullkomlig, och han kan tygla hela sin kropp. 3 När vi lägger betsel i munnen på en häst för att han skall lyda oss styr vi också hela hans kropp. 4 Och tänk på fartygen som är så stora och drivs av hårda vindar; ändå styr rorsmannen dem med det lilla rodret dit han vill. 5 På samma sätt med tungan; den är en liten lem men kan skryta över hur mycket den förmår. En liten eld kan sätta en hel skog i brand. 6 Och tungan är en eld, själva den onda världen bland våra lemmar. Den fläcker hela vår kropp, den sätter livshjulet i brand och har själv sin eld från helvetet. 7 Det finns ingen art bland fyrfotadjur, fåglar, kräldjur eller havsdjur som inte kan betvingas och har betvingats av människan. 8 Men tungan kan ingen människa betvinga, oregerlig och ond som den är och full av dödligt gift. 9 Med den tackar och lovar vi vår Herre och fader, med den förbannar vi människorna, som är skapade till Guds avbilder. 10 Från samma mun kommer lovsång och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder. 11 Inte kan samma källsprång ge både sött och bittert vatten? 12 Och, mina bröder, inte kan ett fikonträd bära oliver eller en vinstock fikon eller en saltkälla ge sötvatten.

Vishet från ovan

13 Om någon av er är vis och erfaren skall han med sin goda vandel ge prov på den mildhet som hör visheten till. 14 Men har ni bitter avund och självhävdelse i era hjärtan skall ni inte skryta och tala osanning. 15 Sådan vishet kommer inte från ovan utan är jordisk, oandlig, demonisk. 16 Där det finns avund och självhävdelse, där finns också oordning och allsköns uselhet. 17 Visheten från ovan däremot är ren, men dessutom fridsam, försynt och foglig, rik på barmhärtighet och goda gärningar, omutlig och uppriktig. 18 Rättfärdigheten utsås i frid och bär frukt för dem som håller frid.

2 november

St. Ambrosius: "Vi har älskat våra avlidna under deras liv; låt oss inte lämna dem utan att be för deras hemkomst hos Herren."

Baruch 1–2

Judarna i Babylon skriver till Jerusalem

1

1 Här återges den skrift som författades i Babylon av Baruk, son till Neria, son till Machseja, son till Sidkia, son till Hasadja, son till Hilkia, 2 under det femte året, den sjunde dagen i månaden, den dag då kaldeerna hade erövrat Jerusalem och bränt ner staden. 3 Denna skrift läste Baruk upp för kung Jekonja av Juda, Jojakims son, och för hela folket som samlades till uppläsningen, 4 för stormännen, kungasönerna och de äldste och för hela folket, höga och låga, alla som bodde i Babylon vid floden Sud. 5 De grät och fastade och bad till Herren, 6 och alla skänkte vad de kunde till en insamling. Pengarna 7skickade de till Jerusalem: till översteprästen Jojakim, son till Hilkia, son till Shallum, till de andra prästerna och alla dem som befann sig i Jerusalem tillsammans

med Jojakim. 8 Samtidigt, den tionde sivan, tog Baruk de föremål som hade tillhört Herrens hus men blivit bortförda ur templet och skickade dem tillbaka till Juda, alltså de silverkärl som kung Sidkia av Juda, Josias son, hade låtit tillverka 9 efter det att kung Nebukadnessar av Babylon hade deporterat Jekonja, furstarna och de andra fångarna, både stormännen och folket i landet, och fört dem från Jerusalem till Babylon, 10 och de skickade följande hälsning:

Här sänder vi er en summa pengar; för dem skall ni köpa brännoffer, syndoffer och rökelse. Gör så i ordning en offergåva, bär fram den på Herrens, vår Guds, altare 11 och be för kung Nebukadnessar av Babylon och för hans son Belshassar att de får leva på jorden så länge himlen består. 12 Då skall Herren ge oss kraft och ge ljus åt våra ögon, vi skall få leva i trygghet under kung Nebukadnessar av Babylon och hans son Belshassar, och vi skall tjäna dem länge och vinna deras välvilja. 13 Be också för oss till Herren, vår Gud, ty vi har syndat mot Herren, vår Gud, och ännu i denna dag har inte Herrens glödande vrede vänts bort från oss. 14 Denna skrift som vi skickar till er skall ni läsa upp i Herrens hus som en syndabekännelse på högtidsdagen och de andra festdagarna.

Botbön

15 Herren, vår Gud, är rättfärdig, men vi står denna dag med skam, vi män av Juda och Jerusalems invånare, 16 våra kungar och hövdingar, våra präster och profeter och våra fäder, 17 ty vi har syndat mot Herren 18 och varit olydiga mot honom; vi har inte lyssnat till Herrens, vår Guds, röst och inte lytt de föreskrifter som Herren gett oss att följa.

19 Från den dag då Herren förde våra fäder ut ur Egypten och intill denna dag har vi ständigt varit olydiga mot Herren, vår Gud, och lättsinnigt vägrat att lyssna till honom. 20 Därför är vi ännu i dag fast i vårt elände och i den förbannelse som Herren befallde sin tjänare Mose att uttala, då han förde våra fäder ut ur Egypten för att ge oss ett land som flödar av mjölk och honung. 21 Vi har försummat att lyssna till Herrens, vår Guds, röst, som talade till oss genom de profeter han sände. 22 Var och en av oss har följt sitt onda sinnelag, så att han tjänat andra gudar och gjort det som är ont i Herrens, vår Guds, ögon.

1 Och Herren har låtit det ord besannas som han uttalade om oss och om våra domare som styrde Israel, om våra kungar och hövdingar och om folket i Israel och Juda, 2 att han skulle låta en stor olycka drabba oss. Aldrig har något sådant skett under himlen som det han lät ske i Jerusalem, så som det var förutsagt i Moses lag: 3 vi måste alla äta våra egna söners och döttrars kött. 4 Han prisgav vårt folk åt alla våra grannriken och lät skam och förödelse drabba oss bland alla de grannfolk dit Herren fördrev oss. 5 Vårt folk kom underst i stället för överst, ty vi har syndat mot Herren, vår Gud, och inte lyssnat till hans röst.

6 Herren, vår Gud, är rättfärdig, men vi och våra fäder har stått med skam intill denna dag. 7 Allt det onda som Herren förutsagt har kommit över oss. 8 Vi bad inte till Herren att han skulle leda alla och envar bort från deras onda hjärtans tankar, 9 och Herren höll olyckan i beredskap och lät den drabba oss. Ty Herren var rättfärdig när han befallde oss att handla efter hans vilja, 10 men vi lyssnade inte till hans röst och lydde inte de föreskrifter som han hade gett oss att följa.

11 Herre, Israels Gud, du som har fört ditt folk ut ur Egypten med din starka hand, med tecken och under, med väldig kraft och med lyftad arm, du som har gjort ditt namn ryktbart intill denna dag: 12 vi har syndat, vi har levt gudlöst, vi har handlat orättfärdigt, Herre, vår Gud, i strid med alla dina rättfärdiga bud. 13 Vänd nu din vrede från oss, ty vi är bara några få som lämnats kvar bland de folk dit du har fördrivit oss. 14 Hör, Herre, vår bön och vår åkallan, befria oss för din egen skull och låt oss vinna välvilja hos dem som förde oss bort från vårt land, 15 så att hela jorden får se att du är Herren, vår Gud, ty Israel och hans folk är uppkallade efter ditt namn.

16 Herre, blicka ner från din heliga boning och se på oss. Vänd ditt öra till oss, Herre, och hör, 17 öppna dina ögon och se. De som ärar Herren och prisar hans rättfärdighet är inte de döda i dödsriket, vilkas ande tagits ut ur kroppen. 18 Nej, det är den djupt bedrövade, den som går nerböjd och svag, det är de matta ögonen och den hungrande själen som ärar dig och prisar din rättfärdighet, Herre. 19 Ty vi litar inte till våra faders eller våra kungars rättfärdighet när vi kommer inför dig med vår bön om barmhärtighet, Herre, vår Gud. 20 Du har ju släppt loss din glödande vrede mot oss, alldeles som du förutsade genom dina tjänare profeterna:

21 Så säger Herren: Böj era nackar och tjäna den babyloniske kungen, så skall ni få bli kvar i det land som jag har gett åt era fäder. 22 Men om ni vägrar lyssna till Herrens röst och inte tjänar den babyloniske kungen, 23 då skall jag tysta alla skratt och glada rop, brudgummens och brudens röster, i Judas städer och på Jerusalems gator, och hela landet skall ligga öde och obebott.

24 Vi lyssnade inte till din röst och tjänade inte den babyloniske kungen. Då lät du de ord besannas som du hade uttalat genom dina tjänare profeterna: våra kungars ben och våra fäders ben kastades ut ur gravarna – 25 de ligger på marken i dagens hetta och nattens frost. Folket dog genom svåra lidanden, genom svält och svärd och pest, 26 och ditt hus, över vilket ditt namn har utropats, lät du bli sådant det är i dag, på grund av ondskan i Israel och Juda. 27 Och ändå, Herre, vår Gud, har du visat oss all din mildhet och stora barmhärtighet, 28 så som du sade genom din tjänare Mose den gången du befallde honom att skriva ner din lag åt israeliterna:

29 Om ni inte lyssnar till min röst, då skall sannerligen denna stora och bullrande folkhop smälta ihop till en liten skara bland de folk dit jag skall fördriva dem. 30 Jag vet att de inte kommer att lyssna till mig, eftersom de är ett styvnackat folk. Men under förvisningen skall de besinna sig, 31 och de skall inse att jag är Herren, deras Gud. Jag skall ge dem hjärtan och öron som lyssnar, 32 och de skall lovsjunga mig i förvisningen och tänka på mitt namn, 33 de skall vända om från sitt trots och sina onda gärningar då de tänker på hur det gick för deras fäder som syndade mot Herren. 34 Då skall jag låta dem återvända till det land som jag svor att ge åt deras fäder, Abraham, Isak och Jakob, och de skall ta det i besittning. Jag skall göra folket talrikt, och det skall aldrig bli mindre igen. 35 Jag skall sluta ett evigt förbund med dem: jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Och jag skall aldrig mer föra bort mitt folk Israel från det land som jag har gett dem.

3 november

St. Teresa av Avila: "När Herren vet att god hälsa är bra för vår välfärd sänder Han den till oss; när vi behöver sjukdom sänder Han den också."

Baruk 3-4

3

1 Herre, allhärskare, Israels Gud, det är en själ i nöd, en bedrövad ande som ropar till dig. 2 Lyssna, Herre, och förbarma dig, ty vi har syndat mot dig. 3 Du sitter på din tron för evigt, men vi hör för evigt förgängelsen till. 4 Herre, allhärskare, Israels Gud, lyssna till de döda israeliternas och deras avkomlingars bön. De syndade mot dig och lyssnade inte till Herrens, sin Guds, röst, och därför är vi nu fast i vårt elände. 5 Tänk nu inte mer på våra fäders synder, utan tänk på din makt och ditt namns ära, 6 ty du är Herren, vår Gud, och vi skall lovsjunga dig, Herre. 7 Det är ju därför du har fyllt våra hjärtan med gudsfruktan, så att vi åkallar ditt namn. Vi skall lovsjunga dig i vår förvisning, ty vi har renat våra hjärtan från all den orätt som våra syndiga fäder begick mot dig. 8 I dag lever vi i förvisning: du har fördrivit oss hit, där vi måste bära skam, förbannelse och skuld för all orätt som våra fäder gjorde när de avföll från Herren, vår Gud.

Visheten, Guds gåva till Israel

9 Israel, hör de bud som ger liv,
lyssna och kom till insikt.
10 Vad har hänt, Israel,
varför är du i fiendeland,
varför har du åldrats bland främlingar,
11 besudlats av de dödas orenhet
och räknats bland dem som hör dödsriket till?
12 Du övergav vishetens källa.
13 Om du hade följt Guds väg
hade du fått bo kvar i frid för alltid.
14 Lär dig var det finns vishet,
var det finns kraft och förstånd.
Då kommer du också att inse
var det finns liv och ljus för ögonen,
var det finns lång levnad och frid.

15 Vem har funnit vishetens boning,
vem har gått in i hennes skattkammare?
16 Var är de som regerade över folken,
de som härskade över markens djur
17 och lekte med himlens fåglar,
de som samlade skatter av silver och guld
– detta som människor litar till –
så att ingen kan fatta deras rikedom,
18 de som rastlöst formade silvret,
så att ingen kan räkna deras verk?
19 De är borta och har stigit ner i dödsriket,
och andra har tagit deras plats.
20 Nya släkten föddes och bodde på jorden,
men klokhetens väg lärde de inte känna,
21 de förstod inte hennes stigar.
Inte heller deras barn slöt sig till henne,
de gick långt bort från hennes väg.
22 Man har aldrig hört om henne i Kanaan,
inte sett henne i Teman.
23 På samma sätt med Hagars ättlingar,
köpmännen från Midjan och Teman:
de sökte jordisk visdom,
liksom legendberättarna och forskarna,
men vishetens väg lärde de inte känna,
de brydde sig aldrig om hennes stigar.
24 Se, hur stor Guds boning är, Israel,
hur vid den värld som han äger!
25 Stor är den och utan gräns,
hög och omätlig.
26 Där föddes de ryktbara jättarna,
urtidens väldiga hjältar, kunniga i krig.
27 Men det var inte dem Gud utvalde,
inte för dem han öppnade vishetens väg.
28 De gick under i sin brist på förstånd,
för sin dårskaps skull gick de under.
29 Vem har farit till himlen och hämtat visheten,
vem har fört henne ner från molnen?
30 Vem har farit över havet och funnit henne
och kan förvärva henne för finaste guld?
31 Det finns ingen som känner hennes väg,

ingen ägnar hennes stig en tanke.

32 Men han som vet allt känner henne;
han har utforskat henne med sin insikt,
han som gav jorden form för evig tid
och fyllde den med fyrfotadjur.

33 Han sänder ut ljuset och det drar åstad,
han kallar på det och det lyder med bävan.

34 Stjärnorna tänder sitt ljus

och börjar med glädje sin vaktjänst;

35 han kallar på dem och de svarar: "Här är vi!"
och lyser med glädje för sin skapare.

36 Sådan är vår Gud,
ingen kan nämnas vid hans sida.

37 Han utforskade vishetens hela väg
och öppnade den för sin tjänare Jakob,
för Israel, som hade hans kärlek.

38 Sedan visade hon sig på jorden
och levde där bland människorna.

Baruk 4

1 Hon är boken med Guds bud,
lagen som består för evigt.

Alla som håller fast vid henne får leva,
men de som lämnar henne skall dö.

2 Vänd om, Jakob, och grip fatt i henne,
bana dig fram till ljuskretsen kring henne.

3 Ge inte det som är din stolthet åt en annan
eller det som gagnar dig åt ett främmande folk.

4 Saliga är vi, mitt folk Israel,
ty vi vet vad som behagar Gud.
Tröst åt det sörjande Jerusalem

5 Fatta mod, mitt folk, du som räddar Israel undan glömskan. 6 Det var inte för att utplånas som ni blev sålda åt hednafolken; ni prigsavs åt fienderna därför att ni hade väckt Guds vrede. 7 Ty ni väckte er skapares förbittring när ni offrade till demoner i stället för till Gud, 8 och ni glömde den evige Guden, som hade fött upp er, och Jerusalem, som hade vårdat er, vållade ni sorg. 9 Ty hon såg hur Guds vrede drabbade er, och hon sade:

Sions grannkvinnor, lyssna!
Gud har lagt på mig en stor sorg.
10 Jag har sett mina söners och döttrars fångenskap,
som den Evige har lagt på dem.
11 Med glädje födde jag upp dem,
men jag fick skiljas från dem med jämmer och sorg.
12 Må ingen visa skadeglädje mot mig,
en änka som har mist så många.
Jag är övergiven, ty mina barn har syndat:
de avföll från Guds lag
13 och erkände inte hans stadgar,
de gick inte Guds buds vägar
och följde inte fostrans stigar,
som leder till hans rättfärdighet.
14 Sions grannkvinnor, kom!
Tänk på mina söners och döttrars fångenskap,
som den Evige har lagt på dem.
15 Han sände mot dem ett folk från fjärran,
ett grymt folk med ett främmande språk,
som inte tog hänsyn till de gamla
och inte skonade barnen.
16 De förde bort änkans älskade söner,
de tog ifrån den ensamman hennes döttrar.
17 Hur skulle jag kunna hjälpa er?
18 Han som har lagt olyckorna på er,
han skall rycka er ur era fienders hand.
19 Gå, mina barn, gå, jag har blivit övergiven.
20 Jag har klätt av mig medgångens dräkt
och klätt mig i den bönfällandes säcktyg:
jag skall ropa till den Evige så länge min tid varar.
21 Fatta mod, mina barn, och ropa till Gud,
så skall han befria er från era herrar
och rycka er ur fiendens hand.
22 Ty jag hoppas att den Evige skall rädda er,
den Helige har låtit mig glädjas
över den barmhärtighet han snart skall visa er,
er räddare som lever i evighet.
23 Med sorg och jämmer skildes jag från er,
men Gud skall låta mig få er tillbaka
med glädje och lycka för evigt.

24 Nu har Sions grannkvinnor sett er fångenskap,
men snart får de se er räddning komma från Gud
med den Eviges stora glans och härlighet.

25 Härda ut, mina barn, under Guds vrede.

Din fiende har jagat dig,
men du skall snart få se hans undergång
och sätta foten på hans nacke.

26 Mina klena små fick gå steniga stigar,
de fördes bort som boskap av plundrande fiender.

27 Men fatta mod, mina barn, och ropa till Gud;
han som lät olyckan komma har inte glömt er.

28 Ert sinne gick på villovägar bort från Gud –
vänd nu om och sök honom med tiofaldig iver.

29 Ty han som har lagt olyckorna på er
skall sända er räddningen och den eviga glädjen.

30 Fatta mod, Jerusalem, han som gav dig ditt namn skall trösta dig. 31
Ve dem som plågade dig och gladdes åt ditt fall, 32 ve de städer där dina
barn fick göra slavtjänst, ve henne som tog dina söner! 33 Ty liksom hon
gladdes åt ditt fall och jublade över din förnedring, så skall hon själv få
sitta övergiven och sörja. 34 Jag skall beröva henne glädjen över hennes
myllrande folkmassor, och hennes övermod skall vändas i sorg. 35 Eld
från den Evige skall bränna henne i långa tider, och hon skall bebos av
demoner för all framtid. 36 Lyft blicken mot öster, Jerusalem, och se den
glädje som kommer till dig från Gud. 37 Där kommer dina söner som du
fick skiljas från, de kommer från öster och väster, samlade på den
Heliges bud, jublande över Guds härlighet.

Jakobsbrevet 5

1 Ni som är rika: gråt och klaga över de olyckor som skall komma över
er. 2 Er rikedom förmultnar, era kläder äts upp av mal, 3 ert guld och
silver rostar, och rosten skall vittna mot er och förtära er kropp som eld.
Ni har samlat skatter i dessa sista dagar. 4 Lönen till arbetarna som
bärgade skörden på era ägor har ni undanhållit. Den skriar till himlen,
och skördefolkets rop har nått Herren Sebaots öron. 5 Ni har levt i lyx
och överflöd här på jorden. Ni har gött er på slaktdagen. 6 Ni har dömt,
ni har dödat den rättfärdige, och han gör inte motstånd mot er.

Herrens ankomst är nära

7 Bröder, var tåliga tills Herren kommer. Jordbrukaren ser fram mot att jorden skall ge sin dyrbara skörd och väntar tåligt på höstregn och vårregn. 8 Ha tålmod ni också, och visa fasthet, ty Herrens ankomst är nära. 9 Klaga inte på varandra, bröder, så blir ni inte dömda. Domaren står utanför dörren. 10 Ta profeterna som talat i Herrens namn till ert föredöme i att lida och visa tålmod. 11 Ja, vi prisar dem saliga som håller ut. Ni har hört om Jobs uthållighet, och ni har sett hur Herren lät det sluta, ty Herren är rik på medlidande och barmhärtighet.

12 Framför allt, mina bröder, svär ingen ed, varken vid himlen eller vid jorden eller vid något annat. Ert ja skall vara ett ja och ert nej ett nej, annars drabbas ni av Guds dom.

Bönens kraft

13 Får någon av er lida skall han be; är någon glad skall han sjunga glädjepsalmer. 14 Är någon av er sjuk skall han kalla till sig de äldste i församlingen, och de skall smörja honom med olja i Herrens namn och be böner över honom. 15 Deras bön i tro skall rädda den sjuke, och Herren skall göra honom frisk. Och har han syndat skall han få förlåtelse. 16 Bekänn därför era synder för varandra, och be för varandra att ni skall bli botade.

Den rättfärdiges bön har kraft och gör därför stor verkan. 17 Elia var en människa som vi, men när han bönföll Gud om att det inte skulle regna kom inget regn över landet på tre och ett halvt år. 18 Sedan bad han igen, och då gav himlen regn, och jorden lät sin gröda växa.

Syndaren skall återföras

19 Mina bröder, om en av er kommer bort från sanningen och någon för honom tillbaka, 20 då skall ni veta: den som återför en syndare från hans villovägar räddar hans liv undan döden och gör att många synder blir förlåtna.

4 novemer

St. Borromeo: "Ingenting glädjer Gud mer än att vi är Hans Sons hjälpare och tar på oss uppgiften att rädda själar. Ingenting ger mer glädje i kyrkan än de som återför själar till andligt liv, och på så sätt räddar dem från helvetet, besegrar djävulen, kastar ut all synd, öppnar himlen, gör änglarna lyckliga, ärar den heliga Treenigheten och förebere­der för sig själva en evig krona."

Baruk 5–6

1 Klä av dig din sorgdräkt, Jerusalem, den som du bär i ditt elände, och klä dig för evigt i Guds härlighets prakt. 2 Ta på dig rättfärdigheten från Gud som en kappa och sätt den Eviges härlighet som en turban på ditt huvud, 3 ty Gud skall låta alla länder under himlen se din glans. 4 För evigt skall du få ditt namn av Gud: "Fred genom rättfärdighet, härlighet genom gudsfruktan."

5 Res dig, Jerusalem, ställ dig på höjden, lyft blicken mot öster och se dina barn komma från väster och öster, samlade på den Heliges bud, jublande över att Gud har tänkt på dem. 6 De lämnade dig till fots, bortdrivna av fiender, men när Gud för dem tillbaka skall de bäras in i triumf som på en kungatron. 7 Ty Gud har befallt att alla höga berg skall sänkas, de eviga höjderna skall sänkas och klyftorna skall fyllas, så att marken blir slät och Israel kan gå fram i skyddet av Guds härlighet. 8 Och på Guds befallning skall skogarna och alla doftande träd ge skugga åt Israel. 9 Med sin härlighets ljus skall Gud leda ett jublande Israel, som lever i barmhärtighet och rättfärdighet från honom.

Baruk 6 (på italienska, då sv. övers. saknas)

Baruc 6

1. Per i peccati da voi commessi di fronte a Dio sarete condotti prigionieri in Babilonia da Nabucodònosor re dei Babilonesi.
2. Giunti dunque in Babilonia, vi resterete molti anni e per lungo tempo fino a sette generazioni; dopo vi ricondurrò di là in pace.
3. Ora, vedrete in Babilonia idoli d'argento, d'oro e di legno, portati a spalla, i quali infondono timore ai pagani.
4. State attenti dunque a non imitare gli stranieri; il timore dei loro dei non si impadronisca di voi.
5. Alla vista di una moltitudine che prostrandosi davanti e dietro a loro li adora, pensate: « Te dobbiamo adorare, Signore ».
6. Poiché il mio angelo è con voi, egli si prenderà cura di voi.
7. Essi hanno una lingua limata da un artefice, sono indorati e inargentati, ma sono simulacri falsi e non possono parlare.
8. Come si fa con una ragazza vanitosa, prendono oro e acconciano corone sulla testa dei loro dei.
9. Talvolta anche i sacerdoti, togliendo ai loro dei oro e argento, lo spendono per sé, dandone anche alle prostitute nei postriboli.
10. Adornano poi con vesti, come si fa con gli uomini, questi idoli d'argento, d'oro e di legno; ma essi non sono in grado di salvarsi dalla ruggine e dai tarli.
11. Sono avvolti in una veste purpurea, ma bisogna pulire il loro volto per la polvere del tempio che si posa abbondante su di essi.
12. Come un governatore di una regione, il dio ha lo scettro, ma non stermina colui che lo offende.
13. Ha il pugnale e la scure nella destra, ma non si libera dalla guerra e dai ladri.
14. Per questo è evidente che non sono dei; non temeteli, dunque!

15. Come un vaso di terra una volta rotto diventa inutile, così sono i loro dei, posti nei templi.

16. I loro occhi sono pieni della polvere sollevata dai piedi di coloro che entrano.

17. Come ad uno che abbia offeso un re si tiene bene sbarrato il luogo dove è detenuto perché deve essere condotto a morte, così i sacerdoti assicurano i templi con portoni, con serrature e con spranghe, perché non vengano saccheggiati dai ladri.

18. Accendono loro lumi, persino più numerosi che per se stessi, ma gli dei non ne vedono alcuno.

19. Sono come una delle travi del tempio; il loro interno, come si dice, viene divorato e anch'essi senza accorgersene sono divorati dagli insetti che strisciano dalla terra, insieme con le loro vesti.

20. Il loro volto si annerisce per il fumo del tempio.

21. Sul loro corpo e sulla testa si posano pipistrelli, rondini e altri uccelli e anche i gatti.

22. Di qui potete conoscere che non sono dei; non temeteli, dunque!

23. Loro di cui sono adorni per bellezza non risplende se qualcuno non ne toglie la patina; perfino quando venivano fusi, essi non se ne accorgevano.

24. Furono comprati a qualsiasi prezzo, essi che non hanno alito vitale.

25. Senza piedi, vengono portati a spalla, mostrando agli uomini la loro condizione vergognosa; arrossiscono anche i loro fedeli perché, se cadono a terra, non si rialzano più.

26. Neanche se uno li colloca diritti si muoveranno da sé, né se si sono inclinati si raddrizzeranno; si pongono offerte innanzi a loro come ai morti.

27. I loro sacerdoti vendono le loro vittime e ne traggono profitto; anche le mogli di costoro ne pongono sotto sale una parte e non ne danno né ai poveri né ai bisognosi; anche una donna in stato di impurità e la puerpera toccano le loro vittime.

28. Conoscendo dunque da questo che non sono dei, non temeteli!

29. Come infatti si potrebbero chiamare dei? Perfino le donne presentano offerte a questi idoli d'argento, d'oro e di legno.
30. Nei templi i sacerdoti siedono con le vesti stracciate, la testa e le guance rasate, a capo scoperto.
31. Urlano alzando grida davanti ai loro dei, come fanno alcuni durante un banchetto funebre.
32. I sacerdoti si portano via le vesti degli dei e ne rivestono le loro mogli e i loro bambini.
33. Gli idoli non possono contraccambiare né il male né il bene ricevuto da qualcuno; non possono né costituire né spodestare un re;
34. nemmeno possono dare ricchezze né soldi. Se qualcuno, fatto un voto, non lo mantiene, non se ne curano.
35. Non liberano un uomo dalla morte né sottraggono il debole da un forte.
36. Non rendono la vista a un cieco né liberano un uomo dalle angosce.
37. Non hanno pietà della vedova né beneficiano l'orfano.
38. Sono simili alle pietre estratte dalla montagna quegli idoli di legno, indorati e argentati. I loro fedeli saranno confusi.
39. Come dunque si può ritenere e dichiarare che costoro sono dei?
40. Inoltre, perfino gli stessi Caldei li disonorano; questi infatti quando trovano un muto incapace di parlare lo presentano a Bel pregandolo di farlo parlare, quasi che costui potesse sentire.
41. Costoro, pur rendendosene conto, non sono capaci di abbandonare gli idoli, perché non hanno senno.
42. Le donne siedono per la strada cinte di cordicelle e bruciano della crusca.
43. Quando qualcuna di esse, tratta in disparte da qualche passante, si è data a costui, schernisce la sua vicina perché non fu stimata come lei e perché la sua cordicella non fu spezzata.

44. Quanto avviene attorno agli idoli è menzogna; dunque, come si può credere e dichiarare che costoro sono dei?

45. Gli idoli sono lavoro di artigiani e di orefici; essi non diventano niente altro che ciò che gli artigiani vogliono che siano.

46. Coloro che li fabbricano non hanno vita lunga; come potrebbero le cose da essi fabbricate essere dei?

47. Essi lasciano ai loro posteri menzogna e ignominia.

48. Difatti, quando sopraggiungono la guerra e le calamità, i sacerdoti si consigliano fra di loro sul come potranno nascondersi insieme con i loro dei.

49. Come dunque è possibile non comprendere che non sono dei coloro che non possono salvare se stessi né dalla guerra né dai mali?

50. Dopo tali fatti si riconoscerà che gli idoli di legno, indorati e argentati, sono una menzogna; a tutte le genti e ai re sarà evidente che essi non sono dei, ma lavoro delle mani d'uomo e che sono privi di ogni qualità divina.

51. A chi dunque non sarà evidente che non sono dei?

52. Essi infatti non possono costituire un re sul paese né concedere la pioggia agli uomini;

53. non risolvono le contese, né liberano l'oppresso, poiché non hanno alcun potere; sono come cornacchie fra il cielo e la terra.

54. Infatti, se il fuoco si attacca al tempio di questi dei di legno o indorati o argentati, mentre i loro sacerdoti fuggiranno e si metteranno in salvo, essi invece come travi bruceranno là in mezzo.

55. A un re e ai nemici non possono resistere.

56. Come dunque si può ammettere e pensare che essi siano dei?

57. Né dai ladri né dai briganti si salveranno questi idoli di legno, argentati e indorati, ai quali i ladri con la violenza tolgono l'oro, l'argento e la veste che li avvolge e poi fuggono tenendo la roba; essi non sono in grado di aiutare neppure se stessi.

58. Per questo vale meglio di questi dei bugiardi un re che mostri coraggio oppure un arnese utile in casa, di cui si serve chi l'ha acquistato; anche meglio di questi dei bugiardi è una porta, che tenga al sicuro quanto è dentro la casa o perfino una colonna di legno in un palazzo.

59. Il sole, la luna, le stelle, essendo lucenti e destinati a servire a uno scopo obbediscono volentieri.

60. Così anche il lampo, quando appare, è ben visibile; anche il vento spira su tutta la regione.

61. Quando alle nubi è ordinato da Dio di percorrere tutta la terra, eseguiscono l'ordine; il fuoco, inviato dall'alto per consumare monti e boschi, eseguisce il comando.

62. Gli idoli invece non assomigliano né per l'aspetto né per la potenza a queste cose.

63. Perciò non si deve ritenere né dichiarare che siano dei, poiché non possono né rendere giustizia né beneficiare gli uomini.

64. Conoscendo dunque che non sono dei, non temeteli!

65. Essi non maledicono né benedicono i re;

66. non mostrano alle genti segni nel cielo, né risplendono come il sole, né illuminano come la luna.

67. Le belve sono migliori di loro, perché possono fuggire in un riparo e provvedere a se stesse.

68. Dunque, in nessuna maniera è chiaro per noi che essi sono dei; per questo non temeteli!

69. Come infatti uno spauracchio che in un cocomeraio nulla protegge, tali sono i loro idoli di legno indorati e argentati;

70. ancora, i loro idoli di legno indorati e argentati si possono paragonare a un ramo nell'orto, su cui si posa ogni sorta di uccelli, o anche a un cadavere gettato nelle tenebre.

71. Dalla porpora e dal bisso che si logorano su di loro saprete che non sono dei; infine saranno divorati e nel paese saranno una vergogna.

72. E' migliore un uomo giusto che non abbia idoli, poiché sarà lontano dal disonore.

1 Johannes 1-2

1

1 Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord. 2 Ja, livet blev synligt, vi har sett det och vittnar om det, och vi förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och blev synligt för oss. 3 Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Yeshua Kristus. 4 Detta skriver vi för att vår glädje skall bli fullkomlig.

Vandra i ljuset

5 Och detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. 6 Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. 7 Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Yeshua, hans son, renar oss från all synd. 8 Om vi säger att vi är utan synd bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. 9 Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. 10 Om vi säger att vi inte har syndat gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Det nya budet: kärleken

2

1 Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern, Yeshua Kristus som är rättfärdig. 2 Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

3 Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud. 4 Den som säger: "Jag känner honom" men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. 5 Men hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom. 6 Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.

7 Mina kära, vad jag skriver här är inget nytt bud utan ett gammalt som ni har haft från början. Detta gamla bud är ordet som ni har fått höra. 8 Ändå är det jag skriver ett nytt bud – det visar både hans och ert liv. Ty mörkret viker och det sanna ljuset lyser redan. 9 Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. 10 Den som älskar sin broder förblir i ljuset och har ingenting inom sig som leder till fall. 11 Men den som hatar sin broder är i mörkret; han vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har gjort hans ögon blinda.

Älska inte världen

12 Jag skriver till er, mina barn: ni har fått era synder förlåtna för hans namns skull. 13 Jag skriver till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag skriver till er som är unga: ni har besegrat den Onde.

14 Jag har skrivit till er, barn: ni känner Fadern. Jag har skrivit till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag har skrivit till er som är unga: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besegrat den Onde.

15 Älska inte världen och det som finns i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. 16 Ty det som finns i världen, vad kroppen begär, vad ögonen åtrår, vad högfärden skryter med, det kommer inte från Fadern utan från världen. 17 Och världen förgår med sina lockelser, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Många antikrister i den sista tiden

18 Mina barn, detta är den sista tiden. Ni har hört att en antikrist skall komma, och nu har också många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att det är den sista tiden. 19 De har utgått från oss men hörde aldrig till oss. Ty om de hade hört till oss hade de stannat hos oss. Men det skulle avslöjas att ingen av dem hör till oss. 20 Ni däremot har blivit smorda av den Helige och känner alla sanningen – 21 jag skriver heller inte att ni är okunniga om sanningen utan att ni känner den och vet att ingen lögn uppstår ur sanningen.

22 Vem är nu lögnare om inte den som förnekar att Yeshua är Kristus? Den är antikrist som förnekar Fadern och Sonen. 23 Den som förnekar Sonen har heller inte Fadern. Den som erkänner Sonen har också Fadern. 24 Bevara det ni har hört från början. Om det ni har hört från början finns i er förblir också ni för alltid bevarade i Sonen och i Fadern. 25 Och detta är vad han själv lovade oss: det eviga livet.

26 Jag skriver här till er om dem som vill bedra er. 27 Men i er förblir den smörjelse som ni har fått av honom, och ni behöver ingen lärare. Ty hans smörjelse undervisar er om allt – den talar sanning och inte lögn. Gör som den har lärt er: förbli i honom.

Guds barn

28 Ja, mina barn, förbli i honom, så att vi kan stå frimodiga när han uppenbarar sig och inte behöver vända oss bort i skam vid hans ankomst. 29 Om ni vet att han är rättfärdig inser ni också att var och en som lever rättfärdigt är född av honom.

5 november

St. Therese av Lisieux: "Perfekt kärlek innebär att stå ut med andra ofullkomliga människor, utan att bli förvånad inför deras svagheter, och bli uppmuntrad av varje litet tecken på goda kvaliteter i dem."

Hesekiel 1–3

Tid och plats för Hesekiels syn

1

1 Under det trettionde året, på femte dagen i fjärde månaden, när jag bodde bland de bortförda vid floden Kevar, öppnades himlen och jag såg en syn från Gud. 2 Den femte dagen i månaden – det var under det femte året av kung Jojakins fångenskap – 3 kom Herrens ord till prästen Hesekiel, Busis son, vid floden Kevar i Kaldeen. Där rörde Herrens hand vid honom.

Hesekiels syn: de fyra varelserna och Herrens härlighet

4 Jag såg en stormvind komma från norr – ett väldigt moln med flammande eld, omstrålat av ljus. Och längst därinne, längst inne i elden, glimmade det som av vitt guld. 5 Längst därinne tyckte jag mig se fyra varelser. De såg ut så här: de hade mänsklig gestalt, 6 men var och en av dem hade fyra ansikten och fyra vingar. 7 Deras ben var raka, fötterna liknade tjurklövar och glänste som blank koppar. 8 Under vingarna hade de människohänder åt fyra håll. Alla fyra hade ansikten och vingar. 9 Deras vingar vidrörde varandra. De kunde gå utan att vända sig, var och en gick rakt fram. 10 Så såg deras ansikten ut: de hade ett människoansikte, och alla fyra hade ett lejonansikte till höger och alla fyra ett tjuransikte till vänster och alla fyra ett örnansikte. 11 Vingarna upptill höll de utbredda: var och en hade två vingar som vidrörde de andras och två som skyldde kroppen. 12 Var och en gick rakt fram. De gick dit andekraften styrde dem, och de vände sig inte när de gick. 13 Mellan dem syntes något som liknade glödande kol, det fladdrade som fackelsken mellan varelserna. Elden lyste klart, och ur elden sköt blixtrar. 14 Varelserna for av och an likt blixtrar.

15 När jag betraktade varelserna fick jag se ett hjul på marken vid var och en av de fyra. 16 Hjulen gnistrade som krysolit. Alla fyra såg likadana ut och tycktes vara gjorda så, att ett hjul satt inuti ett annat. 17 De kunde röra sig åt alla fyra hållen, och de vände sig inte när de rörde sig. 18 Hjulen bestod av fyra lötar, och jag såg att det satt ögon runt om

på lötarna. 19 När varelserna rörde sig, rörde sig hjulen med dem. Och när varelserna lyfte från marken, lyfte också hjulen. 20 Varelserna gick dit andekraften styrde dem, och hjulen lyfte alldeles som de eftersom varelsernas kraft fanns i dem. 21 När varelserna rörde sig, rörde sig hjulen. När de stod stilla, stod hjulen stilla, och när de lyfte från marken, lyfte hjulen alldeles som de eftersom varelsernas kraft fanns i dem.

22 Ovanför varelsernas huvuden fanns något som liknade ett valv. Det hade en fruktansvärd glans som av is och välvde sig över deras huvuden. 23 Under valvet höll de vingarna utsträckta så att de vidrörde de andras, och med två vingar skylde de kroppen. 24 Jag hörde bruset från deras vingar. När de rörde sig lät det som dånet av stora vatten, som den Våldiges röst – ett larm som från en krigshär. När de stannade sänkte de vingarna. 25 Över valvet ovanför deras huvuden hördes ett dån, 26 och däruppe syntes något som liknade safir. Det såg ut som en tron. Och högst uppe, på det som såg ut som en tron, syntes något som tycktes ha mänsklig gestalt. 27 Från det som föreföll vara hans höfter och uppåt såg jag att det glimmade som av vitt guld – det liknade en eldkrans – och från det som föreföll vara hans höfter och neråt såg jag något som liknade eld. Han var omstrålad av ljus. 28 Och som bågen bland molnen en regnvädersdag var det ljus som omstrålade honom.

Så tedde sig anblicken av Herrens härlighet. När jag såg detta föll jag ner med ansiktet mot marken. Och jag hörde någon tala.

Hesekiel kallas till profet. Bokrullen

2

1 "Människa", sade han, "res dig upp! Jag vill tala med dig." 2 Medan han talade fylldes jag av en andekraft som reste mig upp. Och jag hörde den som talade till mig. 3 "Människa", sade han, "jag sänder dig till israeliterna, de trotsiga som trotsar min vilja. Både de och deras fäder har varit upproriska mot mig till den dag som i dag är. 4/5 Till dessa människor med fräck uppsyn och hårt hjärta sänder jag dig. De är ett motsträvigt folk, men vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: 'Så säger Herren Gud.' De kommer att inse att en profet har varit hos dem. 6 Människa! Var inte rädd för dem och bli inte skrämmd av vad de säger, även om nässlor och törnen omger dig och du bor bland skorpioner. Bli inte skrämmd av vad de säger och var inte rädd för dem. De

är ju ett motsträvigt folk. 7 Men vare sig de lyssnar eller inte skall du framföra mina ord till dem. De är ju ett motsträvigt folk. 8 Människa! Lyssna till vad jag har att säga dig. Var inte motsträvigt som detta motsträviga folk. Öppna din mun och ät det jag ger dig.”

9 Jag såg en hand sträckas fram mot mig, och handen höll en bokrulle. 10 Han rullade upp den, och jag såg att den var fullskriven på både framsidan och baksidan. Det som stod skrivet där var klagan, suckar och jämmer.

3

1 ”Människa”, sade han, ”ät det du ser här, ät denna rulle. Gå sedan och tala till israeliterna.” 2 Jag öppnade munnen, och han gav mig rullen att äta. 3 ”Människa”, sade han, ”svälj denna rulle som jag räcker dig och fyll din mage med den.” Jag åt den, och den smakade sött som honung.

4 ”Människa”, sade han sedan, ”gå nu till israeliterna och tala till dem med mina ord. 5 Det är inte till ett folk med svårt eller obegripligt språk du sänds utan till israeliterna, 6 inte till de många folk vars ord du inte kan förstå, folk med svårt eller obegripligt språk. Om det varit till dem jag sänt dig skulle de ha lyssnat på dig. 7 Men israeliterna kommer inte att vilja lyssna på dig, de vill ju inte lyssna på mig. Alla har de hårda pannor och hårda hjärtan. 8 Jag skall göra din uppsyn lika stursk som deras och din panna lika hård. 9 Jag skall göra din panna hård som diamant, hårdare än flinta. Var inte rädd för dem, låt dem inte skrämma dig. De är ju ett motsträvigt folk.” 10 Sedan sade han: ”Människa! Hör noga på och lägg allt jag säger dig på minnet. 11 Gå sedan till dina bortförda landsmän och tala till dem. Vare sig de lyssnar eller inte skall du säga till dem: ’Så säger Herren Gud.’”

12 En andekraft lyfte mig, och jag hörde bakom mig ett väldigt dån då Herrens härlighet höjde sig från sin plats. 13 Varelsernas vingar brusade när de vidrörde varandra, och hjulen bredvid dem dundrade – ett väldigt dån. 14 Andekraften lyfte mig och förde mig bort. Jag var bitter och upprörd under färden, Herrens hand vilade tungt på mig. 15 Och jag kom till de bortförda i Tel Aviv, som bodde vid floden Kevar, till den plats där de bodde. Där satt jag hos dem i sju dagar som förstenad.

Hesekiels uppdrag som väktare

16 Efter sju dagar kom Herrens ord till mig: 17 Människa! Jag gör dig till en väktare för israeliterna. När du hör ett ord från mig skall du framföra

min varning. 18 Om jag säger till den gudlöse: "Ditt straff är döden" och du inte har varnat honom eller avrått honom från onda gärningar för att rädda hans liv, skall den gudlöse dö därför att han syndat, och av dig skall jag utkräva vedergällning för hans blod. 19 Men om du varnat den gudlöse och han ändå inte upphör med sin ondska och sina onda gärningar, skall han dö därför att han syndat, men du har räddat ditt liv. 20 Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och börjar handla orätt när jag lagt en sten i hans väg, skall han dö. Om du inte har varnat honom, skall han dö därför att han syndat. Hans rättfärdiga gärningar skall vara glömda, och av dig skall jag utkräva vedergällning för hans blod. 21 Men om du varnar den rättfärdige för att synda och han, den rättfärdige, inte syndar, skall han få leva därför att han lydde varningen, och du har räddat ditt liv.

Profeten skall fångslas och bli stum

22 Där rörde Herrens hand vid mig. Han sade: "Gå ner i dalen. Jag vill tala med dig där." 23 Jag begav mig ner i dalen, och där stod Herrens härlighet, så som jag hade sett den vid floden Kevar. Och jag föll ner med ansiktet mot marken. 24 Men jag fylldes av en andekraft som reste mig upp. Han sade till mig: "Gå nu hem och stäng in dig. 25 Människa! De kommer att slå rep omkring dig och binda dig, så att du inte kan gå ut bland dem. 26 Jag skall låta din tunga klibba fast vid gommen, så att du blir stum och inte kan tillrättavisa dem. De är ju ett motsträvigt folk. 27 Men när jag talar med dig skall jag lossa din tunga. Då skall du säga till dem: 'Så säger Herren Gud.' Den som vill lyssna, han lyssnar, den som inte vill, han låter bli. De är ju ett motsträvigt folk."

1 Johannes 3

3

1 Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. 2 Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit

uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. 3 Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

4 Den som syndar bryter också mot lagen, ty synd är laglöshet. 5 Ni vet att han har uppenbarat sig för att ta bort synderna och att någon synd inte finns hos honom. 6 Den som förblir i honom syndar inte. Den som syndar har aldrig sett honom och känner honom inte.

7 Mina barn, låt ingen föra er vilse. Den som gör det rätta är rättfärdig, liksom Kristus är rättfärdig. 8 Den som syndar är djävulens barn, ty djävulen har syndat ända från början. Men Guds son har uppenbarats för att utplåna djävulens verk. 9 Den som är född av Gud syndar inte, ty Guds säd förblir i honom. Och han kan inte synda eftersom han är född av Gud. 10 Så blir det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens: den som handlar orättfärdigt tillhör inte Gud, ej heller den som inte älskar sin broder.

Inbördes kärlek

11 Ty detta är budskapet som ni har hört alltifrån början: att vi skall älska varandra. 12 Vi skall inte likna Kain, som var den Ondes barn och slog ihjäl sin bror. Varför slog han ihjäl honom? Därför att hans gärningar var onda medan broderns var rättfärdiga.

13 Bröder, bli inte förvånade om världen hatar er. 14 Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar våra bröder. Den som inte älskar är kvar i döden. 15 Den som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare bär evigt liv inom sig. 16 Genom att Yeshua gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Också vi är skyldiga att ge vårt liv för bröderna. 17 Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?

18 Mina barn, låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning. 19/20 Då förstår vi att vi är sanningens barn, och om vårt hjärta dömer oss kan vi inför honom övertyga det om att Gud är större än vårt hjärta och förstår allt. 21 Mina kära, om hjärtat inte dömer oss kan vi stå frimodiga inför Gud. 22 Och vad vi än ber om får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom. 23 Och detta är hans bud: att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska

varandra så som han har befallt oss. 24 Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av anden som han har gett oss.

6 november

St. Augustinus: "Gudsfruktan bereder plats för kärleken. Men när kärleken har börjat bo i våra hjärtan, drivs rädslan därifrån. I sömnad för nålen in tråden i tyget. Nålen tränger in men tråden kan inte följa förrän nålen är bort ur tyget. På liknande sätt upptar gudsfruktan våra tankar till en början, men den blir inte kvar för den bereder endast plats åt kärleken."

Hesekiel 4

Hesekiel förebildar Jerusalems belägring

1 Du människobarn, tag en lertavla, lägg den framför dig och rita en stad på den, nämligen Jerusalem. 2 Belägra den och bygg torn mot den. Kasta upp vallar mot den, håll trupper i beredskap runt den och sätt upp murbräckor mot den från alla håll. 3 Och tag en järnplåt och sätt upp den som en järnmur mellan dig och staden. Vänd sedan ditt ansikte mot den och håll den belägrad och anfall den. Detta skall vara ett tecken för Israels hus.

4 Och du skall lägga dig på vänstra sidan och lägga Israels folks missgärning på dig. Lika många dagar som du ligger så, skall du bära på deras missgärning. 5 Jag skall lägga deras missgärningsår på dig. De skall motsvaras av samma antal dagar, trehundra och trettio dagar. Så skall du bära Israels folks missgärning. 6 När du har fullgjort dem, skall du för andra gången lägga dig, nu på högra sidan, och bära Juda folks missgärning under fyrtio dagar, en dag för varje år. Jag har tilldelat dig en dag för varje år. 7 Mot det belägrade Jerusalem skall du vända ditt ansikte och din nakna arm, och du skall profetera mot det. 8 Och se, jag skall lägga bojor på dig, så att du inte kan vända dig från den ena sidan till den andra, förrän dina belägringsdagar är slut.

9 Tag vete, korn, bönor, linsärter, hirs och spältvete och lägg detta i samma kärl och baka bröd åt dig av det. Lika många dagar som du ligger

på sidan, alltså trehundra nittio dagar, skall du äta det. 10 Den mat du skall äta skall vägas upp, tjugo siklar för varje dag. Du skall äta den på bestämda tider. 11 Och du skall dricka vatten som mätts upp, en sjättedels hin. Du skall dricka det på bestämda tider. 12 Du skall äta kornkakor som du har bakat på bränsle av människoavföring inför deras ögon." 13 Herren tillade: "På samma sätt skall Israels barn äta sitt orena bröd bland hednafolken, dit jag skall driva bort dem."

14 Men jag svarade: "O, Herre, Herre! Se, jag har aldrig blivit orenad. Från min ungdom ända tills nu har jag aldrig ätit något självdött eller ihjälrivet djur, och orent kött har aldrig kommit i min mun." 15 Då sade han till mig: "Se, jag ger dig kogödsel i stället för människoavföring, och du skall grädda ditt bröd över den." 16 Han sade vidare till mig: "Du människobarn, se, jag skall skapa brist på bröd i Jerusalem, och man skall äta bröd efter vikt och med oro, och dricka vatten efter mått och med förfäran. 17 De skall sakna bröd och vatten och gripas av förskräckelse, den ene efter den andre, och tyna bort i sin missgärning."

1 "Du människobarn, tag ett skarpt svärd och använd det som rakkniv och raka med det ditt huvud och ditt skägg. Tag sedan en våg och dela upp håret. 2 En tredjedel skall du bränna upp i eld mitt i staden, när belägringsdagarna är slut. En tredjedel skall du ta och slå med svärdet runt omkring staden, och en tredjedel skall du strö ut för vinden, ty jag skall låta ett svärd dra ut efter dem. 3 Men några få hårstrån skall du ta undan och knyta in i flikarna på din mantel. 4 Av dessa strån skall du sedan kasta några i elden och bränna upp dem. Från dem skall en eld gå ut över hela Israels folk.

5 Så säger Herren, Herren: Detta är Jerusalem som jag har satt mitt ibland hednafolken med länder runt omkring. 6 Men staden har i sin ondska satt sig upp mot mina bud mer än folken, och mot mina stadgar mer än länderna runt omkring, ty de har förkastat mina bud och inte följt mina stadgar. 7 Därför säger Herren, Herren så: Ni har varit värre än hednafolken runt omkring er och inte levt efter mina lagar och inte följt mina bud, ni har inte ens följt lagarna hos de folk som bor runt omkring er. 8 Därför säger Herren, Herren så: Se, jag, jag själv är emot dig. Jag skall utföra min dom mitt ibland er inför ögonen på folken. 9 För dina vidrigheters skull skall jag göra med dig vad jag aldrig tidigare har gjort och aldrig mer skall göra. 10 Därför skall föräldrar hos dig äta sina barn, och barn sina föräldrar. Jag skall utföra min dom mot dig, och alla som blir kvar av dig skall jag strö ut för vinden. 11 Så sant jag lever, säger Herren, Herren: Därför att du har orenat min helgedom med alla dina

vidrigheter och alla dina avgudar, skall jag rensa bort dig. Jag skall inte visa skonsamhet eller medlidande. 12 En tredjedel av dig skall dö av pest och förgås av hunger. En tredjedel skall falla för svärd runt omkring dig. En tredjedel skall jag strö ut för vinden och låta ett svärd dra ut efter dem. 13 Min vrede skall bli uttömd, och jag skall stilla min förbittring på dem och så få min hämnd. De skall inse att jag, Herren, har talat i min nitälskan när jag uttömmar min vrede över dem.

14 Jag skall låta dig bli en ödemark och en skam bland folken runt omkring dig, inför alla som går förbi. 15 Du skall bli till skam och hån, till varning och skräck för folken runt omkring dig, när jag håller dom med vrede och förbittring och svåra straff. Jag, Herren, har talat. 16 När jag sänder hungerns onda pilar, fördärvets pilar, då sänder jag dem för att fördärva er. Jag skall låta er hunger bli allt värre och förstöra livsuppehållet för er. 17 Och jag skall sända över er hungersnöd och vilda djur, som skall döda era barn. Pest och blodsutgjutelse skall drabba dig, och svärd skall jag låta komma över dig. Jag, Herren, har talat."

1 Johannesbrevet 4

Pröva andarna

1 Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen. 2 Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Yeshua är Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, 3 och varje ande som inte bekänner Yeshua, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen. 4 Ni, kära barn, är från Gud och har besegrat dem, ty han som är i er är större än den som är i världen. 5 De är av världen och därför talar de vad som är av världen, och världen lyssnar till dem. 6 Vi tillhör Gud. Den som känner Gud lyssnar till oss,#
lyssnar till oss Tar emot den apostoliska undervisningen.
den som inte är av Gud lyssnar inte till oss. Det är så vi känner igen sanningens Ande och villfarelsens ande.
Guds kärlek och vår

7 Mina älskade, låt oss älska varandra, ty kärleken är av Gud, och var och en som älskar är född av Gud och känner Gud. 8 Den som inte älskar har inte lärt känna Gud, ty Gud är kärlek. 9 Så uppenbarades Guds kärlek till oss: han sände sin enfödde Son till världen för att vi skulle leva genom honom. 10 Kärleken består inte i att vi har älskat Gud utan i att han har älskat oss och sändt sin Son till försoning för våra synder. 11 Mina älskade, om Gud älskade oss så högt, är också vi skyldiga att älska varandra. 12 Ingen har någonsin sett Gud. Om vi älskar varandra förblir Gud i oss, och hans kärlek har nått sitt mål i oss. 13 Vi vet att vi förblir i honom och han i oss, därför att han har gett oss av sin Ande. 14 Vi har sett och vittnar om att Fadern har sändt sin Son som världens Frälsare. 15 Den som bekänner att Yeshua är Guds Son, i honom förblir Gud och han själv förblir i Gud. 16 Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek och den som förblir i kärleken förblir i Gud, och Gud förblir i honom. 17 I detta har kärleken nått sitt mål hos oss: att vi är frimodiga på domens dag. Ty sådan han är, sådana är också vi i den här världen. 18 Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken driver ut rädslan. Rädslan hör ju samman med straff, och den som är rädd är inte fullkomnad i kärleken. 19 Vi älskar därför att han först har älskat oss. 20 Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett. 21 Och detta är det bud som vi har från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

7 november

St. Ireneus av Lyon: "Gud bad oss inte följa Honom för att han behövde vår hjälp, utan därför att Han visste att vi skulle bli hela av att älska Honom."

Hesekiel 6-7

Dom över Israels berg

1 Herrens ord kom till mig: 2 "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Israels berg, profetera mot dem 3 och säg: Ni Israels berg, hör Herrens, Herrens ord: Så säger Herren, Herren till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Se, jag, jag själv skall låta svärdet komma över er och förstöra era offerhöjder. 4 Era altaren skall förstöras och era solstoder smulas sönder, och jag skall låta era slagna falla inför era avgudar. 5 Jag skall låta de döda kropparna av Israels barn ligga inför deras avgudar, och jag skall strö ut era ben runt omkring era altaren. 6 Var ni än bor skall städerna bli öde och offerhöjderna ödelagda. Era altaren skall stå öde och förstörda och era avgudar slås sönder och få ett slut. Era solstoder skall bli nerhuggna och era verk utplånade. 7 Män som slås till döds skall falla mitt ibland er, och ni skall inse att jag är Herren.

8 Men jag skall låta några leva kvar. När ni blir kringspidda i länderna, skall somliga av er räddas undan svärdet ute bland folken. 9 De av er som räddas skall tänka på mig bland hednafolken där de är i fångenskap, när jag har krossat deras trolösa hjärtan som vikit av ifrån mig och deras ögon som trolöst skådade efter sina avgudar. De skall avsky sig själva för det onda de har gjort med alla sina vidrigheter. 10 Och de skall inse att jag är Herren. Det är inte ett tomt ord att jag skall låta denna olycka komma över dem.

11 Så säger Herren, Herren: Slå ihop dina händer och stampa med fötterna och ropa ve över alla usla vidrigheter bland Israels folk. Genom svärd, hunger och pest skall de falla. 12 Den som är långt borta skall dö av pest, och den som är nära skall falla för svärd, och den som blir kvar och blir bevarad skall dö av hunger. Så skall jag ösa ut min vrede över dem. 13 Ni skall inse att jag är Herren, när deras slagna män ligger där mitt ibland sina avgudar, runt omkring sina altaren, på alla höga kullar, på alla bergstoppar, under alla gröna träd och under alla lummiga terebinter, överallt där de har låtit en ljuvlig doft stiga upp till alla sina

avgudar. 14 Jag skall räcka ut min hand mot dem och göra landet, var de än bor, mer öde och tomt än öknen vid Dibla. De skall då inse att jag är Herren."

Slutet kommer

7 1 Herrens ord kom till mig. Han sade: 2 "Du människobarn, så säger Herren, Herren till Israels land: Slutet kommer! Ja, slutet kommer över landets fyra hörn. 3 Nu kommer slutet över dig, ty jag skall sända min vrede mot dig och döma dig efter dina gärningar och låta alla dina vidrigheter drabba dig. 4 Jag skall inte skona dig och inte ha något förbarmande. Jag skall låta dina gärningar drabba dig och dina vidrigheter vara mitt ibland dig. Och ni skall inse att jag är Herren. 5 Så säger Herren, Herren: Se, en olycka kommer, en olycka ensam i sitt slag! 6 Slutet kommer, ja, slutet kommer! Det vaknar upp och kommer över dig. Se, det kommer! 7 Nu är det din tur att dömas, du som bor här i landet. Din stund kommer, förvirringens dag är nära, då inget skörderop mer skall höras på bergen. 8 Jag skall snart utgjuta min förbittring över dig och ösa ut min vrede över dig och döma dig efter dina gärningar och låta alla dina vidrigheter komma över dig. 9 Jag skall inte skona dig och inte ha något förbarmande. Jag skall ge dig efter dina gärningar och de avskyvärda ting som finns hos dig. Och ni skall inse att det är jag, Herren, som slår. 10 Se, dagen är inne! Den har kommit! Tidsfristen har löpt ut. Riset blomstrar, övermodet grönskar. 11 Våldet har växt till ett onskans ris. Det blir inget kvar av dem, ingen från deras hop, inget av deras rikedom, deras härlighet försvinner. 12 Stunden kommer, dagen närmar sig. Köparen skall inte glädja sig och säljaren inte sörja, ty brinnande vrede drabbar hela deras hop. 13 Säljaren får inte vända tillbaka till det han har sålt, även om de skulle förbli bland de levande. Ty profetian om hela deras hop skall inte tas tillbaka, och ingen som lever i synd kommer att rädda sitt liv. 14 Man blåser i hornet och gör sig redo, men ingen drar ut till strid. Ty min brinnande vrede drabbar hela hopen. 15 Ute härjar svärdet och inne pest och hungersnöd. Den som är ute på marken dör genom svärdet, den som är i staden dukar under av hungersnöd och pest. 16 Men de som undkommer skall fly till bergen och vara som bergklyftornas duvor, som alla jämrar sig, var och en för sin missgärnings skull. 17 Alla händer skall sjunka ner och alla knän bli som vatten. 18 Människorna skall klä sig i säcktyg, och förfäran skall drabba dem. I allas ansikten skall skam synas, och alla huvuden skall rakas. 19 De skall kasta ut sitt silver på gatorna och betrakta sitt guld

som orent. Silvret och guldets skall inte kunna rädda dem på Herrens vredes dag. De skall inte kunna mätta sig med det eller fylla sin buk med det, ty det har för dem varit en orsak till synd. 20 Dess vackra glans använde de till högfärd, och de gjorde sina avskyvärda bilder och avgudar av det. Därför skall jag göra det till orenhet för dem. 21 Jag skall ge det som byte i främlingars hand och som rov åt de ogudaktiga på jorden, för att de skall vanhelga det. 22 Jag skall vända mitt ansikte från dem, så att man får vanhelga min dyrbara boning. Vårdsmän skall dra in där och vanhelga den.

23 Gör i ordning kedjorna, ty landet är fullt av blodsutgjutelse och staden är full av våld. 24 Jag skall låta de ogudaktigaste hednafolk komma och ta över deras hus. Så skall jag göra slut på de fräckas övermod, och deras helgedomar skall bli vanhelgade. 25 Ångest kommer, och när de söker frid skall de inte finna någon. 26 Den ena olyckan skall komma efter den andra, det ena sorgebudet skall följa det andra. Man skall tigga profeterna om syner, prästerna skall komma till korta med sin undervisning och de äldste med sina råd. 27 Kungen skall sörja, furstarna skall klä sig i förskräckelse och folket i landet skall stå med darrande händer. Jag skall ge dem efter deras gärningar och döma dem efter deras egna domar. De skall då inse att jag är Herren."

1 Johannesbrevet 5

Tron på Guds Son

1 Var och en som tror att Yeshua är Kristus, han är född av Gud, och var och en som älskar Gud som har fött, älskar också den som är född av honom. 2 När vi älskar Gud och håller hans bud, då vet vi att vi älskar Guds barn. 3 Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga. 4 Ty allt som är fött av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro. 5 Vem kan besegra världen utom den som tror att Yeshua är Guds Son? 6 Det är han som kom genom vatten och blod, Yeshua Kristus, inte bara genom vattnet, utan genom vattnet och blodet. Och det är Anden som vittnar, eftersom Anden är sanningen. 7 Ty det är tre som vittnar: 8 Anden, vattnet och blodet, och de tre säger ett och detsamma. 9 Om vi godtar människors vittnesbörd, så skall vi veta att Guds vittnesbörd är förmer, eftersom detta är Guds vittnesbörd: att han har vittnat om sin Son. 10 Den som tror på Guds Son har vittnesbördet inom sig. Den som inte tror på Gud

gör honom till en lögnare, eftersom han inte tror på vittnesbördet som Gud har givit om sin Son. 11 Och detta är vittnesbördet: Gud har skänkt oss evigt liv, och det livet är i hans Son. 12 Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet.

13 Detta skriver jag till er för att ni skall veta att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn. 14 Och detta är den tillit vi har till honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss. 15 Och när vi vet att han hör oss, vad vi än ber om, så vet vi också att vi redan har det som vi bett honom om.

16 Om någon ser sin broder begå en synd som inte är till döds, skall han be, och Gud skall ge liv åt honom, åt dem som inte begår synd till döds. Det finns synd som är till döds, och jag säger inte att man skall be för den. 17 All orättfärdighet är synd, men det finns synd som inte är till döds.

18 Vi vet att ingen som är född av Gud syndar. Han som är född av Gud# bevarar honom, så att den onde inte kan röra honom. 19 Vi vet att vi tillhör Gud och att hela världen är i den ondes våld. 20 Vi vet att Guds Son har kommit och gett oss förstånd, så att vi känner den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Yeshua Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet. 21 Kära barn, var på er vakt mot avgudarna.

8 november

St. Elizabeth av Treenigheten: "När du hör vettlösa saker om Yeshua, försök hela detta sår.

Du älskar Honom åtminstone, så håll ditt hjärta rent för Honom."

Hesekiel 8–9

Avguderi i templet

1 När jag i det sjätte året, på femte dagen i sjätte månaden,[#] sjätte året, på femte dagen i sjätte månaden 17 sept. 591 f. Kr. satt i mitt hus och de äldste i Juda satt hos mig, kom Herrens, Herrens hand över mig. 2 Och jag såg där en gestalt som till utseendet liknade en eld. Från det som såg ut att vara hans höfter och neråt var eld. Men från hans höfter och uppåt syntes något som liknade strålande ljus och var som glänsande metall. 3 Han räckte ut något som liknade en hand och tog tag i en lock av mitt hår, och Anden lyfte mig upp mellan himmel och jord. I syner från Gud förde han mig till Jerusalem, till den inre förgårdens port som vetter åt norr, där avgudabilden som uppväckt Guds vrede hade sin plats. 4 Och se, där var härligheten från Israels Gud, så som jag hade sett den på slätten. 5 Han sade till mig: "Du människobarn, lyft nu upp dina ögon mot norr." När jag lyfte mina ögon mot norr, fick jag vid själva ingången norr om altarporten se den avgudabild som hade väckt Guds vrede. 6 Han sade till mig: "Du människobarn, ser du vad de gör? Det är mycket vidriga ting som Israels hus här bedriver så att jag måste lämna min helgedom. Men du skall få se mer och än värre vidrigheter."

7 Sedan förde han mig till förgårdens ingång, och där fick jag se ett hål i väggen. 8 Han sade till mig: "Du människobarn, bryt igenom väggen." Då bröt jag igenom den och fick nu se en dörr. 9 Han sade till mig: "Gå in och se vilka onda vidrigheter de bedriver här." 10 När jag kom in, fick jag se alla slags bilder av vidriga kräldjur och fyrfotadjur liksom Israels folks alla avgudar inristade runt omkring på väggarna. 11 Framför dem stod sjuttio av de äldste i Israel, och Jaasanja, Safans son, stod mitt ibland dem. Var och en av dem hade sitt rökelsekar i handen, och ljuvlig doft steg upp från rökelsemolnet.

12 Han sade till mig: "Du människobarn, ser du vad de äldste i Israels hus sysslar med i mörkret, var och en i sin avgudakammare? De säger: Herren ser oss inte, Herren har övergett landet." 13 Sedan sade han till mig: "Du skall få se än värre vidrigheter som de bedriver." 14 Och han förde mig fram mot ingången till norra porten på Herrens hus, och se, kvinnor satt där och begrät Tammus.[#]

Tammus var den babyloniska vegetationsguden som ansågs dö varje år.

15 Han sade till mig: "Ser du detta, du människobarn? Men du skall få se ännu vidrigare avgudadyrkan än detta."

16 Så förde han mig till den inre förgården till Herrens hus. Och där, vid ingången till Herrens tempel, mellan förhuset och altaret, stod omkring tjugofem män. De vände ryggen åt Herrens tempel och ansiktet åt öster och tillbad solen i öster. 17 Han sade till mig: "Ser du detta, du människobarn? Är det inte nog för Juda hus att bedriva de vidrigheter de har bedrivit här, eftersom de också har fyllt landet med våld och ännu mer väckt min vrede? Se hur de sätter kvisten för näsan! 18 Därför skall jag också handla i vrede. Jag skall inte skona dem och inte ha något förbarmande. Även om de ropar högt i öronen på mig, skall jag ändå inte lyssna till dem."

Hesekiel 9

Dom över avgudadyrkarna

1 Jag hörde honom ropa med hög röst: "Kom hit, ni som skall straffa staden, var och en med sitt förstörelsevapen i handen." 2 Då kom sex män från övre porten, den som vetter mot norr, och var och en hade sin stridshammare i handen. Bland dem fanns en man som var klädd i linnekläder och hade ett skrivdon vid sin höft. De kom och ställde sig vid sidan av kopparaltaret. 3 Härligheten från Israels Gud hade lyft sig från keruben som den vilade på och flyttat sig till tempelhusets tröskel och ropade nu till mannen som var klädd i linnekläderna och som hade skrivdonet vid sin höft. 4 Herren sade till honom: "Gå mitt igenom Jerusalems stad och sätt ett tecken ett tecken Tecknet är den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet. Den hade vid denna tid formen av ett kors på pannan på de män som suckar och jämrar sig över alla de vidrigheter som bedrivs därinne."

5 Till de andra hörde jag honom säga: "Följ honom in i staden och slå folket. Visa ingen skonsamhet och ha inget förbarmande! 6 Döda åldringar, unga män, unga kvinnor, späda barn och vuxna kvinnor. Ni skall döda för att förgöra, men inte röra någon som har tecknet på sig. Börja vid min helgedom." Då började de med de äldste som stod framför tempelhuset. 7 Han sade till dem: "Orena tempelbyggnaden och fyll förgårdarna med slagna. Drag ut!" Och de drog ut och slog folket i staden. 8 När de slog folket blev jag ensam kvar och jag föll då ner på mitt ansikte och ropade: "O, Herre, Herre, vill du förgöra allt som är kvar

av Israel, när du utgjuter din vrede över Jerusalem?" 9 Han sade till mig: "Den missgärning som folket i Israel och Juda har begått är mycket, mycket stor. Landet är fullt av blodskulder och staden är full av lagöverträdelse. Ty de säger: Herren har övergett landet, Herren ser det inte. 10 Därför skall inte heller jag visa något medlidande eller förbarmande, utan jag skall låta deras gärningar komma över deras egna huvuden."

11 Mannen som var klädd i linnekläderna och hade skrivdonet vid sin höft kom nu tillbaka och meddelade: "Jag har gjort som du befalld mig."

2 Johannesbrevet 1

Hälsning

1 Från den gamle till den utvalda frun och hennes barn, som jag älskar i sanningen, och inte bara jag utan alla som har lärt känna sanningen. 2 Vi älskar dem för sanningens skull, som förblir i oss och skall vara med oss i evighet. 3 Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern, och från Yeshua Kristus, Faderns Son, vare med oss i sanning och kärlek.

Förmaning till trohet mot Kristi budskap

4 Jag blev mycket glad när jag fann sådana bland dina barn som lever i sanningen efter det bud som vi har tagit emot av Fadern. 5 Och nu har jag en bön till dig, min fru – det är inte något nytt bud jag här ger dig utan det som vi har haft från början – jag ber: låt oss älska varandra. 6 Ja, detta är kärleken: att vi lever efter hans bud. Detta är det bud ni har hört från början, att ni skall leva i kärleken.

7 Ty många bedragare har gått ut i världen, och de bekänner inte att Yeshua är Kristus, som har kommit i köttet. En sådan är Bedragaren, Antikrist. 8 Se till att ni inte förlorar det vi har arbetat för utan får full lön. 9 Den som inte förblir i Kristi lära utan går utöver den, han har inte Gud. Den som förblir i hans lära har både Fadern och Sonen. 10 Om därför någon kommer till er och inte för med sig denna lära, så skall ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen. 11 Den som välkomnar en sådan gör sig medskyldig till hans onda gärningar.

Slutord

12 Fastän jag har mycket att säga er vill jag inte göra det med papper och bläck. Jag hoppas i stället kunna komma till er och tala direkt med er, så att vår glädje kan bli fullkomlig. 13 Din utvalda systers barn hälsar till dig.

9 oktober

St. Cyprianus av Carthago: "Det är på Petrus som Han bygger sin kyrka och åt honom lämnar Han fåren för att de ska få näring. Och även om Han ger en liknande makt åt alla apostlarna, gav han Petrus en särskild plats och försäkrade med Sin auktoritet kyrkans enhet."

Hesekiel 10-11

Herrens härlighet lämnar templet

1Jag fick se att på fästet över kerubernas huvuden fanns något som såg ut att vara av safirsten och till formen liknade en tron. Den syntes över keruberna. 2 Herren sade till mannen som var klädd i linnekläderna: "Gå in mellan hjulen, in under keruben och fyll dina händer med eldsglöd från platsen mellan keruberna och strö ut dem över staden." Och jag såg honom gå.

3Keruberna stod till höger om huset när mannen gick in, och ett moln uppfyllde den inre förgården. 4 Men Herrens härlighet höjde sig från keruben och flyttade sig till husets tröskel. Huset uppfylldes av molnet och förgården av glansen från Herrens härlighet. 5 Dånet av kerubernas vingar hördes ända till den yttre förgården. Det var som Gud den Allsmäktiges röst då han talar. 6 När han befallde mannen som var klädd

i linnekläderna att hämta eld från platsen mellan hjulen, inne mellan keruberna, gick han in och ställde sig bredvid ett av hjulen. 7 Då räckte en av keruberna ut sin hand mellan de andra keruberna till elden, som brann mellan dem, och tog av elden och lade i händerna på honom som var klädd i linnekläderna, och han tog elden och gick ut.

8 Under kerubernas vingar syntes något som hade formen av en människohand. 9 Jag fick då se fyra hjul stå invid dem, ett hjul vid var kerub. Hjulen liknade gnistrande krysolitsten. 10 Alla fyra såg likadana ut, och ett hjul tycktes vara insatt i ett annat. 11 När keruberna skulle gå, kunde de gå åt alla fyra sidorna. De behövde inte vända sig när de gick, för åt det håll huvudet vände sig, gick de andra efter, utan att de behövde vända sig när de gick. 12 Hela deras kropp, deras rygg, deras händer och vingar, ja, till och med deras fyra hjul, var fulla med ögon runt omkring. 13 Jag hörde att hjulen kallades hjulverk. 14 Var och en av keruberna hade fyra ansikten. Det första ansiktet var en kerubs ansikte, det andra en människas, det tredje ett lejons och det fjärde en örns ansikte.

15 Sedan höjde sig keruberna. Det var samma väsen som jag hade sett vid floden Kebar. 16 När keruberna gick, gick också hjulen bredvid dem, och när keruberna lyfte sina vingar för att höja sig över jorden, skilde sig inte hjulen ifrån dem. 17 När de stod stilla, stod också hjulen stilla, och när de höjde sig, höjde sig också hjulen, för väsendenas ande var i hjulen.

18 Och Herrens härlighet flyttade sig bort från husets tröskel och stannade över keruberna. 19 Då såg jag hur keruberna lyfte sina vingar och höjde sig över jorden, och när de begav sig i väg var hjulen med dem. De stannade vid ingången till östra porten av Herrens hus, och härligheten från Israels Gud vilade över dem. 20 Det var samma väsen som jag hade sett under Israels Gud vid floden Kebar, och jag förstod att det var keruber. 21 Var och en hade fyra ansikten och fyra vingar, och under deras vingar var något som liknade människohänder. 22 Deras ansikten var likadana som de ansikten jag hade sett vid floden Kebar. Så såg de ut och sådana var de. De gick alla rakt fram.

11 Domsord och löften till Israel

1 Sedan lyfte Anden upp mig och förde mig till östra porten av Herrens hus, den som ligger mot öster. Och se, vid ingången till porten befann sig tjugofem män. Bland dem såg jag Jaasanja, Assurs son, och Pelatja, Benajas son, ledare bland folket. 2 Då sade han till mig: "Du

människobarn, det är dessa män som tänker ut ont och ger onda råd här i staden. 3 Det är de som säger: Det är inte tid att bygga hus. Här är grytan och vi är köttet. 4 Profetera därför mot dem, du människobarn, profetera!"

5 Då föll Herrens Ande över mig, och han sade till mig: "Säg: Så säger Herren: Detta är vad ni tänker, ni av Israels hus, det som stiger upp i ert sinne känner jag till. 6 Ni har slagit många här i staden, ni har fyllt gatorna med döda. 7 Därför säger Herren, Herren så: Kropparna av dem som ni har slagit i staden, de är köttet, och staden är grytan. Men er skall jag föra bort därifrån. 8 Ni fruktar för svärdet, och svärdet skall jag låta komma över er, säger Herren, Herren. 9 Jag skall föra er bort härifrån och ge er i främlingars hand, och jag skall hålla dom över er. 10 Ni skall falla för svärdet. Vid Israels gräns skall jag döma er. Och ni skall inse att jag är Herren. 11 Staden skall inte vara en gryta för er, och ni skall inte vara köttet i den. Jag skall döma er vid Israels gräns. 12 Och ni skall inse att jag är Herren och att ni inte har följt mina stadgar och inte gjort efter mina bud utan levt efter lagarna hos de hednafolk som bor runt omkring er."

13 Medan jag profeterade på detta sätt, dog Pelatja, Benajas son. Då föll jag ner på mitt ansikte och ropade med hög röst: "O, Herre, Herre, vill du helt och hållet göra slut på återstoden av Israel?" 14 Då kom Herrens ord till mig: 15 "Du människobarn, det är till dina bröder, ja, dina egna bröder, dina nära släktingar och till hela Israels hus som Jerusalems invånare säger: Håll er borta från Herren. Det är vi som fått landet till egendom. 16 Därför skall du säga: Så säger Herren, Herren: Fastän jag förde dem långt bort bland hednafolken och spred ut dem i främmande länder, blev jag en tid en helgedom för dem i de länder dit de hade kommit. 17 Därför skall du säga: Så säger Herren, Herren: Jag skall samla er från folken och föra er tillbaka från de länder dit ni har blivit kringspidda, och jag skall ge er Israels land.

18 När de har kommit dit, skall de skaffa bort alla avskyvärda avgudar och alla vidrigheter som finns där. 19 Jag skall ge dem ett och samma hjärta, och en ny ande skall jag lägga i deras bröst. Jag skall ta bort stenhjärtat ur deras kropp och ge dem ett hjärta av kött, 20 för att de skall vandra efter mina stadgar och hålla mina bud och följa dem. De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. 21 Men då det gäller dem som vandrar efter sina hjärtans vidrigheter och följer sina vämjeliga avgudar, skall jag låta det de gjort komma över deras huvuden, säger Herren, Herren."

Herrens härlighet lämnar Jerusalem

22 Då lyfte keruberna sina vingar och hjulen följde dem, och härligheten från Israels Gud var över dem. 23 Herrens härlighet höjde sig och lämnade staden och stannade på berget öster om staden. 24 Men Anden lyfte mig upp och i en syn från Guds Ande förde han mig till de bortförda i Kaldeen. Sedan försvann den syn jag hade fått se. 25 Och jag talade till de bortförda alla de ord som Herren hade uppenbarat för mig.

3 Johannesbrevet

Hälsning

1 Från den gamle till hans älskade Gajus, som jag älskar i sanningen. 2 Älskade broder, jag hoppas att det går väl för dig i allt, och att du är frisk liksom det står väl till med din själ. 3 Jag blev mycket glad när bröderna kom och vittnade om den sanning som finns hos dig, hur du lever i sanningen. 4 Ingenting gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen.

Gajus uppmanas ge resande bröder fortsatt hjälp

5 Älskade broder, du visar dig trofast i allt vad du gör för bröderna, också för dem som är främlingar. 6 Inför församlingen har de vittnat om din kärlek. Och du gör väl när du på ett sätt som är Gud värdigt utrustar dem för deras fortsatta färd. 7 Det är ju för Namnets skull de har gått ut, och de har inte tagit emot något av hedningarna. 8 Därför är det vår plikt att sörja för sådana, så att vi kan arbeta tillsammans för sanningen.

9 Jag har skrivit till församlingen, men Diotrefes, som älskar att vara den främste bland dem, vill inte ha med oss att göra. 10 Om jag kommer skall jag därför påminna honom om vad han gör, hur han sprider elakt förtal om oss. Och han nöjer sig inte med det utan vägrar dessutom ta emot bröderna, och när andra vill göra det, hindrar han dem och driver ut dem ur församlingen.

11 Älskade broder, följ inte dåliga exempel utan goda. Den som gör det goda tillhör Gud. Den som gör det onda har inte sett Gud. 12 Demetrius har gott vittnesbörd av alla, ja, av sanningen själv. Också vi kan intyga det, och du vet att vårt vittnesbörd är sant.

Slutord

13 Jag hade mycket mer att säga dig, men jag vill inte göra det med bläck och penna. 14 Jag hoppas snart få träffa dig, och då får vi talas vid direkt. 15 Frid vare med dig. Vännerna hälsar till dig. Hälsa till vännerna, var och en personligen.

10 november

St. Leo den Store: "Frestaren som alltid är på spaning, bedriver det våldsammaste kriget mot dem som mest undviker synden."

Hesekiel 12–13

Bild av folkets landsflykt

12 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, du bor mitt ibland ett upproriskt folk. De har ögon att se med, men ser inte. De har öron att höra med, men hör inte, eftersom de är ett upproriskt folk. ³ Du människobarn, gör dig i ordning för att gå i landsflykt. Gå i landsflykt inför deras ögon på ljusa dagen, vandra bort från din plats till en annan ort inför dem. Kanske skall de då inse att de är ett upproriskt folk. ⁴ För ut ditt bohag på ljusa dagen inför deras ögon, som om du skulle gå i landsflykt. Ge dig i väg på kvällen så att de ser dig, så som landsflyktiga gör. ⁵ Inför deras ögon skall du göra en öppning i väggen och föra ut bohaget genom den. ⁶ Lyft sedan upp det på axeln inför deras ögon och för bort det när det har blivit mörkt. Täck över ditt ansikte, så att du inte ser landet, ty jag gör dig till ett tecken för Israels hus."

⁷ Jag gjorde som jag hade blivit tillsagd. På ljusa dagen förde jag ut mitt bohag, som om jag skulle gå i landsflykt. På kvällen gjorde jag med

handen en öppning i väggen, och när det hade blivit mörkt förde jag ut mina saker genom den och bar dem på axeln inför deras ögon.

⁸ Följande morgon kom Herrens ord till mig. Han sade: ⁹ "Du människobarn, har inte Israels hus, detta upproriska släkte, frågat dig: Vad är det du gör? ¹⁰ Svvara dem då: Så säger Herren, Herren: Detta budskap gäller fursten i Jerusalem och alla dem av Israels hus som är i staden. ¹¹ Säg: Jag är ett tecken för er. Såsom jag har gjort, så skall det gå dem. De skall vandra bort i landsflykt och fångenskap. ¹² Fursten som de har ibland sig skall lyfta upp sin börda på axeln och dra ut i mörkret. Man skall göra en öppning i väggen och ta sig ut genom den. Fursten skall täcka över sitt ansikte, så att han inte ser landet. ¹³ Jag skall breda ut mitt nät över honom, och han skall bli fångad i min snara. Jag skall föra honom till Babel i kaldeernas land, som han dock inte skall se, och där skall han dö. ¹⁴ Alla som är omkring honom för att hjälpa honom och alla hans trupper skall jag skingra för vinden, och jag skall låta svärdet dra ut efter dem. ¹⁵ De skall inse att jag är Herren, när jag skingrar dem bland folken och sprider ut dem i främmande länder. ¹⁶ Men några få av dem skall jag låta bli kvar efter svärd, hungersnöd och pest, för att de skall kunna berätta om alla de avskyvärda ting de bedrivit för de folk som de kommer till. De skall då inse att jag är Herren."

¹⁷ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹⁸ "Du människobarn, ät ditt bröd med bävan och drick ditt vatten med fruktan och oro. ¹⁹ Säg till folket i landet: Så säger Herren, Herren om Jerusalems invånare i Israels land: De skall äta sitt bröd med oro och dricka sitt vatten med förfäran. Landet skall bli plundrat på allt som finns där på grund av våldet från alla som bor där. ²⁰ De städer som är bebodda skall läggas öde och landet skall bli en ödemark. Ni skall då inse att jag är Herren."

²¹ Herrens ord kom till mig. Han sade: ²² "Du människobarn, vad är det för ett ordspråk ni har i Israels land som lyder: Tiden går och det blir ingenting av alla profetsynerna? ²³ Säg därför till dem: Så säger Herren, Herren: Jag skall göra slut på det ordspråket, så att man inte mer skall använda det i Israel. Tala i stället så till dem: Tiden är nära då alla profetsynerna skall fullbordas. ²⁴ Ty inga falska profetsyner och inga förföriska spådomar skall mer finnas i Israels hus. ²⁵ Ty jag, Herren, skall tala. Det ord jag talar skall ske, utan dröjsmål. Ja, du upproriska folk, i era dagar skall jag tala ett ord och låta det bli verklighet, säger Herren, Herren."

Profetians uppfyllelse är nära förestående

²⁶ Herrens ord kom till mig: ²⁷ "Du människobarn, se, Israels hus säger: Den syn han skådar gäller dagar långt borta. Han profeterar om avlägsna tider. ²⁸ Säg därför till dem: Så säger Herren, Herren: Ingenting av det jag har talat skall längre fördröjas. Vad jag har sagt skall ske, säger Herren, Herren."

De falska profeterna fördöms

¹³ Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, profetera mot Israels profeter som profeterar. Säg till dem som profeterar efter sitt eget hjärta: Hör Herrens ord! ³ Så säger Herren, Herren: Ve över de dåraktiga profeter som följer sin egen ande utan att ha skådat någonting! ⁴ Som rävar på öde platser är dina profeter, Israel. ⁵ Ni har inte trätt fram i rämnorna och byggt upp muren omkring Israels hus, så att det kan bestå i striden på Herrens dag. ⁶ De har skådat lögn och falska spådomar. De säger: "Så säger Herren ". Men Herren har inte sänt dem, och ändå hoppas de att deras ord skall gå i uppfyllelse. ⁷ Var det inte falska syner ni skådade och lögnaktiga spådomar ni uttalade när ni sade: "Så säger Herren ", fastän jag inte hade talat något sådant?

⁸ Därför säger Herren, Herren så: Eftersom ni talar falskhet och skådar lögn, är jag emot er, säger Herren, Herren. ⁹ Min hand skall drabba profeterna, som skådar falskhet och spår lögn. De skall inte få plats i mitt folks församling och inte tas upp i förteckningen över Israels hus och till Israels land skall de inte komma. Ni skall då inse att jag är Herren, Herren. ¹⁰ Just därför att de leder mitt folk vilse när de säger: "Allt står väl till", trots att allt inte står väl till, och eftersom de, när någon bygger en mur, bestryker den med vit kalk, ¹¹ därför skall du säga till dessa vitkalkare att muren skall falla. Ett slagregn skall komma, och ni hagelstenar, ni skall falla, ja, en stormvind skall bryta lös! ¹² Och se, när muren har fallit, skall man då inte säga till er: Var är nu vitkalkningen som ni strök på?

¹³ Därför säger Herren, Herren så: Jag skall i min vrede låta en stormvind bryta lös, och i min förbittring låta ett slagregn komma, och i min vrede hagelstenar, så att muren förstörs. ¹⁴ Jag skall riva ner muren som ni vitkalkade och jämna den med marken, så att grunden ligger bar. När den faller, skall ni gå under därinne. Och ni skall inse att jag är Herren.

¹⁵ Jag skall tömma ut min vrede över muren och på dem som har vitkalkat den, och så skall jag säga till er: Muren finns inte mer och inte heller de som vitkalkat den, ¹⁶ de profeter i Israel som profeterade om Jerusalem och skådade syner att allt stod väl till, fast allt inte stod väl till, säger Herren, Herren.

¹⁷ Och du, människobarn, vänd ditt ansikte mot ditt folks döttrar, som profeterar ur sina egna hjärtan. Profetera mot dem och säg: ¹⁸ Så säger Herren, Herren: Ve de kvinnor som syr bindlar till alla handleder och gör slöjor till alla huvuden för att snärja människor! Ni vill snärja mitt folk men behålla er själva vid liv! ¹⁹ För några nävar korn och några bitar bröd vanäras ni mig bland mitt folk, genom att ni dödar människor som inte skall dö, och låter människor leva som inte skall leva. Ni ljuger för mitt folk, som gärna lyssnar på lögn.

²⁰ Därför säger Herren, Herren så: Se, jag är emot era bindlar, som ni snärjer människor med som om de vore fåglar, och jag skall slita dem från era armar. Jag skall släppa de människor som ni har fångat som fåglar. ²¹ Jag skall slita sönder era slöjor och befria mitt folk ur er hand, och de skall inte mer vara ett byte för er. Ni skall då inse att jag är Herren. ²² Genom era lögner har ni gjort den rättfärdige modlös, honom som jag inte vill bedröva, men ni har styrkt den ogudaktige så att han inte vänder om från sin onda väg och räddar sitt liv. ²³ Därför skall ni inte mer skåda falska syner och bedriva spådom, utan jag skall befria mitt folk ur er hand. Och ni skall inse att jag är Herren."

Lukas 1

Inledning

1 Många har sammanställt en skildring av de händelser som har fått sin uppfyllelse ibland oss, ² enligt vad de som redan från början var ögonvittnen och ordets tjänare, har meddelat oss. ³ Sedan jag noga efterforskat allt från början, har jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig, ädle Teofilus, ⁴ för att du skall veta hur tillförlitlig den undervisning är som du har fått.

Löftet om Johannes Döparens födelse

⁵ På den tiden då Herodes^(a) var kung i Judeen fanns det i Abias prästavelning^(b) en präst som hette Sakarias. Hans hustru var av Arons släkt och hette Elisabet. ⁶ De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. ⁷ Men de hade inga barn eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren.

⁸ En gång när turen kom till Sakarias avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst^(c) inför Gud, ⁹ fick han vid den sedvanliga lottningen uppdraget att gå in i Herrens tempel och tända rökelseoffret.^(d) ¹⁰ Allt folket stod utanför och bad medan rökelseoffret bars fram. ¹¹ Då visade sig för honom en Herrens ängel, som stod till höger om rökelsealtaret. ¹² Sakarias blev förskräckt vid denna syn, och fruktan kom över honom. ¹³ Men ängeln sade till honom: "Frukta inte, Sakarias. Din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. ¹⁴ Du skall få fröjda dig och jubla, och många kommer att glädja sig över hans födelse. ¹⁵ Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han inte dricka, och redan i moderlivet skall han bli uppfylld av den helige Ande. ¹⁶ Och många av Israels barn skall han omvända till Herren, deras Gud. ¹⁷ Han skall gå framför honom i Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen och omvända de olydiga till ett rättfärdigt sinnelag och så skaffa åt Herren ett folk som är berett."

¹⁸ Då sade Sakarias till ängeln: "Hur skall jag kunna vara säker på detta? Jag är själv gammal och min hustru är till åren." ¹⁹ Ängeln svarade honom: "Jag är Gabriel som står inför Gud, och jag är sänd för att tala till dig och ge dig detta glada budskap. ²⁰ Och se, du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag detta sker, därför att du inte trodde mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne."

²¹ Folket stod och väntade på Sakarias, och de förundrade sig över att han dröjde så länge inne i templet. ²² När han sedan kom ut, kunde han inte tala till dem, och de förstod att han hade sett en syn i templet. Han gjorde tecken åt dem och förblev stum. ²³ Och när dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem. ²⁴ Någon tid därefter blev hans hustru Elisabet havande, och hon visade sig inte öppet under fem månader. Hon tänkte: ²⁵ "Detta har Herren gjort med mig, när han såg till mig och tog bort min skam bland människor."

Ängels budskap till Maria

²⁶ I sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd av Gud ²⁷ till en jungfru i staden Nasaret i Galileen. Hon var trolovad^e med en man som hette Josef och var av Davids släkt, och jungfruns namn var Maria. ²⁸ Ängeln kom in och sade till henne: "Gläd dig, du benådade. Herren är med dig." ²⁹ Men hon blev förskräckt vid hans ord och undrade vad denna hälsning kunde betyda. ³⁰ Då sade ängeln till henne: "Frukta inte, Maria. Du har funnit nåd hos Gud. ³¹ Se, du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Yeshua. ³² Han skall bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron. ³³ Han skall vara konung över Jakobs hus för evigt, och hans rike skall aldrig få något slut." ³⁴ Maria sade till ängeln: "Hur skall detta kunna ske? Ingen man har rört mig". ³⁵ Ängeln svarade henne: "Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son. ³⁶ Och se, din släkting Elisabet skall på sin ålderdom också få en son. Hon som man har sagt är ofruktsam, hon är nu i sjätte månaden. ³⁷ Ty för Gud är ingenting omöjligt." ³⁸ Maria sade: "Se, jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

Maria och Elisabet

³⁹ Vid den tiden skyndade Maria till en stad i Juda bergsbygd ⁴⁰ och gick in i Sakarias hus och hälsade på Elisabet. ⁴¹ När Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv, och hon blev uppfylld av den helige Ande ⁴² och ropade med hög röst: "Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt! ⁴³ Men varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig? ⁴⁴ Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron, spratt barnet till i mig av glädje. ⁴⁵ Och salig är du som trodde, ty det som Herren har sagt till dig skall gå i uppfyllelse."

Marias lovsång

⁴⁶ Då sade Maria:

"Min själ prisar Herren,

⁴⁷ och min ande glädes sig i Gud, min Frälsare.

⁴⁸ Ty han har sett till sin

tjänarinnas ringhet.

Och se, härefter skall alla slakten prisa mig salig.

⁴⁹ Stora ting har den Mäktige

gjort med mig
och heligt är hans namn.

⁵⁰ Hans barmhärtighet varar
från släkte till släkte
över dem som fruktar honom.

⁵¹ Han har utfört väldiga gärningar med sin arm.
Han har skingrat dem som har stolta hjärtan och sinnen.

⁵² Härskare har han störtat
från deras troner,
och ringa män har han upphöjt.

⁵³ Hungriga har han mättat
med sitt goda,
och rika har han skickat
tomhänta bort.

⁵⁴ Han har tagit sig an
sin tjänare Israel
och tänkt på att visa
sin barmhärtighet

⁵⁵ mot Abraham och hans barn,
till evig tid,
efter sitt löfte till våra fäder."

⁵⁶ Maria stannade hos henne omkring tre månader och vände sedan hem igen.

Johannes Döparens födelse

⁵⁷ För Elisabet var nu tiden inne då hon skulle föda, och hon födde en son. ⁵⁸ När hennes grannar och släktingar fick höra att Herren hade visat henne så stor barmhärtighet, gladde de sig med henne. ⁵⁹ På åttonde dagen kom de för att omskära barnet, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. ⁶⁰ Men hans mor svarade: "Nej, han skall heta Johannes."
⁶¹ De sade då till henne: "I din släkt finns det ingen som har det namnet."
⁶² Och de gav tecken till hans far och frågade vad han ville att barnet skulle heta. ⁶³ Då bad han om en tavla och skrev: "Johannes är hans namn", och alla förundrade sig. ⁶⁴ Genast öppnades hans mun och hans tunga löstes, och han började tala och prisa Gud. ⁶⁵ Frukten kom över alla deras grannar, och i hela Judeens bergsbygd talade man om det som hade hänt. ⁶⁶ Alla som hörde det tog det till hjärtat och undrade vad det skulle bli av detta barn. Ty Herrens hand var med honom.

Sakarias lovsång

⁶⁷ Hans far Sakarias blev uppfylld av den helige Ande och profeterade och sade:

⁶⁸ "Välsignad är Herren,
Israels Gud,
som har besökt och återlöst
sitt folk.

⁶⁹ Han har upprättat åt oss
ett frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
⁷⁰ så som han för länge sedan
hade lovat
genom sina heliga profeters mun.

⁷¹ Han har frälst oss
från våra fiender
och från deras hand som hatar oss.

⁷² Han har visat barmhärtighet
mot våra fäder
och tänkt på sitt heliga förbund,

⁷³ enligt den ed han gav
vår fader Abraham,

⁷⁴ att vi, frälsta ur våra
fienders hand,
skulle få tjäna honom
utan fruktan,

⁷⁵ i helighet och rättfärdighet
inför honom under alla
våra dagar.

⁷⁶ Och du, barn, skall kallas
den Högstes profet.

Ty du skall gå före Herren
och bana väg för honom

⁷⁷ och ge hans folk kunskap
om frälsning,

att deras synder är förlåtna
⁷⁸ för vår Guds innerliga

kärleks skull.

I kraft av den skall en soluppgång från höjden besöka oss,

⁷⁹ för att ljus skall skina över dem
som sitter i mörker
och dödsskugga

och styra våra fötter in på
fridens väg."

⁸⁰ Och barnet växte upp och blev starkare i anden, och han vistades i
öde trakter fram till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

11 november

St. Johannes Chrysostomos: "Det finns inte heller något annat skäl till Inkarnationen än denna: Han såg oss nedböjda till marken, förlorade och tyranniserade av döden; och Han visade medkänsla."

Hesekiel 14

Avgudadyrkan fördöms

14 Några av de äldste i Israel kom till mig och satte sig ner framför mig.
² Då kom Herrens ord till mig. Han sade: ³ "Du människobarn, dessa män har låtit sina eländiga avgudar få insteg i sina hjärtan och har ställt upp framför sig sådant som förleder dem till synd. Skulle jag verkligen låta sådana fråga mig till råds? ⁴ Säg därför till dem: Så säger Herren, Herren: Var och en av Israels hus som släpper in eländiga avgudar i sitt hjärta och ställer upp framför sig det som förleder honom till synd och sedan kommer till profeten, honom skall jag, Herren, ge svar efter vad han förtjänar för sina många avgudars skull. ⁵ Så skall jag gripa Israels folk i hjärtat, därför att de alla har vikit bort från mig genom sina

avgudar. ⁶ Säg därför till Israels hus: Så säger Herren, Herren: Vänd om och vänd er bort från era avgudar, vänd er bort från alla era vidrigheter! ⁷ Ty om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor i Israel viker bort från mig och ger rum för avgudar i hjärtat och ställer upp framför sig det som förleder till synd, och sedan kommer till profeten för att fråga mig, honom skall jag, Herren, själv svara. ⁸ Jag skall vända mitt ansikte mot den mannen och göra honom till ett tecken och till ett ordspråk och utrota honom ur mitt folk. Och ni skall inse att jag är Herren.

⁹ Om profeten är förledd och ger svar, så har jag, Herren, låtit den profeten bli förledd. Jag skall räcka ut min hand mot honom och utrota honom ur mitt folk Israel. ¹⁰ De skall båda bära straffet för sin synd – profeten har lika stor synd som den som frågat – ¹¹ detta för att Israels hus inte mer skall föras vilse och inte mer orena sig med alla sina överträdelser. De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud, säger Herren, Herren."

Domen är oundviklig

¹² Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹³ "Du människobarn, om ett land syndade mot mig genom att handla trolöst, då skulle jag räcka ut min hand mot det och skapa brist på bröd och sända hungersnöd över det och där utrota både människor och djur. ¹⁴ Om då dessa tre män fanns i landet: Noa, Daniel och Job, så skulle de genom sin rättfärdighet rädda endast sina egna liv, säger Herren, Herren. ¹⁵ Om jag lät vilda djur dra fram genom landet och göra det folktomt så att det blev så öde att ingen vågade färdas där för djurens skull, ¹⁶ då skulle, så sant jag lever, säger Herren, Herren, dessa tre män, om de fanns där, varken kunna rädda sina söner eller sina döttrar. Endast de själva skulle räddas, men landet skulle bli öde.

¹⁷ Eller om jag lät svärdet drabba det landet, och sade: "Svärd, far fram genom landet!", och jag på det sättet utrotade både människor och djur ur det, ¹⁸ så skulle, så sant jag lever, säger Herren, Herren, dessa tre män, om de befann sig i landet, varken kunna rädda sina söner eller sina döttrar. Endast de själva skulle räddas. ¹⁹ Eller om jag sände pest i det landet och utgöt min vrede i blod över det för att utrota både människor och djur ur det, ²⁰ och om då Noa, Daniel och Job fanns där, så skulle de, så sant jag lever, säger Herren, Herren, varken kunna rädda son eller dotter. De skulle genom sin rättfärdighet rädda endast sina egna liv.

²¹ Därför säger Herren, Herren: Hur mycket värre blir det inte, när jag sänder mina fyra svåra straffdomar: svärd, hungersnöd, vilddjur och pest över Jerusalem för att där utrota både människor och djur. ²² Men se, några skall räddas och bli kvar, både söner och döttrar, och de skall föras bort. De skall komma hit till er, och när ni får se hur de lever och handlar skall ni finna tröst för den olycka som jag har låtit komma över Jerusalem, ja, för allt som jag har låtit komma över staden. ²³ De skall vara er till tröst, när ni ser hur de lever och handlar. Ni skall då inse att jag inte utan orsak har gjort allt vad jag har gjort mot Jerusalem, säger Herren, Herren."

Hesekiel 15 Svenska Folkbibeln (SFB)

Jerusalem, en förtorkad vinstock

15 Herrens ord kom till mig. Han sade:

² "Du människobarn,

på vilket sätt är vinstockens trä förmer än allt annat trä, de grenar som finns på träden i skogen?

³ Tar man virke av den

för att göra något nyttigt?

Gör man ens en pinne av den

för att på den hänga upp något?

⁴ Nej, man ger den till mat åt elden.

När dess båda ändar har blivit förtärda av eld, och delen däremellan blivit svedd, duger den då till något nyttigt?

⁵ Inte ens när den ännu var oskadd

kunde man göra något nyttigt av den.

Hur mycket mindre kan den användas till något nyttigt, då elden förtärt den och bränt den!

⁶ Därför säger Herren, Herren:

Som jag gör med en vinstock bland skogens träd, när jag ger den till bränsle åt elden, så skall jag göra med Jerusalems invånare.

⁷ Jag skall vända mitt ansikte mot dem.

De har kommit ut ur elden, men elden skall förtära dem.

Ni skall inse att jag är Herren, när jag vänder mitt ansikte mot dem.

⁸ Jag skall göra landet till en ödemark,
därför att de har handlat trolöst,
säger Herren, Herren."

Lukas 2

Jesu födelse

² Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus^(a) utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivnas. ² Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Kvirinius^(b) var landshövding över Syrien. ³ Alla gav sig då i väg för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. ⁴ Så for också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt. Han for dit ⁵ för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som var havande. ⁶ När de befann sig där var tiden inne då hon skulle föda. ⁷ Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom de inte fick plats i härbärgen.

⁸ I samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten. ⁹ Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta. ¹⁰ Men ängeln sade: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. ¹¹ Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.^(c) ¹² Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." ¹³ Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

¹⁴ "Ära vare Gud i höjden
och frid på jorden,
till människor hans välbehag.

¹⁵ När änglarna hade farit upp till himlen, sade herdarna till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss få veta." ¹⁶ De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban. ¹⁷ Och när de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. ¹⁸ Alla som hörde det

förundrade sig över vad herdarna berättade för dem.¹⁹ Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta.²⁰ Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt som de hade hört och sett, alldeles som det hade blivit sagt till dem.

Jesu omskärelse

²¹ När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras, fick han namnet Yeshua, det namn som ängeln hade gett honom innan han blev avlad i sin mors liv.

Yeshua bärs fram i templet

²² När tiden för deras rening var förbi, den som var föreskriven i Mose lag, förde de honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren,²³ som det var befallt i Herrens lag: Varje förstfödd son som öppnar moderlivet skall räknas som helgad åt Herren.^[e]²⁴ De skulle även offra ett par turturduvor eller två unga duvor, enligt Herrens lag.

²⁵ På den tiden fanns i Jerusalem en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den helige Ande var över honom.²⁶ Och av den helige Ande hade han fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade sett Herrens Smorde.^[f]²⁷ Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Yeshua för att göra med honom som det var sed enligt lagen,²⁸ tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:

²⁹ "Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat.

³⁰ Ty mina ögon har sett
din frälsning,

³¹ som du har berett att skådas
av alla folk,

³² ett ljus som skall uppenbaras
för hedningarna
och en härlighet
för ditt folk Israel."

³³ Hans far och mor förundrade sig över det som sades om honom.

³⁴ Och Simeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: "Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel och till ett tecken som

blir motsagt. ³⁵ Ja, också genom din själ skall det gå ett svärd. Så skall det bli uppenbart vad många människor tänker i sina hjärtan."

³⁶ Där fanns också en profetissa, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon hade kommit upp i hög ålder. I sju år hade hon levt med sin man från den tid hon var jungfru, ³⁷ och hon var nu änka, åttiofyra år gammal. Hon lämnade aldrig templet utan tjänade Gud med fastor och böner natt och dag. ³⁸ Just i den stunden kom hon fram och prisade Gud och talade om honom för alla dem som väntade på Jerusalems frälsning.

³⁹ Sedan de hade fullgjort allt som var föreskrivet i Herrens lag, vände de tillbaka till sin hemstad Nasaret i Galileen. ⁴⁰ Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.

Yeshua som tolvåring i templet

⁴¹ Hans föräldrar gick varje år vid påskhögtiden upp till Jerusalem. ⁴² När Yeshua var tolv år gick de som vanligt upp till högtiden. ⁴³ Då festdagarna var över och de vände hem, stannade pojken Yeshua kvar i Jerusalem, utan att hans föräldrar visste om det. ⁴⁴ De trodde att han var med i resällskapet och gick en hel dag innan de började söka efter honom bland släktingar och bekanta. ⁴⁵ När de inte fann honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom. ⁴⁶ Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem. ⁴⁷ Och alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar. ⁴⁸ När föräldrarna fick se honom blev de bestörta, och hans mor sade till honom: "Mitt barn, varför har du gjort så här mot oss? Din far och jag har varit oroliga och letat efter dig." ⁴⁹ Då sade han till dem: "Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?" ⁵⁰ Men de förstod inte vad han sade till dem. ⁵¹ Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han var alltid lydig mot dem. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. ⁵² Och Yeshua växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.

12 november

St Robert Southwell: "Där synd har byggt sitt näste, låt tårar tvätta rent."

Hesekiel 16

Dom och nåd över Jerusalem

16 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, låt Jerusalem förstå vilka vidrigheter hon bedriver, ³ och säg: Så säger Herren, Herren till Jerusalem: Från Kanaans land kommer du och där är du född. Din far var en amoré och din mor en hetitisk kvinna. ⁴ När du föddes skar ingen av din navelsträng, du blev inte tvättad ren med vatten och inte heller ingniden med salt och lindad. ⁵ Ingen såg på dig med så mycket medlidande att han ville göra något sådant med dig eller förbarma sig över dig, utan man kastade ut dig på öppna fältet. Så frånstötande var du den dag du föddes.

⁶ När jag gick förbi där du låg och såg dig sprattla i ditt blod, sade jag till dig där du låg i ditt blod: "Du skall få leva!" Ja, jag sade till dig där du låg i ditt blod: "Du skall få leva!" ⁷ Jag förökade dig till många tusen, som växterna på marken. Du växte och blev stor och mycket vacker. Dina bröst blev fasta och ditt hår växte, men du var ännu naken och blottad.

⁸ Jag gick förbi där du låg och såg på dig. Och se, din älskogstid var inne. Jag bredde min mantel över dig och täckte över din nakenhet. Jag gav dig mitt trohetslöfte och ingick förbund med dig, säger Herren, Herren, och du blev min. ⁹ Jag tvättade dig med vatten och sköljde av dig

blodet och smorde dig med olja. ¹⁰ Jag klädde på dig brokigt vävda kläder, satte på dig skor av tahasskinn och en huvudbindel av fint linne och en slöja av siden. ¹¹ Jag prydde dig med smycken, satte armband på dina armar och en kedja om din hals. ¹² Jag satte en ring i din näsa och örhängen i dina öron och en vacker krona på ditt huvud. ¹³ Så blev du prydd med guld och silver, och dina kläder var av finaste linne, av siden och broderat tyg. Fint mjöl, honung och olja fick du att äta. Du blev mycket, mycket vacker och nådde en drottningens värdighet. ¹⁴ Ryktet om dig gick ut bland folken för din skönhets skull, ty den var fullkomlig genom de härliga prydnader jag hade satt på dig, säger Herren, Herren.

¹⁵ Men du förlitade dig på din skönhet och använde din ryktbarhet till att bedriva hor. Du slösade din otukt på var och en som gick förbi. De fick allt. ¹⁶ Dina kläder tog du och gjorde av dem brokiga offerhöjder, där du bedrev hor. Något sådant har aldrig förekommit och skall inte heller mer ske. ¹⁷ Du tog dina härliga smycken av mitt guld och silver, som jag hade givit dig och gjorde av dem mansbilder som du bedrev hor med. ¹⁸ Du tog dina brokigt vävda kläder och klädde dem i dessa, och min olja och min rökelse satte du fram för dem. ¹⁹ Mitt bröd som jag hade givit dig – det fina mjölet, oljan och honungen som jag gav dig att äta – det satte du fram för dem till en ljuvlig doft. Så var det, säger Herren, Herren.

²⁰ Du tog dina söner och döttrar, som du hade fött åt mig, och offrade dem till mat åt bilderna. Var det inte nog att du bedrev hor? ²¹ Du slaktade mina barn och offrade dem åt dessa bilder. ²² Och medan du höll på med sådana vidriga ting och bedrev hor, tänkte du inte på din ungdoms dagar, då du låg naken och blottad och sprattlade i ditt blod.

²³ Sedan du hade hängivit dig åt all denna ondska – ve, ve dig! säger Herren, Herren – ²⁴ byggde du ett valv^[a] åt dig och gjorde höga altaren åt dig på alla öppna platser. ²⁵ I alla gathörn byggde du höga altaren åt dig, och du lät din skönhet smutsas ner, och du spärrade ut dina ben åt alla som gick förbi. Ja, du bedrev mycken otukt! ²⁶ Du bedrev också hor med egyptierna, dina brunstiga grannar, ja, mycken hor för att väcka min vrede. ²⁷ Men se, då räckte jag ut min hand mot dig och minskade din arvslott och utlämnade dig åt dina fienders vilja, åt filisteernas döttrar, som rodnade över ditt skamliga sätt att leva. ²⁸ Men sedan bedrev du hor med assyrierna, ty du kunde inte få nog. Ja, du bedrev hor med dem, men du blev ändå inte tillfredsställd. ²⁹ Du gick med din otukt

ända bort till köpmännens land, kaldeernas land, men ändå fick du inte nog.

³⁰ Hur sjukt är inte ditt hjärta, säger Herren, Herren, eftersom du gör allt detta, gärningar som bara den fräckaste hora kan göra. ³¹ Du uppförde valv åt dig i alla gathörn och höga altaren på varje gata. Men du var olik andra skökor eftersom du föraktade skökolön.

³² Du var som en äktenskapsbryterska, som tar främmande män i stället för sin äkta man. ³³ Åt alla andra skökor måste man ge gåvor, men du gav gåvor åt alla dina älskare och mutade dem, för att de skulle komma till dig från alla håll och bedriva hor med dig. ³⁴ När du bedrev hor, gjorde du tvärtemot vad andra kvinnor gör. Ingen sprang efter dig för att bedriva hor, och du betalade i stället för att få betalning. Så bakvänt handlade du.

³⁵ Hör därför Herrens ord, du sköka. ³⁶ Så säger Herren, Herren: Eftersom du har varit så frikostig med din liderlighet och blottat din nakenhet när du bedrev hor med dina älskare, och på grund av alla dina vidriga avgudar, åt vilka du gav dina barns blod, ³⁷ skall jag samla alla dina älskare, som du har glatt, alla som du har älskat och alla som du har hatat. Alla dessa skall jag samla mot dig från alla håll och klä av dig naken inför dem, så att de får se hela din nakenhet. ³⁸ Jag skall döma dig efter den lag som gäller för skökor och för dem som utgjuter blod, och jag skall överlämna dig till vredens och nitälskans blodshämnd. ³⁹ Jag skall ge dig i dina älskares hand, och de skall slå ner dina valv och bryta ner dina offerhöjder, slita av dig kläderna och ta ifrån dig dina härliga smycken och låta dig ligga naken och blottad. ⁴⁰ De skall kalla samman en folkhop mot dig och man skall stena dig och hugga sönder dig med svärd. ⁴¹ Dina hus skall de bränna upp i eld och döma dig inför många kvinnors ögon. Så skall jag göra slut på ditt horeri, och du skall inte mer kunna betala dina älskare. ⁴² Jag skall släcka min vrede på dig, och min nitälskan skall vika ifrån dig. Jag skall få ro och inte längre vara vred. ⁴³ Eftersom du inte tänkte på din ungdoms dagar utan har väckt min vrede med allt detta, skall också jag låta dina gärningar komma över ditt huvud, säger Herren, Herren, så att du inte kan lägga ytterligare ondska till alla dina vedervärdigheter.

⁴⁴ Se, alla som brukar ordspråk skall på dig tillämpa ordspråket: "Sådan mor, sådan dotter." ⁴⁵ Du är din mors dotter, hon som övergav sin man och sina barn. Du är dina systrars syster, de som övergav sina män och sina barn. Er mor var en hetitisk kvinna och er far en amoré. ⁴⁶ Din äldre

syster var Samaria med sina döttrar, hon som bodde norr om dig. Din yngre syster, som bodde söder om dig, var Sodom med sina döttrar.

⁴⁷ Men du nöjde dig inte med att vandra på deras vägar och att följa deras vidrigheter. Snart bedrev du värre ting än de på alla dina vägar.

⁴⁸ Så sant jag lever, säger Herren, Herren: Din syster Sodom och hennes döttrar har inte gjort vad du och dina döttrar har gjort.

⁴⁹ Se, detta var din syster Sodoms synd: Högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet utmärkte henne och hennes döttrar. Och hon hjälpte inte den nödställda och fattige. ⁵⁰ De blev högfärdiga och gjorde sådant som var vidrigt för mig. Därför försköt jag dem, när jag såg detta. ⁵¹ Samaria har inte heller syndat hälften så mycket som du. Du har begått så många fler vidrigheter än dina systrar, att du genom dina avskyvärda handlingar har kommit dem att synas rättfärdiga. ⁵² Därför skall du också bära din skam, du som givit dina systrar en ursäkt. Ty genom att du har begått ännu fler vidriga synder än de, framstår de nu som rättfärdiga i jämförelse med dig. Skäms därför och bär din skam eftersom du kommit dina systrar att synas rättfärdiga.

⁵³ Men jag skall göra slut på deras fångenskap, Sodoms med hennes döttrars fångenskap och Samarias med hennes döttrars fångenskap. Dina fångars fångenskap skall jag också göra slut på mitt ibland dem, ⁵⁴ så att du får bära din skam och skämmas för allt vad du har gjort och därigenom trösta dem. ⁵⁵ Dina systrar, Sodom och hennes döttrar och Samaria och hennes döttrar, skall åter bli vad de förr var. Även du själv och dina döttrar skall åter bli vad ni förr var. ⁵⁶ Men under din högmodstid ville du inte ens nämna din syster Sodom. ⁵⁷ Det var innan din egen ondskade hade blivit uppenbarad så som den blev på den tid då du blev förödmjukad av Arams döttrar och alla däromkring och av filisteernas döttrar, som föraktade dig på alla sidor. ⁵⁸ Du måste själv bära straffet för din skam och dina vidrigheter, säger Herren.

⁵⁹ Ty så säger Herren, Herren: Jag skall göra med dig efter dina gärningar, du som föraktat eden och brutit förbundet. ⁶⁰ Men jag skall komma ihåg mitt förbund med dig i din ungdoms dagar och upprätta med dig ett evigt förbund. ⁶¹ Då skall du komma ihåg vad du gjort och skämmas, när du får ta emot dina systrar, de äldre såväl som de yngre. Jag skall ge dem till döttrar åt dig, men inte på grund av ditt förbund. ⁶² Och jag skall upprätta mitt förbund med dig, och du skall inse att jag är Herren. ⁶³ Då skall du minnas det och skämmas, så att du av skam

inte mer öppnar din mun, när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren."

Hesekiel 17

Kung Sidkias förbundsbrott framställt i en liknelse

17 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, ge Israels hus en gåta och tala till det i en liknelse, och säg: ³ Så säger Herren, Herren:

En stor örn med stora vingar
och långa vingpennor
och täckt med brokiga fjädrar
kom till Libanon och tog bort toppen på cedern.

⁴ Han bröt av dess översta gren
och förde den till köpmännens land
och satte den i en handelsstad.

⁵ Han tog en planta som växte i landet,
och planterade den i fruktbar jord.

Han förde den till mycket vatten
och satte den som ett pilträd där.

⁶ Den växte upp och blev en vinstock
med många grenar,
men med låg stam

för att dess rankor skulle vända sig till honom
och dess rötter vara under honom.

Den blev en vinstock
som bar grenar
och sköt skott.

⁷ Men det fanns också en annan stor örn med stora vingar
och många fjädrar.

Och se, vinstocken sköt långtansfullt ut
sina rötter till den.

Och från platsen där den var planterad
sträckte den sina rankor mot honom,
för att han skulle vattna den.

⁸ Den var planterad i god jord

vid mycket vatten,
för att den skulle få grenar
och bära frukt
och bli en utsökt vinstock.

⁹ Säg: Så säger Herren, Herren:

Kan det gå väl för den vinstocken?
Skall han inte rycka upp rötterna
och riva av frukten,
så att den torkar
och alla de spirande bladen vissnar?
Det behövs ej stor kraft eller mycket folk
för att rycka upp den med rötterna.

¹⁰ Visst står den fast planterad,
men kan det sluta väl för den?
När östanvinden når den,
skall den då inte helt torka bort?
På den plats där den vuxit upp skall den torka bort."

¹¹ Herrens ord kom till mig. Han sade:

¹² "Säg nu till det upproriska släktet:
Förstår ni inte vad detta betyder?

Säg dem: Se, kungen i Babel kom till Jerusalem
och tog kungen och furstarna
och förde dem med sig till Babel.

¹³ Sedan tog han en ättling av kungahuset
och slöt förbund med honom
och lät honom avlägga ed.

Men de mäktiga i landet förde han med sig bort,

¹⁴ så att riket skulle vara oansenligt
och inte kunna resa sig
utan hålla förbundet med honom,
om det skulle bestå.

¹⁵ Men denne avföll från honom

och skickade sina sändebud till Egypten,
för att man där skulle ge honom hästar och mycket folk.
Kan det gå väl för honom?

Kan han undkomma?
Kan den som bryter förbund komma undan?

¹⁶ Så sant jag lever, säger Herren, Herren: Han skall dö i Babel där den kung bor som gjorde honom till kung, ty han föraktade eden han givit honom och bröt förbundet han slutit med honom. ¹⁷ Inte heller skall farao med stor här och mycket folk hjälpa honom i kriget, när man kastar upp en vall och bygger en belägringsmur till undergång för många människor. ¹⁸ Han föraktade eden och bröt förbundet och gjorde allt detta, fastän han hade givit sitt löfte. Han skall inte komma undan.

¹⁹ Därför säger Herren, Herren:

Så sant jag lever,
jag skall låta min ed som han har föraktat
och mitt förbund som han har brutit
komma över hans huvud.

²⁰ Jag skall breda ut mitt nät över honom,
och han skall fångas i min snara.

Jag skall föra honom till Babel
och döma honom där för den otrohet
som han har begått mot mig.

²¹ Alla hans flyktingar och alla hans skaror
skall falla för svärd,

och de som räddas skall spridas för vinden.
Och ni skall inse att jag, Herren, har talat.

Den späda kvisten på Israels berg

²² Så säger Herren, Herren:

Jag skall själv ta en kvist från den höga cederns topp
och plantera den.

Av dess översta grenar skall jag bryta av en späd kvist
och själv plantera den
på ett högt och brant berg.

²³ På Israels höga berg skall jag plantera den,
och den skall få grenar och bära frukt
och bli en utsökt ceder.

Alla slags fåglar skall bo under den
och finna skugga under grenarna.

²⁴ Alla markens träd skall förstå
att jag, Herren, har böjt ner det höga trädet
och upphöjt det låga trädet,
och låtit det friska trädet torka

och det torra trädet grönska.

Jag, Herren, har talat och skall göra det."

Lukas 3

Johannes Döparen

3 Under kejsar Tiberius^[a] femtonde regeringsår, när Pontius Pilatus^[b] var landshövding över Judeen, Herodes^[c] landsfurste över Galileen, hans bror Filippus^[d] över Itureen och Trakonitislandet och Lysanias över Abilene,^[e] ² och när Hannas och Kajfas var överstepräster, då kom Guds ord till Sakarias son Johannes i öknen. ³ Och han gick omkring i hela trakten vid Jordan och förkunnade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse, ⁴ så som det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord:

En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom.^[f]

⁵ Alla dalar skall fyllas och alla berg och höjder sänkas.

Krokiga stigar skall rätas och ojämna vägar jämnas.

⁶ Och alla människor skall se Guds frälsning.

⁷ Han sade nu till folkskarorna som kom ut för att döpas av honom: "Ni huggormsyngel! Vem har intalat er att försöka fly undan den kommande vredesdomen? ⁸ Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och tänk inte: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham av dessa stenar. ⁹ Redan är yxan satt till roten på träden. Så blir varje träd som inte bär god frukt nerhugget och kastat i elden."

¹⁰ Folket frågade honom: "Vad skall vi då göra?" ¹¹ Han svarade dem: "Den som har två livklädnader^[g] skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har mat skall göra på samma sätt." ¹² Det kom också publikaner^[h] för att bli döpta, och de frågade honom: "Mästare, vad skall vi göra?" ¹³ Han svarade dem: "Kräv inte mer än vad som är fastställt." ¹⁴ Även soldater frågade honom: "Och vi, vad skall vi göra?" Han svarade dem: "Våldför er inte på någon och pressa inte ut pengar från någon, utan nöj er med er lön!"

¹⁵ Folket gick där och väntade, och alla undrade i sina hjärtan om inte Johannes kunde vara Messias. ¹⁶ Johannes svarade dem allesammans: "Jag döper er med vatten. Men det kommer en som är starkare än jag, och jag är inte ens värd att knyta upp hans sandalremmar. Han skall döpa er i den helige Ande och i eld. ¹⁷ Han har sin kastskovel i handen för att noga rensa sin tröskplats och samla in vetet i sin loge, men agnarna skall han bränna upp i en eld som aldrig släcks." ¹⁸ Med många andra ord förmanade han folket när han predikade evangeliet för dem. ¹⁹ Men landsfursten Herodes blev tillrättavisad av Johannes för sitt förhållande till sin brors hustru Herodias och för allt ont som han hade gjort. ²⁰ Då lade Herodes till allt annat också det att han spärrade in Johannes i fängelse.

Jesu dop

²¹ När nu allt folket döptes, blev även Yeshua döpt. Och medan han bad, öppnades himlen ²² och den helige Ande sänkte sig ner över honom i en duvas skepnad. Och från himlen kom en röst: "Du är min Son, den Älskade. I dig har jag min glädje."

Jesu släkttavla

²³ Yeshua var omkring trettio år när han började sin gärning. Han var, menade man, son till Josef, son till Eli, ²⁴ son till Mattat, son till Levi, son till Melki, son till Jannai, son till Josef, ²⁵ son till Mattatias, son till Amos, son till Nahum, son till Esli, son till Naggai, ²⁶ son till Mahat, son till Mattatias, son till Semein, son till Josek, son till Juda, ²⁷ son till Johanan, son till Resa, son till Serubbabel, son till Sealtiel, son till Neri, ²⁸ son till Melki, son till Addi, son till Kosam, son till Elmadam, son till Er, ²⁹ son till Josua, son till Elieser, son till Jorim, son till Mattat, son till Levi, ³⁰ son till Simeon, son till Juda, son till Josef, son till Jonam, son till Eljakim, ³¹ son till Melea, son till Menna, son till Mattata, son till Natan, son till David, ³² son till Isai, son till Obed, son till Boas, son till Salma, son till Naheson, ³³ son till Amminadab, son till Admin, son till Arni, son till Hesrom, son till Peres, son till Juda, ³⁴ son till Jakob, son till Isak, son till Abraham, son till Tera, son till Nahor, ³⁵ son till Serug, son till Regu, son till Peleg, son till Eber, son till Sela, ³⁶ son till Kenan, son till Arpaksad, son till Sem, son till Noa, son till Lemek, ³⁷ son till Metusala, son till Hanok, son till Jered, son till Mahalalel, son till Kenan, ³⁸ son till Enos, son till Set, son till Adam, son till Gud.

13 november

St. Franciskus Xavier Cabrini: "Jag har startat bönehus med bara priset på en limpa bröd och böner, för med Honom som är med mig kan jag göra vad som helst."

Hesekiel 18

Den som syndar skall dö

18 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Vad menar ni med att bruka detta ordspråk om Israels land:

"Fäderna har ätit sura druvor,
och barnens tänder blir ömma"?

³ Så sant jag lever, säger Herren, Herren, ni skall inte längre ha orsak att använda detta ordspråk i Israel. ⁴ Se, varje levande själ tillhör mig, fadern såväl som sonen. De är mina. Den som syndar skall dö. ⁵ Om en man är rättfärdig och gör det som är rätt och rättfärdigt, ⁶ om han inte håller offermåltid på bergen och inte upplyfter sina ögon till Israels hus avgudar, om han inte kränker sin nästas hustru eller kommer vid en kvinna som har sin månadsblödning, ⁷ om han inte förtrycker någon utan ger tillbaka den pant han har fått för skuld, om han inte rånar någon utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne, ⁸ om han inte ockrar eller tar oskäligen ränta utan håller sin hand borta från allt som är orätt och faller rätta domar mellan människor, ⁹ om han lever efter mina stadgar och håller mina föreskrifter, så att han gör det som är rätt och gott, då är han rättfärdig och skall förvisso få leva, säger Herren, Herren.

¹⁰ Men om han får en son som blir en våldsman som utgjuter blod eller gör något av detta mot en broder ¹¹ som han själv inte gjorde, ja, till och med håller offermåltid på bergen, kränker sin nästas hustru, ¹² förtrycker den behövande och den fattige, rånar, inte ger tillbaka pant, lyfter blicken till avgudar, bedriver vidriga ting, ¹³ ockrar och tar oskäligen ränta – skulle en sådan få leva? Han skall inte få leva. Han har gjort allt detta vidriga, därför skall han förvisso dö. Hans blod skall komma över honom.

¹⁴ Men om han får en son som ser alla de synder hans far begår, och fast han ser dem inte handlar på samma sätt: ¹⁵ Han håller inte offermåltid på bergen, han lyfter inte blicken till Israels hus avgudar, han kränker inte sin nästas hustru, ¹⁶ han förtrycker inte någon, han kräver inte pant, han rånar inte utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne, ¹⁷ han förgriper sig inte på den behövande, ockrar inte och tar inte oskäligen ränta utan lever efter mina föreskrifter och vandrar efter mina stadgar – då skall han inte dö genom sin fars missgärning utan skall förvisso få leva. ¹⁸ Hans far däremot, som begick våldsgärningar och rövade från sin broder och gjorde sådant bland sina släktingar som inte var gott, se, han skall dö i sin missgärning.

¹⁹ Men ni frågar: "Varför skall inte sonen bära på sin fars missgärning?" Sonen har gjort det som är rätt och rättfärdigt. Han har hållit alla mina stadgar och följt dem, och därför skall han förvisso få leva. ²⁰ Den som syndar skall dö. En son skall inte bära sin fars missgärning, och en far skall inte bära sin sons missgärning. Den rättfärdiges rättfärdighet skall vara hans egen, och den ogudaktiges ogudaktighet skall vara hans egen.

²¹ Men om den ogudaktige vänder om från alla de synder som han har begått och håller alla mina stadgar och gör det som är rätt och rättfärdigt, då skall han förvisso leva och inte dö. ²² Ingen av de överträdelser han har begått skall då tillräknas honom. Genom den rättfärdighet han har visat skall han få leva. ²³ Skulle jag finna någon glädje i den ogudaktiges död? säger Herren, Herren. Nej, jag vill att han vänder om från sin väg och får leva.

²⁴ Men när den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och handlar orätt och gör samma vidriga gärningar som den ogudaktige, skulle han då få leva? Ingen av de rättfärdiga gärningar som han har gjort skall då bli ihågkommen. Genom den trolöshet som han har begått och genom den synd han har gjort skall han dö.

²⁵ Ändå säger ni: Herrens väg är inte rätt. Hör då, ni av Israels hus: Är inte min väg rätt? Är det inte era vägar som inte är rätta? ²⁶ När den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör det som är orätt, så dör han på grund av det. Genom det orätta han har gjort skall han dö. ²⁷ Men när den ogudaktige vänder om från sin ogudaktighet och gör det som är rätt och rättfärdigt, skall hans liv bli bevarat. ²⁸ Därför att han kom till insikt och vände om från alla de överträdelser han hade gjort, skall han förvisso leva och inte dö. ²⁹ Ändå säger Israels hus: Herrens väg är inte rätt! – Är inte mina vägar rätta, ni av Israels hus? Är det inte era vägar som inte är rätta?

³⁰ Därför skall jag döma er, var och en efter hans gärningar, ni av Israels hus, säger Herren, Herren. Vänd om och vänd er bort från alla era överträdelser för att er missgärning inte skall få er på fall. ³¹ Kasta bort ifrån er alla de överträdelser genom vilka ni har syndat och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ty inte vill ni väl dö, ni av Israels hus? ³² Jag finner ingen glädje i någons död, säger Herren, Herren. Vänd därför om, så får ni leva.

Hesekiel 19

Klagosång över Israels kungahus

19 Stäm upp en klagosång över Israels furstar ² och säg:

Vilken lejoninna var inte din mor!

Hon låg bland lejon,
hon födde upp sina ungar bland unga lejon.

³ En av sina ungar födde hon upp
till ett kraftigt lejon.

Han lärde sig ta rov,
han åt människor.

⁴ Men hednafolken fick höra om honom,
och han blev fångad i deras grop.

Med krok i nosen
förde de honom till Egyptens land.

⁵ När lejoninnan såg
att hon fick vänta förgäves,
att hennes hopp blev om intet,
tog hon en annan av sina ungar

och gjorde honom till ett kraftigt lejon.

⁶ Han gick omkring bland lejonerna,
ja, han blev ett kraftigt lejon.

Han lärde sig ta rov
och att äta människor.

⁷ Han kränkte deras änkor
och ödelade deras städer.

Landet och allt som fanns där greps av förfäran
vid ljudet av hans rytande.

⁸ Då satte sig folken upp mot honom
från länderna runt omkring.

De bredde ut sitt nät över honom,
och han blev fångad i deras grop.

⁹ Sedan satte de honom i en bur, med krok i nosen,
och förde honom till kungen i Babel
och satte honom i säkert förvar,
för att hans röst inte mer skulle höras
bort till Israels berg.

¹⁰ Din mor är som en vinstock i ditt blod, [\[a\]](#)
planterad vid vatten,
fruktbar och rik på skott
ty där fanns mycket vatten.

¹¹ Den fick starka grenar,
användbara till härskarspiror,
och stammen växte hög,
omgiven av lövverk,
så att den syntes genom sin ståtliga växt
och sin rikedom på rankor.

¹² Men den blev uppryckt i vrede
och kastad till marken,
östanvinden förtorkade dess frukt.

De starka grenarna bröts av och vissnade,
och elden förtärde dem.

¹³ Nu är den planterad i öknen,
i ett torrt och törstande land.

¹⁴ Eld har gått ut från en av de yppersta grenarna
och har förtärt frukten.

Ingen stark gren finns kvar,
ingen härskarspira!"

Lukas 4

Yeshua frestas

4 Uppfylld av den helige Ande återvände Yeshua från Jordan och fördes av Anden omkring i öknen, ² där han frestades av djävulen i fyrtio dagar. Under de dagarna åt han ingenting, och när de var förbi, blev han hungrig. ³ Då sade djävulen till honom: "Är du Guds Son, så befall att den här stenen blir bröd." ⁴ Yeshua svarade honom: "Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd." ^(a) ⁵ Då förde djävulen honom högt upp och visade honom för ett ögonblick alla riken i världen ⁶ och sade: "Dessa rikens hela makt och härlighet vill jag ge dig, ty åt mig har den överlämnats och jag ger den åt vem jag vill. ⁷ Därför skall allt vara ditt, om du tillber mig." ⁸ Yeshua svarade: "Det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna." ^(b) ⁹ Sedan förde djävulen honom till Jerusalem och ställde honom på tempelmurens utsprång ^(c) och sade till honom: "Är du Guds Son, så kasta dig ner härifrån! ¹⁰ Det står skrivet: Han skall befalla sina änglar att skydda dig, ^(d) ¹¹ och De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten." ¹² Yeshua svarade honom: "Det är sagt: Du skall inte fresta Herren din Gud." ^(e) ¹³ När djävulen hade frestat honom på alla sätt, lämnade han honom för en tid.

Yeshua undervisar i Nasaret

¹⁴ I Andens kraft vände Yeshua tillbaka till Galileen, och ryktet om honom gick ut i hela trakten däromkring. ¹⁵ Han undervisade i deras synagogor och blev prisad av alla.

¹⁶ Så kom han till Nasaret, där han hade vuxit upp. På sabbaten gick han till synagogan som han brukade. Han reste sig för att läsa ur Skriften, ¹⁷ och man räckte honom profeten Jesajas bokrulle. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet:

¹⁸ Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna

och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet^f

¹⁹ och predika ett nådens år från Herren.

²⁰ Sedan rullade han ihop bokrullen, räckte den till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina ögon fästa på honom. ²¹ Då började han tala till dem: "I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som lyssnar." ²² Men alla vittnade mot honom^g och häpnade över de nådens ord som utgick från hans mun. Och de frågade: "Är inte han Josefs son?" ²³ Då sade han till dem: "Utan tvekan kommer ni att vända detta ordspråk mot mig: Läkare, bota dig själv, och säga: Vi har hört allt som hände i Kapernaum. Gör det också här i din hemstad." ²⁴ Och han fortsatte: "Amen^h säger jag er: Ingen profet blir erkänd i sin hemstad. ²⁵ Jag säger er sanningen: Det fanns många änkor i Israel på Elias tid, då himlen var tillsluten i tre år och sex månader och det kom en stor hungersnöd över hela landet. ²⁶ Ändå blev inte Elia sänd till någon av dem utan bara till en änka i Sarepta i Sidons land. ²⁷ Och fastän det fanns många spetälska i Israel på profeten Elisás tid, blev ingen av dem renadⁱ utan endast Naaman från Syrien."

²⁸ Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta. ²⁹ De reste sig upp och drev honom ut ur staden och förde honom ända fram till branten av det berg som deras stad var byggd på och ville störta ner honom. ³⁰ Men han gick rakt igenom folkhopan och vandrade vidare.

Yeshua i Kapernaum

³¹ Så begav han sig ner till Kapernaum, en stad i Galileen, och undervisade folket på sabbaten. ³² De kände sig träffade av hans undervisning, eftersom han talade med makt och myndighet. ³³ I synagogan fanns en man som hade en oren ande som skrek: ³⁴ "Vad har vi med dig att göra, Yeshua från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige." ³⁵ Då talade Yeshua strängt till anden: "Tig och far ut ur honom!" Anden kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. ³⁶ Alla blev mycket häpnade och sade till varandra: "Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befäller han de orena andarna, och de far ut." ³⁷ Och ryktet om honom spreds överallt i trakten.

³⁸ Yeshua lämnade synagogan och gick hem till Simon. Där låg Simons svärmor i hög feber, och de bad Yeshua hjälpa henne. ³⁹ Han gick då fram och lutade sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem. ⁴⁰ Vid

solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar, och han lade händerna på var och en av dem och botade dem. ⁴¹ Onda andar for även ut ur många, och de ropade: "Du är Guds Son." Men han talade strängt till dem och förbjöd dem att tala, eftersom de visste att han var Messias.

⁴² När det blev dag, gick han bort till en enslig plats. Folket sökte efter honom, och när de kom till honom, ville de hålla honom kvar och hindra honom från att lämna dem. ⁴³ Men han sade till dem: "Också för de andra städerna måste jag predika evangeliet om Guds rike. Det är därför jag har blivit sänd." ⁴⁴ Och han predikade i synagogorna i Judeen.

14 november

St. Agostina Pietrantonio: "Vi kommer att ligga ner så länge efter vi dött att det är väl värt att stå upp medan vi lever. Låt oss arbeta nu, en dag ska vi få vila.."

Hesekiel 20

Guds löften och Israels upproriskhet

20 I det sjunde året, på tionde dagen i den femte månaden^[a] kom några av de äldste i Israel för att fråga Herren, och de satte sig ner framför mig. ² Då kom Herrens ord till mig. Han sade: ³ "Du människobarn, tala med de äldste i Israel och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Har ni kommit för att fråga mig? Så sant jag lever, jag låter mig inte rådfrågas av er, säger Herren, Herren. ⁴ Men vill du döma dem, ja, vill du döma dem, du människobarn, låt dem då förstå deras fäders avskryvda handlingar, ⁵ och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Den dag jag utvalde Israel lyfte jag min hand till ed inför Jakobs avkomlingar och

gjorde mig känd för dem i Egyptens land. Jag lyfte min hand inför dem och sade: Jag är Herren, er Gud. ⁶ På den dagen lovade jag dem med upplyft hand att föra dem ut ur Egyptens land, till det land som jag hade utsett åt dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder. ⁷ Jag sade till dem: Var och en av er skall kasta bort de styggelser som era ögon fäst sig vid, och ingen får orena sig med Egyptens avgudar. Jag, Herren, är er Gud.

⁸ Men de var upproriska mot mig och ville inte lyssna på mig. De kastade inte bort de styggelser de hade fäst sina ögon vid, och de övergav inte Egyptens avgudar. Då tänkte jag utgjuta min vrede över dem och tömma min förbittring över dem, mitt i Egypten. ⁹ Men det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som de levde bland. I deras åsyn hade jag gjort mig känd för dem då jag förde dem ut ur Egypten.

¹⁰ Jag förde dem ut ur Egypten och lät dem komma in i öknen. ¹¹ Jag gav dem mina stadgar och kungjorde för dem mina föreskrifter. Den människa som följer dem skall också leva genom dem. ¹² Jag gav dem också mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle inse att jag är Herren som helgar dem.

¹³ Men Israels hus var upproriskt mot mig i öknen. De följde inte mina stadgar utan föraktade mina föreskrifter, trots att den människa som handlar efter dem skall leva genom dem. De vanhelgade svårt mina sabbater. Då tänkte jag utgjuta min förbittring över dem i öknen för att förgöra dem. ¹⁴ Men det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som sett mig föra ut dem. ¹⁵ Jag lyfte också min hand inför dem i öknen och svor att jag inte skulle låta dem komma in i det land som jag hade givit dem, ett land som flödar av mjölk och honung, det härligaste av alla länder. ¹⁶ Jag gjorde detta därför att de föraktade mina föreskrifter och inte följde mina stadgar utan vanhelgade mina sabbater, ty i sina hjärtan följde de sina avgudar. ¹⁷ Men jag visade dem medlidande så att jag inte fördärvade dem eller gjorde slut på dem i öknen.

¹⁸ Jag sade till deras barn i öknen: Ni skall inte vandra efter era fäders stadgar och inte rätta er efter deras föreskrifter och inte heller orena er med deras avgudar. ¹⁹ Jag, Herren, är er Gud. Vandra efter mina stadgar och håll mina föreskrifter och följ dem. ²⁰ Håll mina sabbater heliga. Låt dem vara ett tecken mellan mig och er, för att ni skall inse att jag är Herren, er Gud.

²¹ Men deras barn var upproriska mot mig. De vandrade inte efter mina stadgar och höll inte mina föreskrifter, så att de följde dem, trots att den människa som handlar efter dem skall leva genom dem. De vanhelgade också mina sabbater. Då tänkte jag utgjuta min förbittring över dem och tömma min vrede över dem i öknen. ²² Men jag drog min hand tillbaka och det jag gjorde skedde för mitt namns skull, för att det inte skulle bli vanärat inför de folk som sett hur jag hade fört dem ut. ²³ Jag lyfte min hand inför dem i öknen och svor att skingra dem bland folken och sprida ut dem i länderna, ²⁴ eftersom de inte lydde mina föreskrifter utan föraktade mina stadgar och vanhelgade mina sabbater och såg längtansfullt efter sina fäders avgudar. ²⁵ Därför gav jag dem också stadgar som inte var till nytta för dem och föreskrifter som inte kunde ge dem liv. ²⁶ Jag lät dem orena sig med sina offergåvor, då de lät allt som öppnade moderlivet gå genom eld, ty jag ville slå dem med förfäran, så att de skulle inse att jag är Herren.

²⁷ Tala därför till Israels hus du människobarn och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Era fäder har också hädat mig genom sin trolöshet mot mig. ²⁸ När jag hade låtit dem komma in i det land som jag med upplyft hand hade lovat dem, och de fick se någon hög kulle eller något lummigt träd, offrade de där sina slaktoffer och bar där fram sina offergåvor. Till min förbittring lät de där sina offers ljuvliga doft stiga upp, och de utgöt där sina drickoffer. ²⁹ Då sade jag till dem: Vad är det för en offerhöjd som ni går till? Man säger än i dag "offerhöjd". ^[b]

Dom och upprättelse

³⁰ Säг därför till Israels hus: Så säger Herren, Herren: Skall ni orena er på samma sätt som era fäder gjorde och trolöst hålla er till deras vidriga avgudar? ³¹ Ni orenar er än i dag med alla era avgudar, genom att ni bär fram era offergåvor och låter era barn gå genom eld. Skulle jag då låta mig rådfrågas av er, ni av Israels hus? Nej, så sant jag lever, säger Herren, Herren, jag låter mig inte rådfrågas av er. ³² Förvisso skall inte det få ske som har kommit upp i ert sinne när ni tänker: Vi vill bli som hednafolken, som folken i andra länder. Vi vill tjäna trä och sten. ³³ Så sant jag lever, säger Herren, Herren, med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede skall jag sannerligen regera över er. ³⁴ Med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede skall jag föra er ut från folken och samla er från de länder där ni är kringspidda. ³⁵ Jag skall föra er in i folkens öken, och där skall jag gå till rätta med er, ansikte mot ansikte. ³⁶ Liksom jag dömde era fäder i öknen vid Egyptens land, skall jag också

döma er, säger Herren, Herren. ³⁷ Jag skall låta er gå fram under staven och föra er in i förbundets band. ³⁸ Jag skall rensa bort ifrån er dem som är upproriska mot mig och begår överträdelser mot mig. Jag skall föra bort dem ur det land där de nu bor, men in i Israels land skall de inte få komma. Ni skall då inse att jag är Herren.

³⁹ Men hör nu, ni av Israels hus: Så säger Herren, Herren: Gå ni och tjäna var och en av er sina avgudar också i fortsättningen, om ni inte vill lyssna på mig! Men vanhelga inte mer mitt heliga namn med era offergåvor och era avgudar. ⁴⁰ Ty på mitt heliga berg, på Israels höga berg, säger Herren, Herren, där skall hela Israels hus tjäna mig, alla som finns i landet. Där skall jag ta emot dem, där skall jag finna behag i era offergåvor och i förstlingen av era gåvor, vad ni än vill helga. ⁴¹ Som en ljuvlig doft skall jag ta emot er, när jag för er ut från folken och samlar er från de länder där ni har varit kringspidda. Jag skall bevisa mig helig bland er inför hednafolkens ögon. ⁴² Ni skall inse att jag är Herren, när jag låter er komma in i Israels land, det land som jag med upplyft hand lovade att ge åt era fäder. ⁴³ Där skall ni tänka tillbaka på era vägar och på alla de gärningar som ni orenade er med. Ni skall avsky er själva för allt det onda som ni har gjort. ⁴⁴ Ni skall inse att jag är Herren, när jag handlar så med er för mitt namns skull och inte efter era onda vägar och era skamliga gärningar, ni av Israels hus, säger Herren, Herren."

Profetia mot Södern

⁴⁵ Herrens ord kom till mig. Han sade: ⁴⁶ "Du människobarn, vänd ditt ansikte söderut och predika mot söder, profetera mot skogslandet söderut. ⁴⁷ Säg till sydlandets skog: Hör Herrens ord: Så säger Herren, Herren: Jag skall tända en eld i dig, och den skall förtära alla dina träd, både de friska och de torra. Den flammande lågan skall inte kunna släckas, alla ansikten från söder till norr skall bli brända av den. ⁴⁸ Alla människor skall se att jag, Herren, har tänt den. Den skall inte kunna släckas." ⁴⁹ Jag sade då: "O, Herre, Herre! De säger om mig: Han talar ju i gåtor."

Hesekiel 21

Herrens svärd

21 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Jerusalem och predika mot helgedomarna och profetera mot Israels land. ³ Säg till Israels land: Så säger Herren: Se, jag är emot dig och skall dra ut mitt svärd ur skidan och utrota både rättfärdiga och ogudaktiga hos dig. ⁴ Eftersom jag skall utrota både rättfärdiga och ogudaktiga hos dig, skall mitt svärd fara ut ur skidan och vända sig mot allt levande från söder till norr. ⁵ Alla skall veta att jag, Herren, har dragit ut mitt svärd ur skidan. Det skall inte föras in igen. ⁶ Men du, människobarn, skall sucka så att dina höfter brister sönder. Under bitter smärta skall du sucka inför deras ögon. ⁷ När de frågar dig: Varför suckar du?, skall du svara: På grund av ett budskap som har kommit. Alla hjärtan skall förfäras och alla händer sjunka ner. Alla skall tappa modet och alla knän bli som vatten. Se, det kommer, ja, det skall ske! säger Herren, Herren."

⁸ Herrens ord kom till mig. Han sade: ⁹ "Du människobarn, profetera och säg: Så säger Herren: Säg:

Ett svärd, ett svärd har slipats och rengjorts.

¹⁰ Det har slipats för att slakta.

Det har rengjorts för att blixtra.

Eller skall vi glädja oss?

Min sons spira^[a] föraktar allt som är av trä.

¹¹ Han har lämnat det till polering,
till att gripas med handen.

Svärdet har slipats,
det har rengjorts
för att sättas i en dråpares hand.

¹² Ropa och jämra dig, du människobarn,
ty det drabbar mitt folk,
det drabbar alla Israels furstar.

Tillsammans med mitt folk offras de åt svärdet,
slå dig därför för ditt bröst.

¹³ Se, prövning kommer och vem drabbas
om inte den föraktande spiran?

Den skall inte bestå, säger Herren, Herren.

¹⁴ Men du, människobarn, profetera och slå ihop dina händer.
Må svärdet slå två gånger, ja, tre,

ett svärd som dödar.

Det är ett svärd som fäller den störste,
som angriper dem från alla håll.

¹⁵ För att deras hjärtan skall smälta av ångest
och många falla,

sätter jag i deras portar
svärdet som hugger ner.

O, det är gjort för att flamma som en blix,
det är draget för att slakta!

¹⁶ Hugg med all kraft åt höger, måtta åt vänster,
vart än din egg är bestämd.

¹⁷ Också jag skall slå ihop mina händer
och släcka min vrede.

Jag, Herren, har talat."

Den babyloniske kungens svärd

¹⁸ Herrens ord kom till mig: ¹⁹ "Du människobarn, märk ut åt dig två vägar, som den babyloniske kungens svärd kan gå fram på. Låt båda gå ut från ett och samma land. Gör en vägvisare och sätt ut den på den plats där vägen till staden börjar. ²⁰ Märk ut den väg som svärdet skall gå, dels till Rabba i Ammons land, dels till Juda med det befästa Jerusalem. ²¹ Ty kungen i Babel står redan vid vägskälet där de båda vägarna börjar för att bli spådd. Han skakar pilarna, han rådfrågar sina husgudar, han ser på levern. ²² I sin högra hand får han då ut lotten "Jerusalem". Där skall han sätta upp murbräckor, öppna sin mun till krigsrop, häva upp sin röst till härskri, sätta upp murbräckor mot portarna, kasta upp en vall och bygga en belägringsmur. ²³ Men detta tycks dem vara en falsk spådom. De har ju svurit eder. Men han skall påminna dem om deras missgärning och ta dem till fånga.

²⁴ Därför säger Herren, Herren så: Eftersom ni väcker upp minnet av er missgärning, så att era överträdelser har blivit uppenbara och er synd visar sig i allt vad ni gör, eftersom minnet av er har blivit uppväckt, därför skall ni komma att gripas med våld. ²⁵ Och du dödligt sårade, ogudaktige furste över Israel, din dag kommer då din missgärning har nått sin gräns. ²⁶ Så säger Herren, Herren: Tag av dig huvudbindeln, lyft av dig kronan! Allt skall inte förbli som det nu är. Det som är lågt skall upphöjas, och det som är högt skall förödmjukas. ²⁷ Ruin, ruin, jag skall göra det till en ruin. Det skall inte vara någonting, förrän han som det rätteligen tillhör^[b] kommer. Honom skall jag ge det.

Svärdet mot Ammons folk

²⁸ Du människobarn, profetera och säg: Så säger Herren, Herren om Ammons barn och om deras hånfulla ord:

Ett svärd, ett svärd är draget,
slipat för att slakta,
för att förgöra, för att blixtra.

²⁹ Genom att skåda falska profetsyner om dig,
genom att spå lögner om dig,
skall du sättas på de slagnas halsar,
på ogudaktiga vilkas dag har kommit,
tiden då missgärningen har nått sin gräns.

³⁰ Stick svärdet i skidan igen.
På den plats där du blev skapad,
i det land som du härstammar från,
skall jag döma dig.

³¹ Jag skall utgjuta min vrede över dig
och blåsa min förbittrings eld mot dig.
Jag skall överlämna dig åt vilda människor,
som är mästare på att fördärva.

³² Du skall bli till mat åt elden,
ditt blod skall flyta i landet.
Ingen skall mer tänka på dig,
ty jag, Herren, har talat."

Lukas 5

Jesu första lärjungar

5 En gång när Yeshua stod vid sjön Gennesaret och folket trängde sig in på honom för att höra Guds ord, ² fick han se två båtar ligga vid stranden. De som fiskade hade lämnat dem och höll på att skölja näten.

³ Yeshua steg då i en av båtarna, den som tillhörde Simon, och bad honom lägga ut lite från land. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. ⁴ När han hade slutat tala, sade han till Simon: "Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst." ⁵ Simon svarade: "Mästare, vi har arbetat hela natten och inte fått något. Men på din befallning vill jag lägga ut näten." ⁶ De gjorde så och fångade en så stor mängd fisk att näten höll på att gå sönder. ⁷ Då vinkade de åt sina kamrater i den andra

båten att komma och hjälpa dem. Och de kom och fyllde båda båtarna, så att de var nära att sjunka.

⁸ När Simon Petrus såg det, föll han ner för Yeshua och sade: "Gå bort ifrån mig, Herre, jag är en syndig människa." ⁹ Ty han och alla som var med honom hade slagits med häpnad över den fångst de hade fått, ¹⁰ också Jakob och Johannes, Sebedeus söner, som fiskade i lag med Simon. Men Yeshua sade till Simon: "Frukta inte. Härefter skall du fånga människor." ¹¹ Och de drog upp båtarna på land, lämnade allt och följde honom.

Yeshua botar en spetälsk

¹² När Yeshua uppehöll sig i en av städerna, fanns där en man som var full av spetälska. ¹³ Mannen fick se Yeshua och föll ner på sitt ansikte och bad: "Herre, om du vill kan du göra mig ren." ¹⁴ Då räckte Yeshua ut handen, rörde vid honom och sade: "Jag vill. Bli ren!" Och genast lämnade spetälskan honom. ¹⁵ Yeshua förbjöd honom att berätta det för någon och sade: "Gå i stället och visa dig för prästen och bär fram det offer som Mose har föreskrivit för din rening, som ett vittnesbörd för dem." ¹⁶ Men ryktet om Yeshua spreds ännu mer, och stora skaror samlades för att lyssna på honom och bli botade från sina sjukdomar. ¹⁷ Men han drog sig ofta undan till öde trakter och bad.

Yeshua förlåter synder

¹⁸ En dag när Yeshua undervisade folket, satt där fariseer och laglärare som hade kommit från alla byar i Galileen och Judeen och från Jerusalem. Och han hade Herrens kraft att bota. ¹⁹ Då kom några män som bar en lam man på en bår. De försökte komma in med honom och lägga ner honom framför Yeshua. ²⁰ Men när de för folkmassans skull inte fann någon möjlighet att ta sig in med honom, gick de upp på taket och firade ner mannen på båren mellan takstenarna, mitt framför Yeshua. ²¹ Yeshua såg deras tro och sade: "Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder." ²² De skriftlärda och fariseerna tänkte: "Vad är det för en hädare? Vem kan förlåta synder? Det kan ingen utom Gud." ²³ Men Yeshua visste vad de tänkte och sade till dem: "Vad är det ni tänker i era hjärtan? ²⁴ Vilket är lättast att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder eller att säga: Stig upp och gå! ²⁵ Men ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder." Sedan sade han till den lame: "Till dig säger jag: Stig upp, ta din bår och gå hem!" ²⁶ Genast reste han sig i allas åsyn, tog bädden som han legat på och gick hem, under det

att han prisade Gud. ²⁶ Alla blev utom sig av häpnad och prisade Gud, och de uppfylldes av fruktan och sade: "Det vi har sett i dag är ofattbart."

Yeshua kallar Levi

²⁷ När Yeshua sedan gick ut, såg han en publikan som hette Levi sitta vid tullhuset. Han sade till honom: "Följ mig!" ²⁸ Då lämnade Levi allt och steg upp och följde honom.

²⁹ Sedan ordnade han en stor fest för Yeshua i sitt hem, där en mängd publikaner och andra låg till bords med dem. ³⁰ Fariseerna och deras skriftlärdade kritiserade hans lärjungar och frågade: "Varför äter och dricker ni tillsammans med publikaner och syndare?" ³¹ Yeshua svarade dem: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. ³² Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga ^b till omvändelse utan syndare."

Yeshua och fastan

³³ De sade till honom: "Johannes lärjungar och fariseernas fastar ofta och ber böner, men dina lärjungar äter och dricker." ³⁴ Yeshua sade till dem: "Inte kan ni väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem? ³⁵ Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och på den tiden skall de fasta."

³⁶ Han sade också till dem i en liknelse: "Ingen skär bort en lapp från en ny mantel och sätter den på en gammal. Om någon gjorde det skulle den nya manteln förstöras, och lappen från den nya manteln skulle inte passa till den gamla. ³⁷ Ingen håller nytt vin i gamla skinnsäckar. Då skulle det nya vinet spränga säckarna och vinet skulle rinna ut och säckarna förstöras. ³⁸ Nej, nytt vin bör man hålla i nya säckar. ³⁹ Och ingen som har druckit gammalt vin vill ha nytt. Han säger: Det gamla är bäst."

15 november

St. Albert den Store: "Att förlåta dem som skadat oss på något sätt, skadat kroppen eller vår värdighet, vår egendom, är mer välsignande än att resa över haven för att vörda Herrens grav."

Hesekiel 22

Jerusalems synder

22 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, vill du döma, vill du döma blodstaden? Ställ henne då inför alla hennes vidrigheter! ³ Säg: Så säger Herren, Herren: O stad, du som utgjuter dina invånares blod, så att din stund måste komma, du som gör avgudar åt dig för att orena dig. ⁴ Genom det blod du har utgjutit har du dragit på dig skuld, och genom de avgudar du har gjort har du orenat dig. Så har du påskyndat dina dagars slut och nu kommit till slutet av dina år. Därför skall jag låta dig bli till hån för hednafolken och till åtlöje för alla länder. ⁵ Både nära och fjärran skall man håna dig, du vars namn är smädat, du förvirringens stad.

⁶ Se, var och en av furstarna i Israel har använt sin makt för att utgjuta blod. ⁷ Hos dig föraktar man sin far och mor, och mot främlingen utövar man våld. Den faderlöse och änkan förtrycker man. ⁸ Mina heliga ting föraktar du, och mina sabbater vanhelgar du. ⁹ Falska angivare finns hos dig, villiga att utgjuta blod. På bergen håller man offermåltider, och man bedriver skamliga ting hos dig. ¹⁰ Man blottar sin fars kön hos dig, och man kränker kvinnan hos dig när hon har sin månadsblödning. ¹¹ Man bedriver avskyvärda ting med sin nästas hustru, och man orenar sin sonhustru. Andra kränker sin syster, sin fars dotter. ¹² För mutor är man hos dig beredd att utgjuta blod. Du ockrar och tar oskälig ränta och plundrar din nästa med våld, och du glömmer mig, säger Herren, Herren.

¹³ Men se, jag slår ihop mina händer i vrede över den orätta vinning du håller på med och över de blodsdåd som sker hos dig. ¹⁴ Menar du att ditt mod kan hållas uppe eller att dina händer är starka nog, när tiden kommer då jag griper in mot dig? Jag, Herren, har talat och jag fullbordar det också. ¹⁵ Jag skall skingra dig bland hednafolken och

sprida ut dig i länderna. Så skall jag skaffa bort all din orenhet ifrån dig.
¹⁶ Du skall bli vanärad inför folken genom din egen skuld. Och du skall inse att jag är Herren."

¹⁷ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹⁸ "Du människobarn, Israels hus har för mig blivit slagg. De är allesammans koppar, tenn, järn och bly i smältugnen. Silverslagg har de blivit. ¹⁹ Därför säger Herren, Herren så: Eftersom ni alla har blivit slagg, skall jag samla ihop er mitt i Jerusalem. ²⁰ Som man samlar ihop silver, koppar, järn, bly och tenn mitt i ugnen och där blåser upp eld under det och smälter det, så skall jag samla ihop er i min vrede och förbittring och lägga er i ugnen och smälta er. ²¹ Jag skall samla ihop er och blåsa upp min vredes eld under er, så att ni smälts i den. ²² Som silver smälts i ugnen så skall ni smältas i den. Och ni skall inse att jag, Herren, utgjuter min vrede över er."

²³ Herrens ord kom till mig. Han sade: ²⁴ "Du människobarn, säg till dem: Du är ett land som inte har renats och inte har sköljts av regn på vredens dag. ²⁵ De profeter som finns där har sammansvurit sig och blivit som rytande, rovgiriga lejon. De slukar människor, de roffar åt sig gods och dyrbarheter och gör många till änkor i landet. ²⁶ Prästerna kränker min lag och vanhelgar mina heliga ting. De skiljer inte mellan heligt och oheligt och undervisar inte om skillnaden mellan rent och orent. De blundar för mina sabbater, och så blir jag vanhelgad mitt ibland dem. ²⁷ Furstarna i mitt folk är som rovgiriga vargar. De utgjuter blod och förgör människor för att skaffa sig orättfärdig vinning. ²⁸ De profeter de har tjänar dem som vitkalkare. De skådar åt dem falska profetsyner och spår åt dem lögnaktiga spådomar. De säger: Så säger Herren, Herren, fastän Herren inte har talat. ²⁹ Folket i landet begår våldsgärningar och stjal. Den nödställde och fattige förtrycker de, och mot främlingen utövar de våld utan lag och rätt.

³⁰ Jag sökte bland dem efter någon som skulle bygga en mur och ställa sig i gapet inför mig till försvar för landet så att jag inte skulle fördärva det. Men jag fann ingen. ³¹ Därför utgjuter jag min vrede över dem och gör slut på dem med min förbittrings eld. Deras gärningar skall jag låta komma över deras huvuden, säger Herren, Herren."

Hesekiel 23

Äktenskapsbryterskorna Ohola och Oholiba

23 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, det var en gång två kvinnor, döttrar till en och samma mor. ³ De bedrev otukt i Egypten, ja, redan i sin ungdom bedrev de hor. Där kramade man deras bröst och där smektes deras jungfruliga barm. ⁴ Den äldre hette Ohola och hennes syster Oholiba. De blev mina och födde söner och döttrar. Namnet Ohola står för Samaria och Oholiba för Jerusalem.

⁵ Men Ohola begick äktenskapsbrott i stället för att hålla sig till mig. Hon fick begär till sina älskare, grannarna assyrierna. ⁶ De kom klädda i purpur, de var ståthållare och furstar, alla vackra unga män, ryttare till häst. ⁷ Hon gav sig som hora åt dem, de främsta av Assurs alla söner, och åt alla dem hon upptändes av begär till. Hon orenade sig med alla deras eländiga avgudar. ⁸ Inte heller gav hon upp sin lösaktighet med egyptierna, som hade fått ligga med henne i hennes ungdom och som hade smekt hennes jungfruliga barm och slösat sin otukt på henne.

⁹ Därför överlämnade jag henne åt hennes älskare, Assurs söner, som hon var upptänd av begär till. ¹⁰ De klädde av henne naken, förde bort hennes söner och döttrar och dödade henne själv med svärd. Hon blev ett varnande exempel för andra kvinnor, och de utförde domen över henne.

¹¹ Men fastän hennes syster Oholiba såg detta, upptändes hon ännu mer av begär och gick ännu längre än systemen i sin otukt. ¹² Hon fick begär till sina grannar, Assurs söner. De var ju ståthållare och furstar. De kom klädda i präktiga kläder, ryttare till häst, alla vackra unga män. ¹³ Jag såg att också hon orenade sig. Båda gick samma väg.

¹⁴ Men hon drev sin otukt ännu längre. Hon fick se mansbilder inristade i väggen. Man hade ristat in bilder av kaldeer och målat dem röda. ¹⁵ De var framställda med bälten kring sina höfter och med ståtliga huvudbonader, alla lika kämpar, som Babels söner från Kaldeen. ¹⁶ Hon blev upptänd av begär till dem så snart hon såg dem och sände bud till dem i Kaldeen. ¹⁷ Babels söner kom då till henne för en kärleksstund och orenade henne genom sin otukt. Först sedan hon hade blivit orenad av dem, vände hon sig i avsky bort ifrån dem. ¹⁸ Men när hon så öppet bedrev sin otukt och blottade sin nakenhet, kände jag avsky och vände mig ifrån henne, så som jag hade vänt mig ifrån hennes syster. ¹⁹ Ändå drev hon sitt horeri ännu längre. Hon tänkte på sin ungdoms dagar, då hon bedrev otukt i Egyptens land, ²⁰ och hon blev på nytt upptänd av

begär till sina älskare där, som hade könsorgan som åsnor och sädesflöde som hingstar. ²¹ Din håg stod åter till din ungdoms skamlöshet, när egyptierna smekte din barm, därför att du hade så ungdomliga bröst.

²² Därför, du Oholiba, säger Herren, Herren så: Se, jag skall uppegga dina älskare mot dig, dem som du vänt dig ifrån med avsky. Jag skall låta dem komma över dig från alla sidor, ²³ Babels söner och alla kaldeer, pekodeer, soreer och koeer och alla Assurs söner med dem. De är alla åtråvärda unga män, ståthållare och furstar, kämpar och berömvärda män, alla ryttare till häst. ²⁴ De skall anfälla dig med vapen, vagnar och åkdon i mängd och med skaror av folk. Rustade med skärmar och sköldar och klädda i hjälmar skall de anfälla dig från alla sidor. Jag skall överlämna domen åt dem, och de skall döma dig efter sina lagar. ²⁵ Jag skall låta min nitälskan gå över dig så att de far fram mot dig i vrede. De skall skära av dig näsa och öron, och de som blir kvar av dig skall falla för svärd. De skall föra bort dina söner och döttrar, och vad som blir kvar av dig skall förtäras av eld. ²⁶ De skall slita av dig dina kläder och ta ifrån dig dina praktfulla smycken. ²⁷ Så skall jag göra slut på din oanständighet och på din otukt i Egyptens land. Du skall inte mer lyfta upp dina ögon till dem och inte mer tänka på Egypten.

²⁸ Ty så säger Herren, Herren: Se, jag skall överlämna dig åt dem som du hatar, åt dem som du har vänt dig bort ifrån med avsky. ²⁹ Med hat skall de fara fram mot dig och ta ifrån dig allt vad du har skaffat dig. De skall lämna dig naken och blottad. Din otuktiga blygd skall bli blottad liksom din skamlöshet och din otukt. ³⁰ Detta skall man göra med dig därför att du trolöst förenade dig med hednafolk och orenade dig med deras avgudar. ³¹ Du gick på din sisters väg. Därför skall jag i din hand sätta samma bägare som hon fick.

³² Så säger Herren, Herren:

Du skall dricka din sisters bägare,
så djup och så vid som den är,
och den skall ge dig hån och förakt.
Den rymmer mycket.

³³ Du skall bli full av rus och bedrövelse,
en fördärvets och förödelsens bägare
är din syster Samarias bägare.

³⁴ Du skall dricka den till sista droppen,
även slicka dess skärvor,

och du skall riva sönder dina bröst.
Ty jag har talat, säger Herren, Herren.

³⁵ Därför säger Herren, Herren så: Eftersom du har glömt mig och kastat mig bakom din rygg, måste du också bära följderna av din lösaktighet och din otukt.

³⁶ Herren sade till mig: Du människobarn, vill du döma Ohola och Oholiba? Tala då om för dem vilka vidrigheter de bedriver. ³⁷ Ty de har begått äktenskapsbrott och deras händer är fläckade av blod. Med sina eländiga avgudar har de begått äktenskapsbrott. Och barnen som de hade fött åt mig lät de gå igenom eld som mat åt avgudarna.

³⁸ Dessutom gjorde de mig detta: Samma dag som de orenade min helgedom, vanhelgade de också mina sabbater. ³⁹ Samma dag som de slaktade sina barn åt avgudarna, gick de in i min helgedom och vanhelgade den. Sådant har de gjort i mitt hus.

⁴⁰ De sände också bud efter män som skulle komma fjärran ifrån. Budbärare skickades till dem och de kom, och du tvättade dig, sminkade dina ögon och prydde dig med smycken. ⁴¹ Du satt på en härlig bädd med dukat bord framför dig, och där hade du ställt fram min rökelse och min olja. ⁴² Sorglöst sorl hördes därinne, och till de män ur hopen som var där hämtade man också in dryckesbröder från öknen. Dessa satte armband på kvinnornas armar och praktfulla kronor på deras huvuden. ⁴³ Då sade jag om henne som var utsliten genom sina äktenskapsbrott: Nu skall de bruka henne som en hora, just henne. ⁴⁴ Och de gick in till henne som man går in till en hora. Så gick man in till Ohola och till Oholiba, de lösaktiga kvinnorna. ⁴⁵ Men rättfärdiga män skall döma dem efter den lag som gäller för horor och sådana som utgjuter blod, ty horor är de, och de har blod på sina händer.

⁴⁶ Så säger Herren, Herren: Kalla samman en folksamling mot dem och lämna ut dem till misshandel och plundring. ⁴⁷ Folksamlingen skall stena dem och hugga dem i stycken med svärd och dräpa deras söner och döttrar och bränna upp deras hus i eld. ⁴⁸ Så skall jag göra slut på skamlösheten i landet, och alla kvinnor skall varnas så att de inte bedriver sådan skamlöshet som ni. ⁴⁹ Man skall låta er skamlöshet komma över er, och ni skall få bära på de synder ni begått med era avgudar. Och ni skall inse att jag är Herren, Herren."

Lukas 6

Sabbatens Herre

6 En sabbat tog Yeshua vägen genom ett sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, som de gnuggade i händerna och åt. ² Några av fariseerna sade då: "Varför gör ni det som inte är tillåtet på sabbaten?" ³ Yeshua svarade dem: "Har ni inte läst vad David gjorde, när han och hans följeslagare var hungriga, ⁴ hur han gick in i Guds hus och tog skådebröden och åt och gav sina män? De bröden fick endast prästerna äta." ⁵ Och han tillade: "Människosonen är sabbatens Herre."

⁶ En annan sabbat gick han in i synagogan och undervisade. Där fanns en man vars högra hand var förtvinad. ⁷ De skriftlärdade och fariseerna iakttog Yeshua noga för att se, om han skulle bota någon på sabbaten. De ville få något att anklaga honom för. ⁸ Men han visste vad de tänkte och sade till mannen med den förtvinade handen: "Stig upp och kom hit." Då reste han sig och gick fram. ⁹ Yeshua sade till dem: "Jag frågar er: Är det på sabbaten mera tillåtet att göra gott än att göra ont, att rädda liv än att döda?" ¹⁰ Och han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: "Räck ut din hand." Mannen gjorde det och hans hand var nu frisk. ¹¹ Men de blev fullständigt ursinniga och började diskutera med varandra vad de kunde göra med Yeshua.

Yeshua utser tolv apostlar

¹² Vid den tiden gick Yeshua upp på berget för att be, och han bad hela natten till Gud. ¹³ När det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och valde ut bland dem tolv, som han kallade apostlar: ¹⁴ Simon, som han gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob och Johannes, Filippus och Bartolomeus, ¹⁵ Matteus och Thomas, Jakob, Alfeus son, och Simon som kallades "ivraren", ¹⁶ Judas, Jakobs son, och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

JESU SLÄTTPREDIKAN (Kap 6:17-49)

¹⁷ Yeshua gick ner tillsammans med dem och stannade på en slätt. Där var en stor skara lärjungar och mycket folk från hela Judeen och Jerusalem och från kuststräckan vid Tyrus och Sidon. ¹⁸ De hade kommit för att höra honom och bli botade från sina sjukdomar. Också de som

plågades av orena andar blev botade. ¹⁹ Och allt folket ville röra vid honom, eftersom kraft gick ut från honom och botade alla.

Saligprisningar och verop

²⁰ Yeshua lyfte blicken, såg på sina lärjungar och sade: "Saliga är ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. ²¹ Saliga är ni som nu hungrar, ni skall bli mättade. Saliga är ni som nu gråter, ni skall skratta. ²² Saliga är ni, när människor hatar er och stöter bort er, när de hånar och smutskastar er, ^[b] allt för Människosönens skull. ²³ Gläd er på den dagen, ja, hoppa av glädje! Ty se, er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde deras fäder med profeterna.

²⁴ Men ve er, ni rika! Ni har fått ut er tröst. ²⁵ Ve er, ni som nu är mätta! Ni kommer att hungra. Ve er, ni som nu skrattar! Ni kommer att sörja och gråta. ²⁶ Ve er, när alla människor talar väl om er! På samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.

Älska era fiender

²⁷ Men till er som lyssnar säger jag: Älska era fiender och gör gott mot dem som hatar er. ²⁸ Välsigna dem som förbannar er och be för dem som förorättar er. ²⁹ Om någon slår dig på den ena kinden, så vänd också den andra kinden till. Och om någon tar ifrån dig manteln, så låt honom också ta din livklädnad. ³⁰ Ge åt var och en som ber dig, och om någon tar ifrån dig vad som är ditt, så kräv det inte tillbaka. ³¹ Allt vad ni vill att människor skall göra er, det skall ni göra dem. ³² Om ni älskar dem som älskar er, skall ni ha tack för det? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. ³³ Och om ni gör gott mot dem som gör gott mot er, skall ni ha tack för det? Så handlar också syndare. ³⁴ Och om ni lånar åt dem som ni hoppas skall betala tillbaka, skall ni ha tack för det? Också syndare lånar åt syndare för att få tillbaka vad de lånat ut. ³⁵ Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen något. Då skall er lön bli stor, och ni skall vara den Högstes barn, eftersom han är god mot de otacksamma och onda. ³⁶ Var barmhärtiga så som er Fader är barmhärtig.

Flisan och bjälken

³⁷ Döm inte, och ni skall inte bli dömda. Fördöm inte, och ni skall inte bli fördömda. Förlåt, och ni skall bli förlåtna. ³⁸ Ge, och ni skall få. Ett gott

mått, packat, skakat och rågat skall Gud ge er i famnen. Ty med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er."

³⁹ Han gav dem också en liknelse: "Kan väl en blind leda en blind? Faller då inte båda i gropen? ⁴⁰ En lärjunge är inte förmer än sin lärare, och när någon har blivit fullärd blir han som sin lärare. ⁴¹ Varför ser du flisan i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga? ⁴² Hur kan du säga till din broder: Broder, låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget öga? Du hycklare, ta först bort bjälken ur ditt eget öga! Då kommer du att se så klart att du kan ta bort flisan ur din broders öga.

Av frukten känner man trädet

⁴³ Det finns inte något bra träd som bär dålig frukt, inte heller något dåligt träd som bär bra frukt. ⁴⁴ Ett träd känner man igen på frukten. Inte plockar man väl fikon från tistlar eller vindruvor från törnbuskar? ⁴⁵ En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt hjärtas onda förråd. Ty vad hjärtat är fullt av, det talar munnen.

Liknelsen om de två husbyggarna

⁴⁶ Varför kallar ni mig 'Herre, Herre', när ni inte gör vad jag säger? ⁴⁷ Den som kommer till mig och lyssnar till mina ord och handlar efter dem – vem han är lik, det skall jag visa er. ⁴⁸ Han liknar en man som byggde ett hus och grävde djupt och lade grunden på klippan. När floden sedan kom, vräkte den sig mot huset, men den kunde inte skaka det, eftersom det var välbyggt. ⁴⁹ Men den som lyssnar och inte handlar liknar en man som byggde ett hus på marken utan att lägga någon grund. Floden vräkte sig mot huset som genast rasade, och förödelsen blev stor för det huset."

16 november

Hesekiel 24

Jerusalem liknas vid en kokande gryta

24 Herrens ord kom till mig i det nionde året, på tionde dagen i den tionde månaden.¹ Han sade: ² "Du människobarn, skriv upp namnet på denna dag, just denna dag, ty kungen i Babel har just i dag ryckt fram mot Jerusalem. ³ Tala till det upproriska folket i en liknelse. Säg till dem: Så säger Herren, Herren:

Sätt på grytan, ja, sätt på den
och håll vatten i den.

⁴ Lägg köttstyckena i den,
alla slags utvalda bitar, lår och bog,
och fyll den med utsökta ben.

⁵ Du skall ta det bästa av hjorden.

Lägg så ved under grytan för att koka benen.

Låt den koka starkt,
så att även benen blir kokta.

⁶ Därför säger Herren, Herren:

Ve över blodstaden,

den rostiga grytan,

som inte kunnat befrias från rost!

Tag bort ur den köttstycke efter köttstycke
utan att kasta lott om ordningen.

⁷ Ty hennes blod är ännu kvar därinne.

På den kala klippan lät hon det rinna ner.

Hon göt inte ut det på marken

så att mullen har kunnat dölja det.

⁸ För att vreden skulle ha sin gång

och hämnd utkrävas,

lät jag det blod hon utgöt

komma på kala klippan,

där det inte kunde döljas.

⁹ Så säger Herren, Herren:

Ve över blodstaden!

Jag skall lägga mer bränsle under den.

¹⁰ Ja, lägg på mer ved,

tänd upp eld,

låt köttet kokas väl,

låt spadet koka in

och benen bli förbrända.

¹¹ Sätt sedan grytan tom på den glödande kolen

till dess den blir så upphettad

att kopparn glödgas

och orenheten smälts bort ur den

och ärgen försvinner.

¹² Den har vållat mig mycket arbete

men ändå har den myckna rosten inte gått bort.

In i elden med rosten!

¹³ Din orenhet är skamlig, och därför att du inte blev ren, hur jag än försökte rena dig, skall du nu inte mer bli fri från din orenhet, förrän jag har släckt min vrede på dig. ¹⁴ Jag, Herren, har talat. Det kommer! Jag skall göra det! Jag skall inte släppa efter, inte visa mildhet och inte ångra mig. Efter ditt sätt att leva och efter dina gärningar skall man döma dig, säger Herren, Herren."

Profetens handlande – ett tecken

¹⁵ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹⁶ "Du människobarn, se, genom plötslig död skall jag ta ifrån dig dina ögons lust, men du skall inte klaga eller gråta eller fälla tårar. ¹⁷ I tysthet får du sörja, men du skall inte hålla sorgfest som efter en död. Sätt på dig din huvudbindel och tag skor på dina fötter. Skyl inte ditt skägg och ät inte sorgbröd."

¹⁸ Nästa morgon talade jag till folket, men på aftonen dog min hustru. Följande morgon gjorde jag som jag hade blivit befalld. ¹⁹ Då sade folket till mig: "Vill du inte säga oss vad det du gör betyder?" ²⁰ Jag svarade dem: " Herrens ord kom till mig. Han sade: ²¹ Säg till Israels hus: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall vanhelga min helgedom, er stolta härlighet, era ögons lust och er själs längtan. Och era söner och döttrar, som ni har tvingats överge, skall falla för svärd. ²² Då skall ni göra som jag har gjort. Ni kommer inte att skyla skägget och inte äta sorgbröd. ²³ Ni skall behålla huvudbindlarna på era huvuden och skorna på era fötter. Ni skall inte hålla dödsklagan eller gråta utan tyna bort genom

era missgärningar och sucka med varandra. ²⁴ Hesekiel skall vara ett tecken för er. Som han har gjort, skall ni komma att göra. När detta händer, skall ni inse att jag är Herren, Herren.

²⁵ Men du människobarn skall veta, att på den dag då jag tar ifrån dem deras värn, deras härliga fröjd, deras ögons lust och deras själs begär, deras söner och döttrar, ²⁶ den dagen skall en räddad flykting komma till dig och förkunna detta. ²⁷ Den dagen skall din mun öppnas, och du skall tala till flyktingen och inte mer vara stum. Du skall vara ett tecken för dem, och de skall inse att jag är Herren."

Hesekiel 25

Profetia mot Ammon

25 Herrens ord kom till mig, han sade: ² "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Ammons barn och profetera mot dem. ³ Säg till Ammons barn: Hör Herrens, Herrens ord: Så säger Herren, Herren:

Eftersom du ropade "ha, ha" mot min helgedom när den blev vanhelgad och mot Israels land när det lades öde och mot Juda hus när det gick i landsflykt, ⁴ se, därför skall jag ge dig till österlänningarna, så att de får slå upp sina tältläger och sätta upp sina boningar i dig. De skall äta din frukt och de skall dricka din mjölk. ⁵ Jag skall göra Rabba till en betesmark för kameler och ammoniternas land till en lägerplats för fårhjordar, och ni skall inse att jag är Herren. ⁶ Ty så säger Herren, Herren: Eftersom du klappar i händerna och stampar med fötterna och med allt det förakt du har i din själ gläder dig över Israels lands olycka, ⁷ se, därför skall jag räcka ut min hand mot dig och ge dig till byte åt hednafolken. Jag skall utrota dig från folken och utplåna dig ur länderna. Jag skall förgöra dig, och du skall inse att jag är Herren.

Profetia mot Moab

⁸ Så säger Herren, Herren:

Eftersom Moab och Seir säger: "Se, det är med Juda hus som med alla andra folk", ⁹ därför skall jag öppna Moabs bergsluttningar så att de blir utan städer, utan sina gränsstäder, landets prydnad: Bet-Hajesimot, Baal-Meon och Kirjatajim. ¹⁰ Till besittning åt österlänningarna skall jag

ge bort dem tillsammans med ammoniterna, så att man inte mer tänker på Ammons barn bland folken. ¹¹ Moab skall jag döma, och de skall inse att jag är Herren.

Profetia mot Edom

¹² Så säger Herren, Herren:

Eftersom Edom har handlat så hämndgirigt mot Juda hus och dragit på sig svår skuld genom sin hämnd, ¹³ därför, säger Herren, Herren, skall jag räcka ut min hand mot Edom och utrota både människor och djur. Jag skall ödelägga det, och från Teman till Dedan skall de falla för svärd. ¹⁴ Jag skall hämnas på Edom genom mitt folk Israel, och de skall handla med Edom enligt min brinnande vrede. Edom skall så få känna min hämnd, säger Herren, Herren.

Profetia mot filisteerna

¹⁵ Så säger Herren, Herren:

Eftersom filisteerna har handlat så hämndgirigt och med förakt i själen velat hämnas och i sin eviga fiendskap velat fördärva, ¹⁶ därför säger Herren, Herren så: Se, jag skall räcka ut min hand mot filisteerna och utrota kereteerna och förgöra dem som finns kvar i Kustlandet. ¹⁷ Jag skall hämnas stort på dem, när jag straffar dem i min vrede. Och de skall inse att jag är Herren, när jag låter min hämnd drabba dem."

Lukas 7

En hednisk officers tro

7 När Yeshua hade hållit hela sitt tal till folket, gick han in i Kapernaum. ² En officer där hade en tjänare som han satte stort värde på. Tjänaren var sjuk och låg för döden. ³ Då officeren fick höra talas om Yeshua, skickade han några av judarnas äldste till honom och bad honom komma och bota hans tjänare. ⁴ De kom till Yeshua och bad honom ivrigt: "Han är värd att du gör detta för honom. ⁵ Han älskar vårt folk, och det är han som har byggt synagogan åt oss."

⁶ Yeshua gick med dem. Han var nästan framme vid huset, då officeren skickade några vänner och lät hälsa honom: "Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak." ⁷ Därför ansåg jag mig inte heller värd att komma till dig. Men säg ett ord, så blir min tjänare frisk. ⁸ Jag är själv en man som står under andras befäl, och jag har soldater under mig. När jag säger till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det, så gör han det." ⁹ När Yeshua hörde detta förundrade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde honom: "Jag säger er: Inte ens i Israel har jag funnit en så stark tro." ¹⁰ Och de som skickats ut vände tillbaka och fann tjänaren frisk.

Yeshua uppväcker en änkas son

¹¹ Därefter begav sig Yeshua till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. ¹² Just som han närmade sig stadsporten, se, då bar man ut en död. Han var sin mors ende son, och hon var änka. Mycket folk från staden gick med henne. ¹³ När Herren fick se henne, förbarmade han sig över henne och sade till henne: "Gråt inte." ¹⁴ Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade och han sade: "Unge man, jag säger dig: Stå upp!" ¹⁵ Då satte sig den döde upp och började tala, och Yeshua gav honom åt hans mor. ¹⁶ De greps alla av fruktan och prisade Gud och sade: "En stor profet har trätt fram ibland oss", och: "Gud har besökt sitt folk." ¹⁷ Och detta tal om honom gick ut i hela Judeen och trakten däromkring.

Yeshua svarar Johannes Döparen

¹⁸ Allt detta fick också Johannes höra genom sina lärjungar. Han kallade då till sig två av dem ¹⁹ och sände dem till Herren för att fråga: "Är du den som skulle komma, eller skall vi vänta på någon annan?" ²⁰ Männen kom till Yeshua och sade: "Johannes Döparen har sänt oss till dig för att fråga om du är den som skulle komma eller om vi skall vänta på någon annan?" ²¹ Just då botade Yeshua många från sjukdomar, plågor och onda andar, och många blinda fick synen tillbaka. ²² Han svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni har sett och hört: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap." ²³ Och salig är den som inte kommer på fall för min skull."

Yeshua vittnar om Johannes

²⁴ När de som var utsända av Johannes hade gått, började Yeshua tala om honom till folket: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?" ²⁵ Eller vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? De som bär fina kläder och lever i lyx finns i kungapalatsen. ²⁶ Eller vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, säger jag er: ännu mer än en profet. ²⁷ Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han skall bereda vägen för dig. ^a ²⁸ Jag säger er: Bland dem som är födda av kvinnor finns det ingen som är större än Johannes. Men den mindre ^b i Guds rike är större än han. ²⁹ Och allt folket som lyssnade, också publikanerna, gav Gud rätt och döptes med Johannes dop. ³⁰ Men fariseerna och de laglärdade förkastade Guds plan för dem och lät inte döpa sig av honom.

³¹ Vad skall jag då likna människorna i detta släkte vid? Vad liknar de? ³² De liknar barn som sitter på torget och ropar till varandra: Vi har spelat flöjt för er, och ni har inte dansat. Vi har sjungit sorgesånger, och ni har inte gråtit. ³³ Johannes Döparen kom, och han äter inte bröd och dricker inte vin, och ni säger: Han har en ond ande. ³⁴ Människosonen kom, och han äter och dricker, och ni säger: Se, vilken frossare och drinkare, en vän till publikaner och syndare! ³⁵ Så har Visheten fått rätt av alla sina barn."

Synderskan som smorde Jesu fötter

³⁶ En av fariseerna bjöd hem Yeshua på en måltid, och han gick till honom och lade sig till bords. ³⁷ Nu fanns i staden en kvinna som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en alabasterflaska med olja ³⁸ och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Med sina tårar började hon väta hans fötter och torkade dem med sitt hår. Och hon kysste hans fötter och smorde dem med oljan. ³⁹ Fariséen som hade inbjudit honom såg det och tänkte: "Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."

⁴⁰ Då sade Yeshua till honom: "Simon, jag har något att säga dig."

Simon svarade: "Mästare, säg det." – ⁴¹ "Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. ⁴² Eftersom de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?" ⁴³ Simon svarade: "Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro." Yeshua sade: "Du har rätt." ⁴⁴ Sedan vände han sig mot kvinnan och sade till Simon:

"Ser du den här kvinnan? När jag kom in i ditt hus, gav du mig inget vatten till mina fötter. Men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. ⁴⁵ Du gav mig inte någon hälsningskyss, men sedan jag kom in har hon inte upphört att kyssa mina fötter. ⁴⁶ Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. ⁴⁷ Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet." ⁴⁸ Sedan sade han till henne: "Dina synder är förlåtna." ⁴⁹ Då började de andra bordsgästerna fråga sig: "Vem är den här mannen, som till och med förlåter synder?" ⁵⁰ Men Yeshua sade till kvinnan: "Din tro har frälst dig. Gå i frid."

17 november

St. Elisabeth av Ungern: "Såsom Din vilja sker utan tvekan i himlen, må den också bli följd av varje levande skapelse, särskilt inuti mig och av mig".

Hesekiel 26

Profetia mot Tyrus

26 I elfte året, ^[a] på första dagen i månaden, kom Herrens ord till mig. Han sade:

² Du människobarn, eftersom Tyrus har sagt om Jerusalem:

"Ha, ha, folkens port har brutits ner.

Då vänder man sig till mig,
jag blir rik när hon ligger i ruiner."

³ Därför säger Herren, Herren så:

Se, jag är emot dig, Tyrus.
Jag skall få många hednafolk att resa sig mot dig,
liksom havet låter sina böljor resa sig.

⁴ De skall förstöra Tyrus murar
och riva ner hennes torn.

Jag skall skrapa bort allt grus från henne
och förvandla henne till en kal klippa.

⁵ En torkplats för fisknät skall hon bli,
mitt ute i havet,
ty jag har talat, säger Herren, Herren.

Hon skall bli ett byte för hednafolken.

⁶ Och hennes döttrar på fastlandet
skall dräpas med svärd.

De skall inse att jag är Herren.

⁷ Ty så säger Herren, Herren:

Se, jag skall låta Nebukadressar, kungen i Babel, kungarnas kung,
norrifrån komma över Tyrus med hästar och vagnar och ryttare och med
mycket folk.

⁸ Dina döttrar på fastlandet
skall han dräpa med svärd.

Han skall bygga en belägringsmur mot dig,
kasta upp en vall mot dig
och resa sina sköldar mot dig.

⁹ Med sin murbräcka skall han rikta stötar mot dina murar,
och dina torn skall han bryta ner med sina vapen.

¹⁰ Hans hästar är så många
att dammet från dem skall övertäcka dig.

Vid dånet av hans ryttare
och av hans kärror och vagnar
skall dina murar skaka
när han drar in genom dina portar,
så som man drar in i en erövrade stad.

¹¹ Hans hästar skall med sina hovar
trampa sönder alla dina gator.
Ditt folk skall han döda med svärd,
och dina stolta stoder skall störta till marken.

¹² Man skall röva bort dina skatter
och plundra dina handelsvaror.
Man skall riva dina murar,
och dina vackra hus skall man bryta ner.
Stenarna, trävirket och gruset skall kastas i havet.

¹³ Jag skall göra slut på din skräniga sång,
dina harpors ljud skall inte höras mer.

¹⁴ Ja, jag skall göra dig till en kal klippa,
en torkplats för fisknät skall du bli.

Aldrig mer skall du byggas upp igen,
ty jag, Herren, har talat,
säger Herren, Herren.

¹⁵ Så säger Herren, Herren till Tyrus: Kommer då inte kustländerna att bäva vid dånet av ditt fall, när dina sårade jämrar sig och man begår mord hos dig? ¹⁶ Alla furstar vid havet skall stiga ner från sina troner. De skall lägga bort sina mantlar och ta av sig sina broderade kläder. Skräck blir deras klädsel där de sitter på marken. De skall ständigt förskräckas och häpna över dig.

¹⁷ De skall stämma upp en klagosång över dig och säga:

"Hur har du inte gått under,
du som var bebodd av sjöfolk,
du berömda stad,
du som var så mäktig på havet,
du och dina invånare,
du som spred skräck hos alla dina invånare.

¹⁸ Nu darrar kustländerna
den dag du faller,
och öarna i havet förfäras
den dag du går under."

¹⁹ Ty så säger Herren, Herren: När jag gör dig till en ödelagd stad, lik städer som ingen bor i, när jag låter havets djup stiga upp över dig så att de stora vattnen övertäcker dig, ²⁰ då störtar jag ner dig till dem som har farit ner i graven, till folk som levde för länge sedan. Likt en plats som sedan länge ligger öde får du ligga där i jordens djup hos dem som har farit ner i graven. Så skall du förbli obebodd medan jag gör härliga ting i de levandes land. ²¹ Jag skall låta dig få ett fasansfullt slut, och du skall inte mer finnas till. Man skall söka dig men aldrig någonsin finna dig säger Herren, Herren."

Hesekiel 27

Klagosång över Tyrus

27 Herrens ord kom till mig. Han sade:

² "Du människobarn, stäm upp en klagosång över Tyrus. ³ Säg till Tyrus:

Du som bor vid havets portar
och driver handel med folken
i många kustländer,
så säger Herren, Herren:

O Tyrus, du säger själv:

Jag är den fullkomliga skönheten.

⁴ Dina gränser är mitt i havet,
de som byggde dig gjorde din skönhet fullkomlig.

⁵ Av cypress från Senir
gjorde de allt ditt träarbete.

De hämtade en ceder från Libanon
för att göra en mast åt dig.

⁶ Av ekar från Basan
gjorde de dina åror.

De prydde ditt däck med elfenben,
inlagt i ädelt trä
från kitteernas öländer.

⁷ Seglet av fint broderat linne från Egypten
hade du som ditt baner.

Mörkblått och purpurrött tyg från Elisas öländer
hade du till soltält.

⁸ Sidons och Arvads invånare
var roddare åt dig.

De vise, som du hade hos dig, Tyrus,
dem tog du till sjömän.

⁹ Gebals äldste och dess vise
tjänade dig med att täta dina fogar.
Havets alla fartyg med sina besättningar
tjänade dig vid din byteshandel.

¹⁰ Perser, ludeer och puteer
tjänstgjorde som soldater i din här
och var ditt krigsfolk.

Sköldar och hjälmar hängde de på dig,
och dessa gav dig glans.

¹¹ Arvads söner och din här

stod runt omkring på dina murar,
och män från Gammad var i dina torn.
Sina stora sköldar hängde de upp
runt om på dina murar,
de gjorde din skönhet fullkomlig.

¹² Tarsis var din handelspartner, ty du var rik på allt. Du fick silver, järn, tenn och bly i utbyte mot dina varor. ¹³ Javan, Tubal och Mesek handlade med dig. Slavar och kopparkärl gav de dig i utbyte. ¹⁴ Arbetshästar, stridshästar och mulåsnor fick du som betalning från Togarmas land.

¹⁵ Dedans söner handlade med dig, ja, många kustländer var dina kunder. Elfenben och ebenholts förde de till dig som betalning. ¹⁶ Aram var din handelspartner, ty du var rik på konstarbeten. Karbunkelstenar, purpurrött tyg, broderade vävnader och fint linne, koraller och rubiner gav de dig som betalning.

¹⁷ Juda och Israels land handlade med dig. Vete från Minnit, bakverk och honung, olja och balsam gav de dig i utbyte för dina varor. ¹⁸ Damaskus var din handelspartner, ty du var rik på konstarbeten och allt slags gods. De kom med vin från Helbon och med ull från Sahar. ¹⁹ Dan och Javan gav dig tvinnad tråd som betalning. De gav konstsmitt järn, kassia och kalmus i utbyte mot dina varor. ²⁰ Dedan handlade med dig med sadeltäcken att rida på. ²¹ Araberna och Kedars alla furstar tjänade dig med sin handel, med lamm och baggar och bockar drev de handel hos dig. ²² Sabas och Raamas köpmän gjorde affärer med dig. Kryddor av bästa slag och alla slags ädla stenar och guld gav de dig som betalning. ²³ Haran, Kanne och Eden, Sabas köpmän, Assur och Kilmad drev handel med dig. ²⁴ De gjorde affärer hos dig med vackra kläder, med mörkblå brokigt vävda mantlar, med brokiga täcken, med välslagna, starka rep på din marknad.

²⁵ Fartyg från Tarsis for i väg med dina bytesvaror.
Så fylldes du med gods och blev mycket ärad,
där du låg mitt i havet.

²⁶ Ut på vida vattnen förde de dig,
dina roddare.

Då kom östanvinden och krossade dig,
där du låg mitt i havet.

²⁷ Ditt gods, dina varor och din handel,
dina sjömän och styrmän,
de som lagade dina fogar

och de som drev din handel,
allt krigsfolk som fanns hos dig
och allt manskap hos dig,
skall sjunka ner i havets djup
den dag du faller.

²⁸ När dina sjömän höjer klagorop,
bävar kustländerna.

²⁹ Alla som ror med åror
lämnar sina skepp.

Sjömän och alla som far på havet stannar i land.

³⁰ De ropar högt över dig
och klagar bittert,
de strör stoft på sina huvuden
och rullar sig i aska.

³¹ De rakar sig skalliga för din skull
och klär sig i säcktyg,
de gråter över dig i bitter sorg,
under bitter klagan.

³² Med jämmer stämmer de upp en klagosång över dig,
klagande sjunger de om dig:

Vem är lik Tyrus,
som bringats till tystnad
mitt ute i havet?

³³ När dina handelsvaror sattes i land från havet
mättade du många folk.

Med ditt myckna gods och dina många bytesvaror
gjorde du jordens kungar rika.

³⁴ Men nu, då du har förlist och försvunnit från havet
ner i vattnets djup,
har dina bytesvaror och allt ditt manskap
sjunkit med dig.

³⁵ Kustländernas alla invånare
härskar över dig,
deras kungar står rysande
med förfäran i sina ansikten.

³⁶ Köpmännen ute bland folken visslar hånfullt åt dig.
Du har fått ett fasansfullt slut,
du skall inte mer finnas till."

Lukas 8

Kvinnorna som följde Yeshua

8 Därefter vandrade Yeshua från stad till stad och från by till by och predikade evangeliet om Guds rike. De tolv var med honom ² och även några kvinnor, som hade blivit befriade från onda andar och botade från sjukdomar: Maria, som kallades Magdalena – från henne hade sju onda andar farit ut – ³ vidare Johanna som var hustru till Herodes förvaltare Kusas, och Susanna och många andra som tjänade dem med vad de ägde.

Liknelsen om såningsmannen

⁴ Då mycket folk samlades och man begav sig ut till honom från den ena staden efter den andra, talade han till dem i en liknelse: ⁵ "En såningsman gick ut för att så sitt utsäde. Och när han sådde föll en del vid vägen och trampades ner, och himlens fåglar åt upp det. ⁶ En del föll på stenig mark, och när det hade kommit upp torkade det bort, eftersom det inte hade någon fuktighet. ⁷ En del föll bland tistlar, och tistlarna växte upp samtidigt och kvävde det. ⁸ Men en del föll i god jord och växte upp och gav hundrafaldig skörd." När han hade sagt detta, ropade han: "Hör, du som har öron att höra med!"

Liknelsens innebörd

⁹ Hans lärjungar frågade honom sedan vad denna liknelse betydde.

¹⁰ Han svarade: "Ni har fått nåden att förstå Guds rikes hemligheter, men de andra får dem i liknelser, för att de skall se och ändå inte se och höra och ändå inte förstå. ¹¹ Detta är liknelsens mening: Säden är Guds ord.

¹² De vid vägen är de som har hört ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, så att de inte kan tro och bli frälsta.

¹³ De på stenig mark är de som tar emot ordet med glädje när de har hört det. Men de har ingen rot. De tror bara till en tid, och i frestelsens stund kommer de på fall. ¹⁴ Det som föll bland tistlar är de som har hört ordet men som mer och mer kvävs av bekymmer, rikedom och njutningslystnad och aldrig bär mogen frukt. ¹⁵ Men det som föll i god jord är de som har hört ordet och behåller det i ett uppriktigt och gott hjärta och bär frukt och är uthålliga.

¹⁶ Ingen tänder ett ljus och gömmer det under ett kärl eller ställer det under en bänk, utan man ställer det på en ljushållare, så att de som

kommer in ser ljuset. ¹⁷ Ty inget är dolt som inte skall bli uppenbart. Och inget är gömt som inte skall bli känt och komma i dagen. ¹⁸ Ge därför akt på vad ni hör. Ty den som har skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror sig ha."

Jesu familj

¹⁹ Jesu mor och bröder kom till honom, men de kunde inte ta sig fram för folkmassans skull. ²⁰ Man sade då till honom: "Din mor och dina bröder står här utanför och vill träffa dig." ²¹ Han svarade dem: "Min mor och mina bröder är de som hör Guds ord och handlar efter det."

Yeshua stillar stormen

²² En dag steg Yeshua i en båt tillsammans med sina lärjungar, och han sade till dem: "Låt oss fara över till andra sidan sjön." De lade ut, ²³ och medan de seglade somnade han. Då for en stormvind ner över sjön, och båten tog in så mycket vatten att den höll på att fyllas och de kom i sjönöd. ²⁴ De gick då fram och väckte honom och sade: "Mästare, Mästare, vi går under!" Han vaknade och talade strängt till vinden och vågorna, och de lade sig och det blev lugnt. ²⁵ Sedan frågade han dem: "Var är er tro?" Förskräckta och förundrade sade de till varandra: "Vem är han? Både vindarna och vattnet befaller han, och de lyder honom."

Yeshua botar en besatt

²⁶ De lade sedan till vid gerasenernas område, som ligger mitt emot Galileen. ²⁷ När Yeshua steg i land, kom en man från staden emot honom. Han var besatt av onda andar och hade inte på länge haft kläder på sig, och han bodde inte i något hus utan höll till bland gravarna. ²⁸ Då han fick se Yeshua ropade han och föll ner inför honom och skrek: "Vad har jag med dig att göra, Yeshua, den högste Gudens Son? Jag ber dig: plåga mig inte!" ²⁹ Yeshua hade just befallt den orene anden att fara ut ur mannen. Längre hade anden hållit honom i sitt grepp. Man hade bundit honom med kedjor och fotbojor och bevakat honom, men han hade slitit sönder bojorna och drivits ut i ödemarken av den onde anden. ³⁰ Yeshua frågade honom: "Vad är ditt namn?" Han svarade: "Legion", ^[a] eftersom många onda andar hade farit in i honom. ³¹ Och de bad Yeshua att han inte skulle befalla dem att fara ner i avgrunden. ³² Nu gick där en stor svinjord och betade på berget, och de onda andarna bad att han skulle låta dem fara in i svinen, och det tillät han. ³³ De onda andarna for

ut ur mannen och in i svinen, och hjorden störtade utför branten ner i sjön och drunknade.

³⁴ När herdarna såg vad som hände, flydde de och berättade om det inne i staden och ute på landet. ³⁵ Och man gick ut för att se vad som hade hänt. De kom till Yeshua och fann mannen, som de onda andarna hade farit ut ur, sitta vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen. Då greps de av fruktan. ³⁶ Men de som var ögonvittnen berättade för dem hur den besatte hade blivit hjälpt. ³⁷ Därefter bad allt folket från gerasenernas område att Yeshua skulle lämna dem, eftersom stor fruktan hade kommit över dem. Och han steg i en båt och vände tillbaka. ³⁸ Mannen som de onda andarna hade farit ut ur bad att få följa med honom, men Yeshua skickade i väg honom med orden: ³⁹ "Vänd tillbaka hem och berätta allt vad Gud har gjort med dig." Och han gick och ropade ut över hela staden allt vad Yeshua hade gjort med honom.

Yeshua uppväcker Jairus dotter

⁴⁰ När Yeshua kom tillbaka, tog folket emot honom, eftersom alla väntade på honom. ⁴¹ Då kom det fram en man som hette Jairus, och han var föreståndare för synagogan. Han föll ner för Jesu fötter och bad att Yeshua skulle komma hem till honom. ⁴² Han hade en enda dotter som var i tolvårsåldern, och hon låg för döden.

Yeshua gick då med och folkskaran trängde sig in på honom. ⁴³ Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år och som ingen hade kunnat bota. ⁴⁴ Hon närmade sig Yeshua bakifrån och rörde vid hörntofsen^[b] på hans mantel, och genast stannade blödningen.

⁴⁵ Yeshua frågade: "Vem var det som rörde vid mig?" Då alla nekade, sade Petrus: "Mästare, folkmassan trycker och tränger sig in på dig."

⁴⁶ Men Yeshua sade: "Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig." ⁴⁷ När kvinnan såg att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom och förklarade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad. ⁴⁸ Yeshua sade till henne: "Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid."

⁴⁹ Medan han ännu talade, kom någon från synagogföreståndarens hus och sade: "Din dotter är död. Besvara inte Mästaren längre." ⁵⁰ Yeshua hörde det och sade till honom: "Var inte rädd. Tro endast, så får hon liv igen." ⁵¹ När han kom fram till huset, lät han ingen följa med in utom Petrus, Johannes och Jakob och flickans far och mor. ⁵² Alla grät och höll dödsklagan över henne. Men Yeshua sade: "Gråt inte. Hon är inte död,

hon sover." ⁵³ Då hånskrattade de åt honom, för de visste att hon var död. ⁵⁴ Men han tog flickans hand och ropade: "Flicka, stå upp!" ⁵⁵ Hennes livsande återvände, och hon reste sig genast, och han sade till dem att ge henne något att äta. ⁵⁶ Hennes föräldrar blev utom sig av häpnad. Men Yeshua förbjöd dem att tala om för någon vad som hade hänt.

18 november

St. Rose-Phillipine Duchesne: "Vi odlar ett väldigt litet stycke jord, men vi älskar det, och vi vet att Gud inte kräver stora insatser utan ett hjärta som inte håller tillbaka något för sig själv."

Hesekiel 28

Profetia mot kungen i Tyrus

28 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, säg till fursten i Tyrus:

Så säger Herren, Herren:

Ditt hjärta är högmodigt
och du säger: Jag är en gud,
jag tronar på en gudatron
mitt ute i havet.

Ändå är du bara en människa och inte en gud,
hur mycket du än i ditt hjärta

tycker dig vara en gud.

³ Se, du menar dig vara visare än Daniel,
ingen hemlighet är dold för dig.

⁴ Genom din visdom och ditt förstånd
har du blivit rik,

guld och silver har du samlat i dina förrådshus.

⁵ Genom stor visdom med vilken du bedrev din handel
har du ökat din rikedom,

och så har ditt hjärta blivit högmodigt
för din rikedom skull.

⁶ Därför säger Herren, Herren så:

Eftersom du menar att dina tankar är Guds tankar,

⁷ se, därför skall jag låta främlingar komma mot dig,
de grymmaste folk.

De skall dra sina svärd mot din visdoms skönhet
och orena din glans.

⁸ De skall störta ner dig i graven,
och du skall dö en våldsamt död
mitt ute i havet.

⁹ Skall du då säga till den som dräper dig:

Jag är en gud,

du som är en människa och inte en gud,
i händerna på den som genomborrar dig?

¹⁰ Du skall dö som de oomskurna dör
för främlingars hand.

Ty jag har talat,
säger Herren, Herren."

¹¹ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹² "Du människobarn, stäm upp
en klagosång över kungen i Tyrus och säg till honom:

Så säger Herren, Herren:

Du var en mönsterbild av fullkomlighet,
full av visdom och fullkomlig i skönhet.

¹³ I Eden, Guds lustgård, var du,

höljd i alla slags ädelstenar:

karneol, topas och kalcedon,

krysolit, onyx och jaspis,

safir, karbunkel och smaragd.

Med guld var dina tamburiner och flöjter utsmyckade,

framställda den dag du skapades.

¹⁴ Du var en smord, beskyddande kerub,
och jag hade satt dig på Guds heliga berg.
Där gick du omkring bland gnistrande stenar.

¹⁵ Du var fullkomlig på alla dina vägar
från den dag då du skapades,
till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig.

¹⁶ Genom din stora handel
fylldes du med våld,
och du syndade.

Därför drev jag dig bort från Guds berg
och förgjorde dig, du beskyddande kerub
mitt bland de gnistrande stenarna.

¹⁷ Eftersom ditt hjärta var högmodigt på grund av din skönhet,
och du fördärvade din visdom på grund av din prakt,
kastade jag ner dig till jorden

och utlämnade dig åt kungar till att beskådas.

¹⁸ Genom dina många missgärningar och din oärliga handel
vanhelgade du dina helgedomar.

Därför lät jag eld gå ut från dig,
och den förtärde dig.

Jag gjorde dig till aska på marken
inför alla som såg dig.

¹⁹ Alla som kände dig bland folken
häpnade över dig.

Du fick ett fasansfullt slut
och du skall inte mer finnas till."

Profetia mot Sidon

²⁰ Herrens ord kom till mig. Han sade: ²¹ "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Sidon och profetera mot det ²² och säg:

Så säger Herren, Herren:

Se, jag skall komma över dig, Sidon,
och förhärliga mig i dig.

Man skall inse att jag är Herren,
när jag dömer henne
och bevisar mig helig i hennes mitt.

²³ Jag skall sända pest över henne

och blod på hennes gator,
och inne i henne skall döende män falla för svärd,
som skall drabba henne från alla sidor.
Och man skall inse att jag är Herren.

²⁴ Sedan skall det för Israels hus inte mer finnas någon stickande tagg eller något sårande törne bland alla de grannfolk som nu föraktar dem. Och man skall inse att jag är Herren, Herren.

²⁵ Så säger Herren, Herren: När jag samlar Israels hus från de folk där de är kringspridda, skall jag uppenbara min helighet bland dem inför hednafolkens ögon, och de skall sedan bo i sitt land, det som jag gav åt min tjänare Jakob. ²⁶ De skall bo där i trygghet och bygga hus och plantera vingårdar. Ja, de skall bo i trygghet, när jag dömer alla som bor runt omkring dem och som föraktar dem. Och de skall inse att jag är Herren, deras Gud."

Hesekiel 29

Profetia mot Egypten

29 I det tionde året, på tolfte dagen i den tionde månaden¹ kom Herrens ord till mig. Han sade: ² "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot farao, kungen i Egypten, och profetera mot honom och mot hela Egypten. ³ Säg:

Så säger Herren, Herren:

Jag är emot dig, farao,
du Egyptens kung,
du stora monster, som ligger där i dina strömmar
och säger: Nilen är min,
jag har själv gjort den.

⁴ Jag skall sätta krokare i dina käftar
och låta fiskarna i dina strömmar fastna i dina fjäll.

Så skall jag dra upp dig ur dina strömmar
med alla fiskar som hänger fast vid dina fjäll.

⁵ Jag skall kasta dig ut i öknen
med alla fiskarna från dina strömmar.

Du skall bli liggande på marken

och inte tas bort därifrån eller hämtas,
ty jag skall ge dig till mat åt markens djur och himlens fåglar.

⁶ Alla Egyptens invånare skall inse
att jag är Herren.

Ty de är en rorstav
för Israels hus.

⁷ När de tar dig i sin hand går du sönder
och ristar upp hela deras sida.

När de stöder sig på dig bryts du av,
och du får alla höfter att darra.

⁸ Därför säger Herren, Herren så: Se, jag vill låta svärd drabba dig och jag skall utrota både människor och djur ur dig. ⁹ Egyptens land skall skövlas och läggas öde, och de skall inse att jag är Herren. Detta därför att du sade: Nilfloden är min, jag har själv gjort den. ¹⁰ Se, därför är jag emot dig och dina strömmar, och jag skall göra Egyptens land till en ödemark, till ett ödelagt land, från Migdol till Sevene ända fram till Nubiens gräns.

¹¹ Ingen människas fot skall gå fram där och ingen fot av något djur. Landet skall ligga obebott i fyrtio år. ¹² Jag skall göra Egyptens land till en ödemark bland ödelagda länder, och dess städer skall ligga öde bland ödelagda städer i fyrtio år. Jag skall skingra egyptierna bland folken och sprida ut dem i länderna.

¹³ Ty så säger Herren, Herren: När fyrtio år har gått, skall jag samla egyptierna från de folk där de är utspridda. ¹⁴ Jag skall göra slut på deras fångenskap och låta dem återvända till Patros land, ^b som de härstammar från. Där skall de bli ett oansenligt rike, ¹⁵ ett rike som är oansenligare än andra riken, så att det inte mer skall kunna upphöja sig över folken. Jag skall låta dem bli så få att de inte kan härska över folken. ¹⁶ Israels folk skall inte mer förlita sig på egyptierna, utan de skall minnas sin synd, när de vänder sig till dem för att få hjälp. Och de skall inse att jag är Herren, Herren."

¹⁷ I det tjugosjunde året, på första dagen i den första månaden ^c kom Herrens ord till mig. Han sade:

¹⁸ "Du människobarn, Nebukadressar, kungen i Babel, har låtit sin här utföra ett hårt arbete mot Tyrus. Varje huvud har blivit skalligt och varje skuldra sönderskavd. Men varken han eller hans här har vunnit något av Tyrus genom det arbete de utfört mot det. ¹⁹ Därför säger Herren,

Herren så: Se, jag ger Egyptens land åt Nebukadressar, kungen i Babel, och han skall föra bort dess rikedomar och plundra och ta byte där. Detta skall hans här få som lön. ²⁰ Som ersättning för hans arbete ger jag honom Egyptens land, ty för min räkning har de utfört sitt verk, säger Herren, Herren.

²¹ På den tiden skall jag låta ett horn växa upp åt Israels hus, och jag skall låta dig öppna munnen mitt ibland dem. Och de skall inse att jag är Herren."

Lukas 9

Yeshua sänder ut de tolv

9 Yeshua kallade till sig de tolv och gav dem makt över alla onda andar och kraft att bota sjukdomar. ² Och han sände ut dem att predika Guds rike och bota sjuka. ³ Han sade till dem: "Ta ingenting med er på vägen, varken stav eller lädersäck, varken bröd eller pengar, inte heller två livklädnader. ⁴ När ni kommer in i ett hus, så stanna där tills ni drar vidare. ⁵ Men om man inte tar emot er, lämna då den staden och skaka dammet av era fötter. Det skall vittna mot dem." ⁶ De gick ut och vandrade från by till by och predikade överallt evangeliet och botade sjuka.

⁷ När landsfursten^[a] Herodes fick höra om allt som hände, visste han inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppstått från de döda, ⁸ andra att Elia hade trätt fram och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. ⁹ Herodes sade: "Johannes har jag halshuggit. Vem är han som jag hör sådant om?" Och Herodes ville gärna träffa Yeshua.

Yeshua mättar fem tusen män

¹⁰ Apostlarna kom tillbaka och berättade för Yeshua allt de hade gjort. Då tog han dem med sig och drog sig undan mot en stad som heter Betsaida. ¹¹ Men folket fick veta det och följde efter honom. Han tog då emot dem och talade till dem om Guds rike, och han botade dem som behövde hjälp.

¹² Vid dagens slut kom de tolv fram och sade till honom: "Låt folket skiljas åt, så att de kan gå till byarna och gårdarna häromkring och skaffa mat och husrum. Vi är ju här på en öde plats." ¹³ Han sade till dem: "Ge ni dem att äta." De svarade: "Vi har bara fem bröd och två fiskar, om vi nu inte skall gå och köpa mat åt allt det här folket." ¹⁴ Det var ungefär fem tusen män. Då sade han till sina lärjungar: "Låt folket slå sig ner i matlag, omkring femtio i varje." ¹⁵ De gjorde så och lät alla slå sig ner. ¹⁶ Sedan tog han de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen, välsignade dem och bröt bröden och gav åt lärjungarna för att de skulle sätta fram åt folket. ¹⁷ Alla åt och blev mätta. Och de stycken som blev över efter dem plockades upp, tolv korgar.

Petrus bekännelse

¹⁸ En gång när Yeshua hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var hos honom, frågade han dem: "Vem säger folket att jag är?" ¹⁹ De svarade: "Johannes Döparen, andra säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått." ²⁰ Han sade till dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?" Petrus svarade: "Du är Guds Messias." ²¹ Då förbjöd han dem strängt att tala om detta för någon ²² och sade: "Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och översteprästerna och de skriftlärdar. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas."

I Jesu efterföljd

²³ Sedan sade han till alla: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. ²⁴ Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det. ²⁵ Vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sitt liv eller själv går förlorad? ²⁶ Den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, när han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet.

Jesu härlighet uppenbaras

²⁷ Jag säger er sanningen: Bland dem som står här finns några som inte skall smaka döden, förrän de får se Guds rike." ²⁸ Omkring åtta dagar efter det att Yeshua hade sagt detta, tog han med sig Petrus, Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. ²⁹ Medan han bad förvandlades hans ansikte och hans kläder blev skinande vita. ³⁰ Och se, två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia ³¹ och de visade sig i härlighet och talade om hans bortgång, som han skulle fullborda i

Jerusalem. ³² Petrus och de som var med honom sov tungt, men när de vaknade såg de Jesu härlighet och de båda männen som stod där tillsammans med honom. ³³ När dessa skulle skiljas från honom, sade Petrus till Yeshua: "Mästare, det är gott för oss att vara här. Låt oss göra tre hyddor, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia." Han visste inte vad han sade. ³⁴ Medan han talade, kom ett moln och sänkte sig ner över dem, och lärjungarna blev förskräckta, när dessa trädde in i molnet. ³⁵ Och ur molnet kom en röst: "Denne är min Son, den Utvalde, lyssna till honom!" ³⁶ Och när rösten ljöd, visade det sig att Yeshua var ensam. Lärjungarna teg och berättade inte vid den tiden för någon vad de hade sett.

Yeshua botar en besatt pojke

³⁷ När de dagen därefter kom ner från berget, möttes han av en stor skara människor. ³⁸ Då ropade en man ur folkhopan: "Mästare, jag ber dig, hjälp min son! Han är mitt enda barn. ³⁹ En ande sliter i pojken, och så skriker han plötsligt till. Den sliter i honom och fradgan står kring munnen på honom, och den vill knappast lämna honom och sluta misshandla honom. ⁴⁰ Jag bad dina lärjungar att de skulle driva ut anden, men de kunde inte." ⁴¹ Yeshua svarade: "Du fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge skall jag vara hos er och stå ut med er? För hit din son!" ⁴² Medan pojken ännu var på väg, kastade anden honom till marken och slet och ryckte i honom. Men Yeshua talade strängt till den orene anden och botade pojken och gav honom tillbaka till hans far. ⁴³ Och alla häpnade över Guds väldiga makt.

Människosonen skall utlämnas

Medan alla förundrade sig över allt som han gjorde, sade han till sina lärjungar: ⁴⁴ "Lyssna noga till det jag nu säger: Människosonen kommer att utlämnas i människors händer." ⁴⁵ Men de förstod inte vad han sade. Det var fördolt för dem, och de kunde inte fatta det. Och de vågade inte fråga honom om det han hade sagt.

Vem är störst?

⁴⁶ Bland lärjungarna kom frågan upp, vem som kunde vara störst bland dem. ⁴⁷ Yeshua visste vad de tänkte i sina hjärtan och tog ett barn och ställde det bredvid sig ⁴⁸ och sade till dem: "Den som tar emot det här barnet i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst bland er alla, han är den störste."

⁴⁹ Johannes sade: "Mästare, vi såg en man som drev ut onda andar i ditt namn, och vi försökte hindra honom eftersom han inte följde med oss."

⁵⁰ Yeshua sade till Johannes: "Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er."

Yeshua på väg upp till Jerusalem

⁵¹ När tiden för hans bortgång ^b var inne, vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten att gå dit upp. ⁵² Han sände budbärare framför sig, och de gav sig i väg och gick in i en samaritisk by för att förbereda hans ankomst. ⁵³ Men folket tog inte emot honom, eftersom han var på väg till Jerusalem. ⁵⁴ När hans lärjungar Jakob och Johannes såg det, sade de: "Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen som förtär dem?" ⁵⁵ Men Yeshua vände sig om och tillrättavisade dem. ⁵⁶ Och de gick vidare till en annan by.

⁵⁷ Medan de vandrade vägen fram, sade någon till honom: "Jag vill följa dig vart du än går." ⁵⁸ Yeshua svarade honom: "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot." ⁵⁹ Till en annan sade han: "Följ mig!" Mannen svarade: "Herre, låt mig först gå och begrava min far." ⁶⁰ Yeshua sade till honom: "Låt de döda begrava sina döda, men gå du och predika Guds rike!" ⁶¹ En annan sade: "Jag vill följa dig, Herre, men låt mig först ta farväl av min familj." ⁶² Yeshua svarade: "Ingen som ser sig om sedan han har satt handen till plogen passar för Guds rike."

19 november

St. Mechtild av Magdeburg: "Gud säger till själen: 'Jag kommer till min älskade som daggen på blommorna.'"

Hesekiel 30

Egyptens och faraos fall

30 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, profetera och säg:

Så säger Herren, Herren:

Jämra er: "Ve oss, vilken dag!"

³ Ty dagen är nära,

Herrens dag är nära,

en mulen dag, då hednafolkens stund är inne.

⁴ Ett svärd skall komma över Egypten,

och Nubien skall gripas av ångest

när de slagna faller i Egypten,

dess rikedomar förs bort

och dess grundvalar rivs upp.

⁵ Nubier, puteer och ludeer och hela skaran av främmande folk

och kubeer och förbundslandets söner

skall tillsammans med dem falla för svärd.

⁶ Så säger Herren:

Egyptens försvarare skall falla,

deras stolta makt skall störtas.

Från Migdol till Sevene

skall de som bor där falla för svärd,

säger Herren, Herren.

⁷ Deras land skall ligga öde bland ödelagda länder, och deras städer skall ligga bland ödelagda städer. ⁸ De skall inse att jag är Herren, när jag sätter eld på Egypten och låter krossa alla dess hjälpare.

⁹ På den dagen skall sändebud på fartyg dra ut från mig för att skrämma Nubien mitt i dess trygghet. Man skall där gripas av ångest som på Egyptens dag, ty se, det kommer.

¹⁰ Så säger Herren, Herren:

Jag skall göra slut på Egyptens överflöd genom Nebukadressar, kungen i Babel.

¹¹ Han och hans folk med honom,

de grymmaste bland hednafolken,

skall föras dit för att fördärva landet.

De skall dra sina svärd mot Egypten

och fylla landet med slagna.

¹² Jag skall göra floderna till torr mark

och sälja landet i onda mäns händer.

Genom främlingars händer skall jag ödelägga landet
med allt som finns i det.

Jag, Herren, har talat.

¹³ Så säger Herren, Herren:

Jag skall också förstöra avgudarna

och göra slut på avgudabilderna i Nof.

Det skall inte mer uppstå någon furste i Egypten,

och jag skall låta skräck drabba Egyptens land.

¹⁴ Jag skall ödelägga Patros,

tända eld på Soan

och hålla dom över No.

¹⁵ Jag skall utgjuta min vrede över Sin,

Egyptens värn,

och utrota den larmande hopen i No.

¹⁶ Jag skall tända eld på Egypten,

Sin skall gripas av ångest,

No skall erövras

och Nof överfallas på ljusa dagen.

¹⁷ Avens och Pi-Besets unga män skall falla för svärd,

och kvinnorna skall vandra bort i fångenskap.

¹⁸ I Tachpanches blir dagen mörk,

när jag bryter sönder Egyptens ok

och dess stolta makt upphör att finnas till.

Ett moln skall övertäcka det,

och dess döttrar skall vandra bort i fångenskap.

¹⁹ Jag skall hålla dom över Egypten,

och de skall inse att jag är Herren."

²⁰ I elfte året, på sjunde dagen i första månaden, ^[a] kom Herrens ord till

mig. Han sade: ²¹ "Du människobarn, jag har brutit sönder faraos, den

egyptiske kungens arm, och man har inte förbundet den. Man har inte

använt läkemedel, inte lindat den eller lagt förband på den för att på nytt

göra den stark nog att föra svärdet. ²² Därför säger Herren, Herren så:

Jag är emot farao, kungen i Egypten, och skall bryta sönder hans armar,

både den som ännu är stark och den som redan är bruten, och jag skall

låta svärdet falla ur hans hand. ²³ Jag skall skingra egyptierna bland

folken och sprida ut dem i länderna. ²⁴ Den babyloniske kungens armar

skall jag stärka, och jag skall sätta mitt svärd i hans hand. Men faraos armar skall jag bryta sönder, så att han som en dödsslagen kämpe jämrar sig inför honom. ²⁵ Jag skall stärka den babyloniske kungens armar, men faraos armar skall sjunka ner. De skall inse att jag är Herren, när jag sätter mitt svärd i den babyloniske kungens hand, för att han skall räcka ut det mot Egyptens land. ²⁶ Jag skall skingra egyptierna bland folken och sprida ut dem i länderna. Och de skall inse att jag är Herren."

Hesekiel 31

Det skall gå Egypten som Assyrien

31 I elfte året, på första dagen i tredje månaden,^[a] kom Herrens ord till mig. Han sade: ² "Du människobarn, säg till farao, kungen i Egypten, och till hans larmande hop:

Vem är du lik i din storhet?

³ Se på Assyrien, en gång en ceder på Libanon, med vackra grenar, skuggrik krona och hög stam, som sträckte sin topp upp bland molnen.

⁴ Vatten gav den växt,
djupa källor gjorde den hög.

Källorna lät sina strömmar flyta runt platsen
där den var planterad,

och sände ut sina flöden
till alla andra träd på marken.

⁵ Därför fick den högre stam
än alla träd på marken.

Den fick många kvistar
och yviga grenar
på grund av det myckna vattnet
när den sköt skott.

⁶ Alla himlens fåglar
byggde sina bon bland grenarna,
alla markens djur födde sina ungar
under dess grenar,
och i skuggan av det
bodde alla de stora folken.

⁷ Den var vacker genom sin storhet
och genom sina grenars längd,
ty den hade sin rot
vid stora vatten.

⁸ Ingen ceder i Guds lustgård
gick upp mot den,
ingen cypress hade grenar
som kunde jämföras med den,
ingen lönn bar kvistar som den.

Nej, inget träd i Guds lustgård
liknade den i skönhet.

⁹ Jag hade gjort den så vacker
med alla dess grenar
att alla Edens träd i Guds lustgård
avundades den.

¹⁰ Därför säger Herren, Herren så: Eftersom den har växt så hög och sträckt sin topp upp bland molnen och förhävt sig i sitt hjärta över att den var så hög, ¹¹ därför skall jag utlämna den åt den mäktige bland folken. Han skall behandla den som den förtjänar, ty för dess ogudaktighets skull har jag röjt den ur vägen. ¹² Främlingar, de grymmaste folk, har fått hugga ner den och har låtit den ligga. Dess kvistar har fallit på bergen och i alla dalar. Grenarna har brutits av och kastats i landets alla bäckar, och alla folk på jorden måste ge sig bort ifrån dess skugga och låta den ligga. ¹³ På den fallna stammen bor alla himlens fåglar, och på grenarna lägger sig alla markens djur.

¹⁴ Detta sker för att inget träd som växer vid vatten skall yvas på grund av sin höjd och sträcka sin topp upp bland molnen, och för att inte ens det väldigaste av dem skall stå där och vara högmodigt, nej, inget träd som har haft vatten att dricka. Ty de är alla bestämda till att dö och måste ner i jordens djup för att vara där bland människors barn, hos dem som har farit ner i graven.

¹⁵ Så säger Herren, Herren: På den dag, då cedern for ner till dödsriket, lät jag djupet klä sig i säcktyg för dess skull. Jag lät strömmarna stå stilla, och de stora vattnen hölls tillbaka. Jag lät för dess skull Libanon klä sig i svart, och alla träd på marken vissnade i sorg över den. ¹⁶ Vid dånet av dess fall fick jag hednafolken att bäva, när jag störtade ner den i dödsriket till dem som hade farit ner i graven. Men i jordens djup tröstade sig då alla Edens träd, de främsta och bästa på Libanon, alla de

som hade haft vatten att dricka. ¹⁷ Också de hade, som det trädet, tvingats fara ner till dödsriket, till dem som var slagna med svärd. Dit for också de som hade varit dess stöd och hade bott i dess skugga bland hednafolken.

¹⁸ Vilket av Edens träd liknar dig i härlighet och storhet? Ändå skall du störtas ner i jordens djup tillsammans med Edens träd och ligga där bland de oomskurna, hos dem som har genomborrats med svärd. Så skall det gå farao och hela hans larmande hop, säger Herren, Herren."

Lukas 10

Yeshua sänder ut de sjuttio

10 Därefter utsåg Herren sjuttio^[a] andra och sände dem två och två framför sig till varje stad och plats dit han själv skulle komma. ² Han sade till dem: "Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. ³ Gå ut! Se, jag sänder er som lamm in bland vargar. ⁴ Ta inte med er någon börs eller lädersäck eller några sandaler, och hälsa inte på någon under vägen. ⁵ När ni kommer in i ett hus, säg då först: Frid över detta hus. ⁶ Och om där bor en fridens man, skall den frid ni tillönskar vila över honom. Annars skall den vända tillbaka till er. ⁷ Stanna i det huset, och ät och drick vad ni får, ty arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. ⁸ Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, så ät det som sätts fram åt er. ⁹ Bota de sjuka i den staden och säg till folket: Guds rike är nu hos er.^[b] ¹⁰ Men om ni kommer till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: ¹¹ Till och med dammet som har fastnat på våra fötter i er stad stryker vi av för att vittna mot er. Men det skall ni veta att Guds rike är nu här. ¹² Jag säger er att på den dagen skall det bli drägligare för Sodom än för den staden.

¹³ Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar som har utförts i er hade gjorts i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha ångrat sig och suttit i säck och aska.^[c] ¹⁴ Men så skall det också vid domen bli drägligare för Tyrus och Sidon än för er. ¹⁵ Och du, Kapernaum, skall väl du upphöjas till himlen? Nej, ner i helvetet^[d] skall du fara. ¹⁶ Den som lyssnar till er lyssnar till mig, och den som förkastar er förkastar mig. Och den som förkastar mig, han förkastar honom som har sänt mig."

¹⁷ De sjuttio kom glada tillbaka och berättade: "Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn." ¹⁸ Han sade till dem: "Jag såg Satan falla ner från himlen som en blix. ¹⁹ Se, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela välde. Ingenting skall någonsin skada er. ²⁰ Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen."

²¹ I samma stund jublade Yeshua i den helige Ande och sade: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de olärda och små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. ²² Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen vet vem Sonen är utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för."

Den barmhärtige samariten

²³ När de var ensamma, vände sig Yeshua till lärjungarna och sade: "Saliga är de ögon som ser det ni ser. ²⁴ Ty jag säger er: Många profeter och kungar ville se vad ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det." ²⁵ Då kom en laglörd fram och ville snärja honom och frågade: "Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?" ²⁶ Yeshua sade till honom: "Vad står skrivet i lagen? Vad läser du där?" ²⁷ Han svarade: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv." ²⁸ Yeshua sade till honom: "Du svarade rätt. Gör det, så får du leva." ²⁹ Då ville mannen försvara sig och frågade Yeshua: "Vem är då min nästa?" ³⁰ Yeshua svarade:

"En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och råkade ut för rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom. Sedan gav de sig av och lämnade honom där halvdöd. ³¹ En präst kom händelsevis ner samma väg, och när han fick se mannen gick han förbi. ³² På samma sätt var det med en levit. ³³ En samarit^g som färdades samma väg kom också dit. När han såg mannen, förbarmade han sig över honom. ³⁴ Han gick fram till honom, hällde olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. ³⁵ Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värdshusvärdens och sade: Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala när jag kommer tillbaka. ³⁶ Vem av dessa tre tycker du var en nästa för mannen som hade råkat ut för rövare?" ³⁷ Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Yeshua till honom: "Gå du och gör som han."

Yeshua hos Marta och Maria

³⁸ Medan de var på väg gick Yeshua in i en by, där en kvinna som hette Marta tog emot honom i sitt hem. ³⁹ Hon hade en syster, Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. ⁴⁰ Marta däremot var helt upptagen med allt som skulle ställas i ordning, och hon gick fram och sade: "Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig ensam att sköta allting? Säg nu till henne att hon hjälper mig." ⁴¹ Herren svarade henne: "Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket. ⁴² Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen, och den skall inte tas ifrån henne."

20 november

St. Cyprianus av Carthago: "Vilka hemligheter det ligger i bönen Fader Vår ! Hur många och stora mysterier som är samlade i dessa korta ord, men omfattande andliga välsignelser."

Hesekiel 32

Klagosång över farao

32 I det tolfte året, på första dagen i den tolfte månaden^[a] kom Herrens ord till mig. Han sade: ² "Du människobarn, stäm upp en klagosång över farao, kungen i Egypten, och säg till honom:

Du var lik ett ungt lejon bland hednafolken.

Du liknade monstret i havet,

där du for fram i dina strömmar
och rörde upp vattnet med dina fötter
och grumlade floderna.

³ Så säger Herren, Herren:

Jag skall breda ut mitt nät över dig

genom skaror av många folk,
och de skall dra upp dig i mitt garn.

⁴ Jag skall kasta upp dig på land
och slunga dig bort på det öppna fältet.

Jag skall låta alla himlens fåglar slå ner på dig
och låta jordens alla vilda djur äta sig mätta på dig.

⁵ Jag skall kasta ditt kött på bergen
och fylla dalarna med ditt stora skrov.

⁶ Jag skall dränka landet
med strömmar av ditt blod ända upp till bergen,
och bäckarna skall bli fyllda av dig.

⁷ När det är ute med dig,
skall jag täcka över himlen
och förmörka stjärnorna.

Jag skall täcka över solen med moln,
och månen skall inte lysa mer.

⁸ Alla ljus på himlen
skall jag göra mörka för din skull
och låta mörker komma över ditt land,
säger Herren, Herren.

⁹ Många folks hjärtan skall jag bedröva,
när jag tillkännager din undergång bland hednafolken,
för länder som du inte känner till.

¹⁰ Jag skall få många folk att häpna över dig,
och deras kungar skall bäva för din skull,
när jag svingar mitt svärd inför deras ögon.

Varje ögonblick skall de frukta,
var och en för sitt liv,
den dag du faller.

¹¹ Ty så säger Herren, Herren:

Den babyloniske kungens svärd skall komma över dig.

¹² Jag skall låta din larmande hop falla för hjältars svärd,
grymmast bland hednafolk är de alla.

De skall ödelägga Egyptens härlighet,
och hela den larmande hopen skall förgöras.

¹³ Jag skall utrota all dess boskap
vid de många vattnen.

Ingen människofot skall mer röra upp vattnet,
inte heller boskapsklövar.

¹⁴ Sedan skall jag låta deras vatten sjunka undan och deras strömmar flyta bort som olja, säger Herren, Herren.

¹⁵ När jag gör Egyptens land till en övergiven ödemark och tar ifrån landet allt som finns där och slår ner alla som bor i landet – då skall de inse att jag är Herren.

¹⁶ Detta är en klagosång som man skall sjunga. Folkens döttrar skall sjunga den över Egypten med hela dess larmande hop, säger Herren, Herren."

¹⁷ I det tolfte året, på femtonde dagen i månaden, kom Herrens ord till mig. Han sade:

¹⁸ "Du människobarn, sjung sorgesång över Egyptens larmande folkhop. Befall henne att fara ner i jordens djup tillsammans med döttrarna till mäktiga folkslag, till dem som redan har farit ner i graven.

¹⁹ Vem överträffar du i skönhet? Far ner och lägg dig bland de oomskurna! ²⁰ Bland män som är genomborrade med svärd skall de falla. Svärdet är redo. Släpa bort henne med alla hennes folkskaror.

²¹ Starka hjältar skall tala ur dödsriket till honom och till dem som hjälper honom: De har farit hit ner, och nu ligger de där, de oomskurna, genomborrade med svärd.

²² Där ligger Assur med hela sin skara. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Han är omgiven av deras gravar. ²³ Sina gravar har de fått längst ner i gropen. Runt omkring hans grav ligger hans skara. Alla är de slagna, fallna för svärd, de som spred skräck i de levandes land.

²⁴ Där ligger Elam med hela sin larmande hop runt omkring hans grav. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Som oomskurna måste de fara ner i jordens djup, de som spred skräck omkring sig i de levandes land. Nu måste de bära sin skam med de andra som har farit ner i graven.

²⁵ Bland de slagna har han fått sitt läger med hela sin larmande hop. Runt omkring honom är deras gravar. Oomskurna ligger de där alla, slagna med svärd, ty de spred skräck i de levandes land. Nu måste de bära sin skam tillsammans med dem som har farit ner i graven. De ligger mitt ibland de slagna.

²⁶ Där ligger Mesek-Tubal med hela sin larmande hop. Runt omkring honom har de sina gravar. Alla är oomskurna och genomborrade med svärd, ty de spred skräck i de levandes land. ²⁷ Inte heller får de ligga bland de fallna, oomskurna hjältarna, som har farit ner till dödsriket i sin rustning och fått sina svärd lagda under sina huvuden. Nej, deras missgärningar vilar över deras ben, ty de spred skräck i de levandes land. ²⁸ Också du skall krossas bland de oomskurna och få ligga bland dem som är genomborrade med svärd.

²⁹ Där ligger Edom med sina kungar och alla sina furstar. Trots all sin makt har de fått sin plats bland dem som är slagna med svärd. De måste ligga där tillsammans med de oomskurna och med dem som har farit ner i graven.

³⁰ Där ligger alla Nordlandets furstar och alla sidonier, ty de for ner tillsammans med de slagna. För all den skräck de orsakade genom sin makt har de kommit på skam. De ligger där oomskurna bland dem som genomborrats med svärd. De måste bära sin skam tillsammans med dem som har farit ner i graven.

³¹ Faraos skall se dem, och han skall trösta sig i sorgen över hela sin larmande hop. Faraos och hela hans här är slagna med svärd, säger Herren, Herren. ³² Ty jag lät honom bli en skräck i de levandes land, men nu måste han läggas mitt ibland de oomskurna, hos dem som är slagna med svärd, faraos med hela sin larmande hop, säger Herren, Herren."

Hesekiel 33

Hesekiel som väktare i Israel

33 Herrens ord kom till mig. Han sade:

² "Du människobarn, tala till dina landsmän och säg till dem: När jag låter svärdet drabba ett land och folket i det landet utser en man bland sig och gör honom till sin väktare, ³ och han ser svärdet komma över landet och blåser i hornet och varnar folket, ⁴ men den som får höra ljudet från hornet ändå inte låter varna sig, utan svärdet kommer och tar bort honom, då kommer hans blod över hans eget huvud. ⁵ Han hörde ljudet från hornet men lät inte varna sig. Därför kommer hans blod över honom själv. Om han hade låtit varna sig, hade han räddat sitt liv.

⁶ Men om väktaren ser svärdet komma och inte blåser i hornet för att varna folket, och svärdet kommer och tar bort någon bland dem, då dör denne genom sin egen missgärning, men hans blod skall jag utkräva av väktarens hand.

⁷ Du människobarn, jag har satt dig till väktare för Israels hus för att du på mitt uppdrag skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. ⁸ När jag säger till den ogud-aktige: Du ogudaktige, du måste dö! och du då inte varnar honom för den väg han går, så skall den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand.

⁹ Men om du varnar den ogudaktige för den väg han går, för att han skall vända om ifrån den, och han ändå inte vänder om ifrån sin väg, då skall han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat ditt liv.

Gud vill ingen syndares död

¹⁰ Du människobarn, säg till Israels hus: Ni säger: Våra överträdelser och synder tynger oss, och vi förgås genom dem. Hur kan vi då leva? ¹¹ Svara dem: Så sant jag lever, säger Herren, Herren, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Vänd om, vänd om från era onda vägar! Inte vill ni väl dö, ni av Israels hus?

¹² Men du människobarn, säg till dina landsmän: Den rättfärdiges rättfärdighet skall inte rädda honom när han syndar. Den ogudaktige skall inte komma på fall genom sin ogudaktighet, när han vänder om från sin ogudaktighet. Den rättfärdige skall inte heller kunna leva genom sin rättfärdighet när han syndar. ¹³ Om jag säger till den rättfärdige att han skall få leva, och han sedan förlitar sig på sin rättfärdighet och gör det som är orätt, så skall ingen av alla hans rättfärdiga gärningar bli ihågkommen, utan han skall dö för det orätta han har gjort. ¹⁴ Om jag säger till den ogudaktige: Du måste dö! och han sedan vänder om från sin synd och gör vad som är rätt och rättfärdigt, ¹⁵ så att han, den ogudaktige, ger tillbaka den pant han har fått och ersätter vad han har stulit och vandrar efter livets stadgar, så att han inte gör det som är orätt, då skall han förvisso få leva och inte dö. ¹⁶ Man skall inte komma ihåg några av de synder han har begått. Eftersom han har gjort vad som är rätt och rättfärdigt, skall han förvisso få leva.

¹⁷ Men när dina landsmän säger: Herrens väg är inte rätt, då är det tvärtom deras egen väg som inte är rätt. ¹⁸ Om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och syndar, måste han dö. ¹⁹ Men om den

ogudaktige vänder om från sin ogudaktighet och gör vad som är rätt och rättfärdigt, då skall han få leva. ²⁰ Ändå säger ni: Herrens väg är inte rätt. Men jag skall döma var och en av er efter hans vägar, ni av Israels hus."

Jerusalem har fallit på grund av folkets trolöshet

²¹ I det tolfte året sedan vi hade blivit bortförda i fångenskap, på femte dagen i tionde månaden, ^[a] kom en flykting från Jerusalem till mig och berättade: "Staden har fallit." ²² På kvällen före flyktingens ankomst hade Herrens hand kommit över mig. På morgonen öppnade han min mun innan mannen kom. Min mun öppnades och jag var inte längre stum.

²³ Herrens ord kom till mig. Han sade: ²⁴ "Du människobarn, de som bor ibland ruinerna i Israels land säger: Abraham var ensam, och ändå ärvde han landet. Vi är många, så mycket mer måste väl vi då ärva landet!

²⁵ Säg därför till dem: Så säger Herren, Herren: Ni äter kött med blodet i, ni riktar blicken mot era eländiga avgudar, och ni låter blod flyta. Skulle ni då ärva landet? ²⁶ Ni litar på era svärd. Ni gör avskyvärda ting, och ni kränker varandras hustrur. Skulle ni då ärva landet? ²⁷ Så skall du säga till dem: Så säger Herren, Herren: Så sant jag lever, de som bor där bland ruinerna skall falla för svärd, och den som finns ute på öppna fältet skall jag låta slukas av de vilda djuren, och de som bor i bergfästen och grottor skall dö genom pest. ²⁸ Jag skall göra landet öde och tomt och dess stolta makt skall upphöra. Israels berg skall läggas öde, så att ingen går fram där. ²⁹ Då skall de inse att jag är Herren, när jag gör landet till en ödslig ödemark på grund av alla de avskyvärda ting som de har gjort.

³⁰ Men du, människobarn, dina landsmän talar om dig vid murarna och i ingångarna till husen. De talar med varandra och säger: Kom och hör, vad det är för ett ord som nu kommer från Herren. ³¹ De kommer till dig som de brukade göra och sätter sig hos dig som mitt folk. De hör dina ord men gör inte efter dem. De talar ljuvliga ord med munnen, men deras hjärtan strävar efter orätt vinning. ³² Och se, du är för dem lik den som sjunger kärleksvisor med vacker röst och spelar väl. De hör dina ord men gör inte efter dem. ³³ Men när det kommer – och se, det kommer – då skall de inse att en profet har varit ibland dem."

Lukas 11

Herrens bön

11 En gång var Yeshua på en plats och bad. När han hade slutat sin bön, sade en av hans lärjungar till honom: "Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar." ² Då sade han till dem: "När ni ber skall ni säga:

Fader, helgat blive ditt namn.

Komme ditt rike.

³ Ge oss var dag vårt bröd
för dagen.

⁴ Och förlåt oss våra synder,
ty också vi förlåter var och en
som står i skuld till oss.
Och för oss inte in i frestelse."

Uthållig bön

⁵ Han sade till dem: "Om någon av er har en vän och går till honom mitt i natten och säger: Käre vän, låna mig tre bröd. ⁶ En vän som är på resa har kommit till mig, och jag har ingenting att sätta fram åt honom, ⁷ – vem av er skulle då inifrån huset få till svar: Låt mig vara i fred. Dörren är redan stängd, och mina barn och jag har gått och lagt oss. Jag kan inte stiga upp och ge dig något. ⁸ Jag säger er: Även om han inte stiger upp och ger honom något för att det är hans vän, så kommer han att stiga upp och ge honom allt vad han behöver för att inte själv bli utskämd.^{a}

⁹ Jag säger er: Be och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er. ¹⁰ Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. ¹¹ Finns det bland er någon far som skulle ge sin son en orm när han ber om en fisk, ¹² eller en skorpion när han ber om ett ägg? ¹³ Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?"

Yeshua eller Beelsebul

¹⁴ Yeshua drev vid ett tillfälle ut en ond ande som var stum. När den onde anden hade farit ut, talade den stumme, och folket förundrade sig.

¹⁵ Men några av dem sade: "Det är med hjälp av Beelsebul,^{b} de onda andarnas furste, som han driver ut de onda andarna." ¹⁶ Andra ville snärja honom och begärde av honom ett tecken från himlen. ¹⁷ Men han

visste vad de tänkte och sade till dem: "Ett rike som har kommit i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller på hus. ¹⁸ Om nu Satan har kommit i strid med sig själv, hur kan då hans rike bestå? Ni säger att det är med hjälp av Beelsebul som jag driver ut de onda andarna. ¹⁹ Men om det är med hjälp av Beelsebul som jag driver ut de onda andarna, med vems hjälp driver då era söner ut dem? De kommer därför att vara era domare. ²⁰ Men om det är med Guds finger jag driver ut de onda andarna, då har Guds rike kommit till er. ²¹ När den starke beväpnad vaktar sin gård får hans ägodelar vara i fred. ²² Men kommer det en som är ännu starkare och besegrar honom, då tar den mannen ifrån honom alla vapen som han litade på och fördelar bytet. ²³ Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

En ond andes återkomst

²⁴ När en oren ande har farit ut ur en människa, vandrar han genom ökentruer för att leta efter en viloplats. Men om han inte finner någon tänker han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus som jag lämnade. ²⁵ När han så kommer och finner det städat och pyntat, ²⁶ ger han sig av och tar med sig sju andra andar som är värre än han själv, och de går in och bor där. För den människan blir det sista värre än det första."

²⁷ Då Yeshua sade detta, ropade en kvinna i folkskaran: "Saligt är det moderliv som har burit dig och saliga de bröst som du har diat." ²⁸ Han sade: "Säg hellre: Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det."

Jonas tecken

²⁹ Då folk strömmade till, sade Yeshua: "Detta släkte är ett ont släkte. Det begär ett tecken, men det skall inte få något annat än Jonas tecken. ³⁰ Ty liksom Jona var ett tecken för folket i Nineve, så skall Människosonen vara det för detta släkte. ³¹ Drottningen av Söderlandet skall vid domen träda upp mot detta släkte och bli det till dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet. Och se, här är mer än Salomo. ³² Män från Nineve skall vid domen träda upp mot detta släkte och bli det till dom. Ty de omvände sig vid Jonas predikan. Och se, här är mer än Jona.

Ögat är kroppens lykta

³³ Ingen tänds ett ljus och ställer det på en undangömd plats eller under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att de som

kommer in ser skenet. ³⁴ Ditt öga är kroppens lykta. När ditt öga är friskt får också hela din kropp ljus, men när det är sjukt ligger också din kropp i mörker. ³⁵ Se därför till att ljuset i dig inte är mörker. ³⁶ Om hela din kropp har ljus och ingen del ligger i mörker, då får den ljus helt och hållet, som när ljuset från en lampa lyser på dig med sitt klara sken."

Jesu ord mot fariseer och laglärd

³⁷ När Yeshua hade talat, bjöd en farisé honom hem till sig, och han gick in och lade sig till bords. ³⁸ Farisen blev förvånad när han såg att Yeshua inte tvättade sig före måltiden. ³⁹ Men Herren sade till honom: "Ni fariseer rengör utsidan av bägare och fat, men ert inre är fullt av girighet och ondska. ⁴⁰ Ni dårar, har inte han som gjorde utsidan också gjort insidan? ⁴¹ Ge därför ert inre som gåva, så blir allting rent för er.

⁴² Ve er, ni fariseer! Ni ger tionde av mynta, ruta^(c) och alla slags grönsaker men bryr er inte om rätten och kärleken till Gud. Det ena borde ni göra utan att försumma det andra.

⁴³ Ve er, fariseer! Ni älskar den främsta platsen i synagogorna och tycker om att bli hälsade på torgen. ⁴⁴ Ve er, ni liknar gravar som man inte ser och som folk trampar på utan att veta om det."

⁴⁵ En av de laglärd sade då till honom: "Mästare, när du säger så, förolämpar du även oss." ⁴⁶ Han svarade: "Ja, ve också över er, ni laglärd! Ni lägger på människorna bördor som är svåra att bära, men själva rör ni inte ett finger för att lätta dem.

⁴⁷ Ve er! Ni bygger gravvårdar över profeterna som era fäder mördade. ⁴⁸ Ni är alltså vittnen till vad era fäder gjorde och samtycker till det. De dödade profeterna och ni bygger gravvårdar över dem. ⁴⁹ Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända till dem profeter och apostlar, och en del av dem skall de mördar och förfölja. ⁵⁰ Så skall av detta släkte utkrävas alla profeters blod, som har utgjutits från världens begynnelse, ⁵¹ från Abels blod ända till Sakarjas blod, som utgöts mellan altaret och templet. Ja, jag säger er: Det skall utkrävas av detta släkte.

⁵² Ve er, ni laglärd! Ni har tagit bort nyckeln till kunskapen. Själva har ni inte kommit in, och dem som är på väg in har ni hindrat."

⁵³ När han gick därifrån, började de skriftlärd och fariseerna angripa honom häftigt och ställa många frågor till honom. ⁵⁴ De vaktade på honom för att fälla honom genom något som han sade.

21 november

St. Bernard av Clairvaux: "Det var passande för jungfrurnas Drottning, genom ett heligt privilegium, att leva ett liv utan synd så att hon skulle nå livets och rättfärdighetens gåva för alla, medan hon tog hand om dödens Förgörare."

Hesekiel 34

Israels herdar

34 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, profetera mot Israels herdar, profetera och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Ve er, ni Israels herdar, som bara tagit hand om er själva! Skulle inte herdarna ta hand om hjorden? ³ I stället åt ni upp det feta, ni klädde er med ull och slaktade de gödda djuren. Men ni tog inte hand om hjorden. ⁴ De svaga stärkte ni inte, de sjuka botade ni inte, de sårade förband ni inte, de som drivit vilse förde ni inte tillbaka, de förlorade sökte ni inte upp, utan med hårdhet och grymhet härskade ni över dem. ⁵ De skingrades, eftersom de inte hade någon herde. De blev till mat åt alla markens djur när de skingrades.

⁶ Mina får irrar nu omkring på alla berg och alla höga kullar. Över hela landet är mina får kringspredda utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem. ⁷ Hör därför Herrens ord, ni herdar: ⁸ Så sant jag lever, säger Herren, Herren, sannerligen, därför att mina får har lämnats till rov och därför att mina får har blivit ett byte för alla vilda djur – de har ju ingen herde – och eftersom mina herdar inte frågar efter mina får, då herdarna bara tänker på sig själva och inte på mina får, ⁹ därför, ni herdar: Hör Herrens ord: ¹⁰ Så säger Herren, Herren: Se, jag är emot herdarna och skall utkräva mina får ur deras hand och göra slut på deras

herdetjänst. Herdarna skall då inte mer kunna föda sig själva på detta sätt, ty jag skall rädda mina får ur deras gap, så att de inte blir föda åt dem.

Den rätte herden

¹¹ Ty så säger Herren, Herren: Jag skall själv söka upp mina får och ta mig an dem. ¹² Liksom en herde tar sig an sin hjord när han är bland sina får, som varit skingrade, så skall också jag ta mig an mina får och rädda dem från alla de orter dit de skingrades en mulen och mörk dag. ¹³ Jag skall föra dem ut från folken och samla ihop dem från länderna och låta dem komma till sitt eget land och föra dem i bet på Israels berg, vid bäckarna och där man i övrigt kan bo i landet. ¹⁴ På goda betesmarker skall jag föra dem i bet, på Israels höga berg skall de få sina betesmarker. Där skall de vila sig på goda betesmarker, och de skall ha rikligt med bete på Israels berg. ¹⁵ Jag skall själv föra mina får i bet och låta dem vila sig, säger Herren, Herren. ¹⁶ De förlorade skall jag söka upp, de som gått vilse skall jag föra tillbaka, de sårade skall jag förbinda, och de svaga skall jag stärka. Men de feta och de starka skall jag förgöra. Jag skall ta hand om dem med rättvisa.

¹⁷ Men ni, mina får, så säger Herren, Herren: Jag skall döma mellan får och får, mellan baggar och bockar. ¹⁸ Är det inte nog för er att ni får beta på den bästa betesmarken? Måste ni också med era fötter trampa ner vad som är kvar på er betesplats? Är det inte nog för er att ni får dricka det klaraste vattnet? Måste ni också med era fötter grumla vad som har lämnats kvar? ¹⁹ Skall mina får beta av det som era fötter har trampat ner och dricka vad era fötter har grumlat? ²⁰ Därför säger Herren, Herren så till dem: Jag skall själv döma mellan de feta fåren och de magra.

²¹ Eftersom ni med sida och bog stöter undan alla de svaga och stångar dem med era horn till dess ni har drivit ut dem och skingrat dem, ²² därför skall jag rädda mina får så att de inte mer blir ett byte, och jag skall döma mellan får och får. ²³ Jag skall låta en herde uppstå, gemensam för dem alla, och han skall föra dem i bet, nämligen min tjänare David. Han skall föra dem i bet och vara deras herde. ²⁴ Jag, Herren, skall vara deras Gud, men min tjänare David skall vara furste ibland dem. Jag, Herren, har talat.

²⁵ Jag skall sluta ett fridsförbund med dem. Jag skall göra slut på vilddjuren i landet, så att man tryggt kan bo mitt i öknen och sova i skogarna. ²⁶ Jag skall låta dem själva och landet runt omkring min höjd bli till välsignelse. Jag skall låta det regna i rätt tid, regnskurar av

välsignelse. ²⁷ Träden på marken skall bära sin frukt och jorden skall ge sin gröda och själva skall de bo trygga i landet. De skall inse att jag är Herren, när jag bryter sönder deras ok och räddar dem från de människor som har hållit dem i slaveri. ²⁸ Sedan skall de inte mer vara ett byte för hednafolken, och markens djur skall inte sluka dem, utan de skall bo trygga, och ingen skall skrämma dem. ²⁹ Jag skall låta en plantering växa upp som skall bli till berömmelse för dem. De som bor där skall inte mer dö av hunger eller föraktas av hednafolken. ³⁰ De skall inse att jag, Herren, deras Gud, är med dem och att de, Israels hus, är mitt folk, säger Herren, Herren. ³¹ Ni, mina får, den hjord som jag för i bet, ni är människor och det är jag som är er Gud, säger Herren, Herren."

Hesekiel 35

Dom över Edom

35 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Seirs berg och profetera mot det. ³ Säg till det: Så säger Herren, Herren: Se, jag är emot dig, du Seirs berg, och jag skall räcka ut min hand mot dig och göra dig till en ödslig ödemark. ⁴ Jag skall lägga dina städer i ruiner, och du skall bli öde, och du skall inse att jag är Herren.

⁵ Eftersom du alltid har hatat Israels barn och givit dem åt svärdet under deras ofärds tid, när missgärningen hade nått sin gräns, ⁶ därför, så sant jag lever, säger Herren, Herren, skall jag förvandla dig till blod, och blod skall förfölja dig. Eftersom du inte har hatat blod, skall blod förfölja dig. ⁷ Jag skall göra Seirs berg till en ödslig ödemark, och jag skall utrota var och en som färdas där, fram eller tillbaka. ⁸ Jag skall fylla dina berg med dina slagna. På dina höjder, i dina dalar och vid alla dina bäckar skall män falla för svärd. ⁹ Jag skall göra dig till en ödemark för all framtid, och dina städer skall inte mer vara bebodda. Då skall ni inse att jag är Herren.

¹⁰ Du sade: De båda folken och de båda länderna skall bli mina, vi skall ta dem i besittning – detta fastän Herren bodde där –, ¹¹ därför, så sant jag lever, säger Herren, Herren, skall jag utföra mitt verk med samma vrede och brinnande nit som du i ditt hat har visat mot dem. Jag skall göra mig känd bland dem när jag dömer dig. ¹² Du skall inse att jag är Herren. Jag har hört alla de föraktfulla ord som du har uttalat mot Israels

berg, då du sagt: Det är en ödemark. Vi har fått dem, och vi skall uppsluka dem. ¹³ Så har ni skrutit, och ni har hopat ord på ord mot mig. Men jag har hört det.

¹⁴ Så säger Herren, Herren: Medan hela jorden gläder sig skall jag göra dig till en ödemark. ¹⁵ Därför att du gladde dig över att Israels arvedel blev ödelagd, skall jag göra på samma sätt med dig. Du skall bli en ödemark, du Seirs berg och du hela Edom, så stor du är. Då skall de inse att jag är Herren.

Lukas 12

Varning för hyckleri

12 Under tiden hade människor samlats i tiotusental, så att de höll på att trampa ner varandra. Då började Yeshua tala, först och främst till sina lärjungar: "Ta er i akt för fariseernas surdeg, hyckleriet: ² Ingenting är dolt som inte skall bli uppenbarat, och ingenting är gömt som inte skall bli känt. ³ Därför skall allt vad ni har sagt i mörkret höras i ljuset, och vad ni har viskat i örat inne i kammaren skall ropas ut på taken.

Var inte rädda för människor

⁴ Till er, mina vänner, säger jag: Var inte rädda för dem som dödar kroppen men sedan inte kan göra något mer. ⁵ Jag vill visa er vem ni skall frukta. Frukta honom som har makt att döda och sedan kasta i Gehenna. ⁶ Ja, jag säger er: Honom skall ni frukta. ⁶ Säljs inte fem sparvar för två öre? Och inte en enda av dem är bortglömd hos Gud. ⁷ Ja, till och med alla hårstrån på ert huvud är räknade. Var inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.

⁸ Jag säger er: Den som bekänner mig inför människorna, honom skall också Människosonen bekänna inför Guds änglar. ⁹ Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar. ¹⁰ Den som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse. Men den som hädar den helige Ande skall inte få förlåtelse. ¹¹ När man ställer er

till svars i synagogor och inför makthavare och myndigheter, så gör er inga bekymmer för hur ni skall försvara er eller vad ni skall säga. ¹² Ty den helige Ande skall i den stunden låta er veta vad ni skall säga."

Den rike dåren

¹³ Någon i folkhopen sade till honom: "Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig." ¹⁴ Yeshua sade till honom: "Människa, vem har satt mig till skiljedomare mellan er?" ¹⁵ Sedan sade han till dem: "Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar." ¹⁶ Och han berättade en liknelse för dem: "En rik man hade åkrar som gav goda skördar. ¹⁷ Och han frågade sig själv: Vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar. ¹⁸ Så här vill jag göra, tänkte han. Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda. ¹⁹ Sedan vill jag säga till mig själv: Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad. ²⁰ Men Gud sade till honom: Din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, ^[b] och vem skall då få vad du har samlat ihop? ²¹ Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud."

Gör er inte bekymmer

²² Sedan sade Yeshua till sina lärjungar: "Därför säger jag er: Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta, eller för er kropp, vad ni skall klä er med. ²³ Livet är mer än maten och kroppen mer än kläderna. ²⁴ Ge akt på korparna. De sår inte och skördar inte, de har inte förrådsrum eller loge, och ändå föder Gud dem. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna? ²⁵ Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? ²⁶ Om ni inte ens förmår så lite, varför bekymrar ni er då för allt det andra? ²⁷ Ge akt på liljorna, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. ²⁸ Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står ute på marken och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er. Så lite tro ni har! ²⁹ Fråga inte efter vad ni skall äta och dricka, och var inte oroliga. ³⁰ Efter allt detta jagar hedningarna i världen, men er Fader vet att ni behöver det. ³¹ Nej, sök hans rike, så skall ni få detta också. ³² Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket.

³³ Sälj vad ni äger och ge gåvor. Skaffa er en börs som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal förstör.

³⁴ Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

Inför Människosonens återkomst

³⁵ Spänn bältet om livet^(c) och håll lamporna brinnande. ³⁶ Var lika tjänare som väntar sin herre hem från bröllopfesten och som genast är redo att öppna för honom, när han kommer och knackar på. ³⁷ Saliga är de tjänare som Herren^(d) finner vakande när han kommer. Amen säger jag er: Han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv komma och betjäna dem. ³⁸ Kommer han under andra eller tredje nattvåkten, saliga är de om han finner dem vakande. ³⁹ Men det förstår ni ju att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han inte låta honom bryta sig in i sitt hus. ⁴⁰ Var också ni beredda, ty i en stund då ni inte väntar det, kommer Människosonen."

⁴¹ Petrus frågade: "Herre, talar du i den här liknelsen om oss eller gäller den alla?" ⁴² Herren sade: "Vem är den pålitlige och förståndige förvaltaren som hans herre sätter över sina tjänare för att ge dem deras kost i rätt tid? ⁴³ Det är den tjänare som hans herre finner göra så, när han kommer. Salig är den tjänaren. ⁴⁴ Jag säger er sanningen: Han skall sätta honom över allt han äger. ⁴⁵ Men om tjänaren skulle säga i sitt hjärta: Min herre kommer inte så snart, och han börjar slå tjänarna och tjänarinnorna och äta och dricka sig redlost berusad, ⁴⁶ då skall den tjänarens herre komma en dag han inte väntar det och i en stund han inte anar det, och han skall hugga honom i stycken och låta honom få sin plats bland de trolösa. ⁴⁷ Den tjänare som vet sin herres vilja men ingenting ställer i ordning och inte handlar efter hans vilja, han skall piskas med många rapp. ⁴⁸ Men den som inte känner till den och gör något som förtjänar spöstraff, han skall piskas med få rapp. Var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket. Och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall det utkrävas^(e) så mycket mer.

Inte fred utan splittring

⁴⁹ Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och hur gärna ville jag inte att den redan vore tänd. ⁵⁰ Men jag har ett dop som jag måste genomgå, och hur vändas jag inte tills det är fullbordat. ⁵¹ Menar ni att jag har kommit med fred till jorden? Nej, säger jag er, inte fred utan splittring. ⁵² Ty härefter kommer fem i en och samma familj att vara splittrade, tre mot två och två mot tre, ⁵³ far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor."

Tidens tecken

⁵⁴ Till folket sade han också: "När ni ser ett moln stiga upp i väster, säger ni genast att det blir regn, och så blir det regn. ⁵⁵ Och när det blåser sydlig vind, säger ni att det blir hett, och det blir så. ⁵⁶ Ni hycklare, jordens och himlens utseende förstår ni att tyda. Varför kan ni då inte tyda den här tiden? ⁵⁷ Varför avgör ni inte själva vad som är rätt? ⁵⁸ När du är på väg till domaren tillsammans med din motpart, så gör under vägen vad du kan för att förlikas med honom, så att han inte drar dig inför domaren, och domaren överlämnar dig åt rättstjänaren, och rättstjänaren kastar dig i fängelse. ⁵⁹ Jag säger dig: Du skall inte slippa ut, förrän du har betalat till sista öret." ^[f]

22 november

St. Basilius den Store: "Att endast avstå från synder är inte tillräckligt för frälsningen av de som omvänder sig, även frukterna som är värdiga omvändelsen ör nödvändiga".

Hesekiel 36

Israels återupprättelse

36 Du människobarn, profetera för Israels berg och säg: Ni Israels berg, hör Herrens ord. ² Så säger Herren, Herren: Eftersom fienden säger om er: "Ha, ha, de urgamla offerhöjderna har nu blivit vår egendom", ³ därför måste du profetera och säga: Så säger Herren, Herren: Eftersom man har ödelagt er och från alla sidor längtar efter att få sluka er, för att ni skall tillfalla de övriga folken som deras egendom, och eftersom ni hånas och förtalas av onda människor, ⁴ därför, ni Israels berg, lyssna nu till Herrens, Herrens ord! Så säger Herren, Herren till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna, till de öde ruinerna och de övergivna städerna,

som har lämnats till rov och hån åt de övriga folken runt omkring. ⁵ Ja, så säger Herren, Herren: Sannerligen, i brinnande nitälskan har jag talat mot de övriga folken och mot hela Edom. De har med glädje i hjärtat och med förakt i själen tagit mitt land i besittning för att tömma det och göra det till sitt byte. ⁶ Profetera därför om Israels land och säg till bergen och höjderna, till bäckarna och dalarna: Så säger Herren, Herren: Se, i nitälskan och i vrede har jag talat, eftersom ni hånas av folken. ⁷ Därför säger Herren, Herren så: Jag lyfter min hand och försäkrar: Sannerligen, folken runt omkring er skall själva bli förödmjukade.

⁸ Men ni, Israels berg, skall åter grönska och bära frukt åt mitt folk Israel, och de skall snart komma tillbaka. ⁹ Ty jag skall komma till er och jag skall vända mig till er, och ni skall brukas och besås. ¹⁰ Jag skall föra samman på er många människor, hela Israels hus. I städerna skall det på nytt bo människor och ruinerna skall byggas upp. ¹¹ Jag skall föra samman på er mängder av människor och boskap, och de skall bli fruktsamma och föröka sig. Jag skall låta er bli bebodda, alldeles som ni förr var. Jag skall göra er ännu mer gott än tidigare. Och ni skall inse att jag är Herren. ¹² Jag skall åter låta människor vandra fram över er, nämligen mitt folk Israel. De skall ha er till besittning, och ni skall vara deras arvedel, och ni skall inte mer döda deras barn.

¹³ Så säger Herren, Herren: Eftersom man säger till dig: Du äter människor, och du har gjort ditt folk barnlöst, ¹⁴ därför skall du inte mer få äta människor och inte mer göra ditt folk barnlöst, säger Herren, Herren. ¹⁵ Jag skall inte mer låta dig höra hån från hednafolken, och du skall inte mer behöva uthärda folkens förakt. Inte heller skall du mer komma ditt folk på fall, säger Herren, Herren."

¹⁶ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹⁷ "Du människobarn, när Israels folk ännu bodde i sitt land, orenade de det genom sitt sätt att vara och sina gärningar. Som en kvinnas orenhet var deras sätt att vara för mig. ¹⁸ Då utgöt jag min vrede över dem för det blods skull som de hade utgjutit över landet, och därför att de hade orenat det med sina avgudar. ¹⁹ Jag spred ut dem bland hednafolken, och de skingrades i länderna. Efter deras sätt att vara och deras gärningar dömde jag dem. ²⁰ Men vart de än kom till hednafolken vanärade de mitt heliga namn. Man sade om dem: Detta är Herrens folk, och ändå måste de lämna sitt land. ²¹ Då ville jag skona mitt heliga namn, som Israels folk vanärade bland de folk de kom till.

²² Säg därför till Israels hus: Så säger Herren, Herren: Inte för er skull gör jag detta, ni av Israels hus, utan för mitt heliga namns skull, det som ni har vanärat bland de folk ni har kommit till. ²³ Jag vill helga mitt stora namn, som har blivit vanärat bland folken, därför att ni har van-ärat det bland dem, och de skall inse att jag är Herren, säger Herren, Herren, när jag bevisar mig helig bland er inför deras ögon.

²⁴ Ty jag skall hämta er från folken och samla er från alla länder och föra er till ert land. ²⁵ Jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Jag skall rena er från all er orenhet och från alla era avgudar. ²⁶ Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. ²⁷ Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem. ²⁸ Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud.

²⁹ Jag skall frälsa er från all er orenhet. Jag skall kalla fram säden och låta den bli riklig och skall inte mer låta er drabbas av hungersnöd.

³⁰ Jag skall låta trädens frukt och markens gröda bli riklig, för att ni inte mer skall förödmjukas bland folken genom hungersnöd. ³¹ Då skall ni tänka på era onda vägar och på era gärningar, som inte var goda, och ni skall känna avsky för er själva på grund av era missgärningar och era vidrigheter. ³² Men ni skall veta att det inte är för er skull jag gör detta, säger Herren, Herren. Ni skall skämmas och blygas för vad ni har gjort, ni av Israels hus.

³³ Så säger Herren, Herren: När jag har renat er från alla era missgärningar, då skall jag låta städerna på nytt bli bebodda, och då skall ruinerna på nytt byggas upp. ³⁴ Det ödelagda landet skall åter bli brukat i stället för att ha legat som en ödemark inför var och en som gått fram där. ³⁵ Då skall man säga: Det landet som var så ödelagt har nu blivit som Edens lustgård, och städerna som var så ödelagda, skövlade och förstörda, de är nu bebodda och befästa. ³⁶ Då skall de folk som är kvar runt omkring er inse att jag, Herren, åter har byggt upp det som var förstört och på nytt planterat det som var ödelagt. Jag, Herren, har talat det, och jag skall göra det.

³⁷ Så säger Herren, Herren: Också detta skall jag låta Israels hus be mig om och göra för dem: Jag skall föröka människorna så att de blir som en fårhjord. ³⁸ Som de heliga fåren, Jerusalems får, vid högtiderna, så skall de hjordar av människor vara som skall fylla de ödelagda städerna. Och de skall inse att jag är Herren."

Hesekiel 37

De förtorkade benen får liv

37 Herrens hand kom över mig, och genom Herrens Ande fördes jag bort och sattes ner mitt i en dal, som var full med ben. ² Han förde mig fram bland dem, och se, de låg där i stora mängder utöver dalen, och se, de var alldeles förtorkade. ³ Han sade till mig: "Du människobarn, kan de här benen få liv igen?" Jag svarade: "Herre, Herre, du vet det." ⁴ Då sade han till mig: "Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör Herrens ord: ⁵ Så säger Herren, Herren till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i er, så att ni får liv. ⁶ Jag skall fästa senor vid er och låta kött växa ut på er och övertäcka er med hud och ge er ande, så att ni får liv. Och ni skall inse att jag är Herren."

⁷ Jag profeterade som jag hade blivit befalld. Och när jag profeterade hördes ett rassel, och se, det blev ett sorl, och benen kom åter tillsammans, så att det ena benet fogades till det andra. ⁸ Medan jag såg på, växte senor och kött på dem och de täcktes med hud. Men ännu fanns det ingen ande i dem.

⁹ Då sade han till mig: "Profetera till Anden, ja profetera, du människobarn, och säg till Anden: Så säger Herren, Herren: Kom, du Ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa slagna, så att de får liv." ¹⁰ Och jag profeterade som han hade befallt mig. Då kom Anden in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor skara. ¹¹ Han sade till mig: "Du människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, det är slut med oss. ¹² Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall öppna era gravar och låta er, mitt folk, komma upp ur era gravar och låta er komma till Israels land. ¹³ Ni skall inse att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och för er, mitt folk, upp ur dem. ¹⁴ Jag skall låta min Ande komma in i er, så att ni får liv, och jag skall låta er få bo i ert land. Och ni skall inse att jag, Herren, har sagt det, och att jag har gjort det, säger Herren."

Ett folk – en kung

¹⁵ Herrens ord kom till mig. Han sade: ¹⁶ "Du människobarn, tag en trästav och skriv på den: För Juda och Israels barn, hans medbröder. Tag sedan en annan trästav och skriv på den: För Josef, en trästav för Efraim och alla av Israels hus, hans medbröder. ¹⁷ Foga sedan ihop dem med varandra till en enda stav, så att de förenas till ett i din hand.

¹⁸ När dina landsmän då säger till dig: Förklara för oss vad du menar med detta, ¹⁹ då skall du svara dem: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall ta Josefs stav, som är i Efraims hand, det vill säga Israels stammar, hans medbröder, och jag skall foga ihop dem med Juda, med Juda stav, och göra dem till en enda stav, så att de blir ett i min hand. ²⁰ Stavarna som du har skrivit på, skall du hålla i din hand inför deras ögon. ²¹ Säg sedan till dem: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall hämta Israels barn ut från de folk, dit de har vandrat bort. Jag skall samla dem från alla håll och föra dem in i deras land. ²² Jag skall göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg. En och samma kung skall de alla ha. De skall inte mer vara två folk och inte mer vara delade i två riken. ²³ Och de skall inte mer orena sig med sina avgudar och vidrigheter och med alla slags överträdelser. Jag skall rädda dem från alla orter, där de har syndat, och skall rena dem. De skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.

²⁴ Min tjänare David skall vara kung över dem, och de skall alla ha en och samma herde. De skall leva efter mina föreskrifter och hålla mina stadgar och följa dem. ²⁵ De skall bo i det land som jag gav åt min tjänare Jakob, det land där era fäder bodde. De skall själva bo där, de och deras barn och deras barnbarn till evig tid, och min tjänare David skall för evigt vara deras furste. ²⁶ Jag skall sluta ett fridsförbund med dem. Det skall vara ett evigt förbund med dem. Jag skall bereda plats för dem och föröka dem och låta min helgedom stå ibland dem för evigt. ²⁷ Min boning skall vara hos dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. ²⁸ Och folken skall inse att jag är Herren som helgar Israel, när min helgedom är mitt ibland dem för evigt."

Lukas 13

Omvänd er

13 Just då kom några och berättade för Yeshua om de galileer vilkas blod Pilatus hade blandat med deras offer. ² Yeshua frågade dem: "Menar ni att dessa galileer var större syndare än alla andra galileer,

eftersom de fick utstå detta? ³ Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under som de. ⁴ Eller de arton som dödades när tornet i Siloam föll ner över dem, menar ni att de var större syndare än alla andra invånare i Jerusalem? ⁵ Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt."

Liknelsen om fikonsträdet som inte bar frukt

⁶ Sedan berättade han denna liknelse: "En man hade ett fikonsträd planterat i sin vingård, och han kom för att se om det fanns frukt på det, men han fann ingen. ⁷ Då sade han till sin trädgårdsmästare: I tre år har jag kommit och letat efter frukt på det här fikonsträdet men inte hittat någon. Hugg ner det! Varför skall det få suga ut jorden? ⁸ Men trädgårdsmästaren svarade honom: Herre, låt det stå kvar även i år, tills jag har grävt omkring det och gödslat. ⁹ Kanske bär det frukt nästa år. Annars skall du hugga ner det."

Yeshua botar en kvinna på sabbaten

¹⁰ En sabbat undervisade Yeshua i en av synagogorna. ¹¹ Där fanns en kvinna som hade haft en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. ¹² När Yeshua såg henne, kallade han henne till sig och sade till henne: "Kvinna, du är fri från din sjukdom", ¹³ och så lade han händerna på henne. Genast rätade hon på sig och prisade Gud. ¹⁴ Men synagogföreståndaren blev upprörd över att Yeshua botade på sabbaten, och han sade till folket: "Sex dagar skall man arbeta. Kom därför och bli botade på dem och inte på sabbaten." ¹⁵ Då svarade Herren honom: "Ni hycklare! Löser inte varenda en av er på sabbaten sin oxe eller åsna från krubban och leder bort och vattnar den? ¹⁶ Men denna kvinna, en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år, borde hon inte få bli löst från sin boja på sabbaten?" ¹⁷ Vid de orden skändes alla hans motståndare, men allt folket jublade över alla underbara gärningar som han utförde.

Senapskornet

¹⁸ Därefter sade han: "Vad är Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med? ¹⁹ Det är likt ett senapskorn, som en man tar och lägger i sin trädgård. Det växer upp och blir ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna."

Surdegen

²⁰ Vidare sade han: "Vad skall jag likna Guds rike vid? ²¹ Det är likt en surdeg, som en kvinna tar och blandar in i tre mått vetemjöl, tills alltsammans blir syrat."

Den smala vägen

²² På sin väg till Jerusalem gick Yeshua genom städer och byar och undervisade. ²³ Någon frågade honom: "Herre, är det bara få som blir frälsta?" Han sade till dem: ²⁴ "Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte kunna det. ²⁵ När husets Herre har stigit upp och stängt porten och ni står utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss, då skall han svara er: Jag vet inte varifrån ni är. ²⁶ Då skall ni säga: Vi åt och drack när du var med, och du undervisade på våra gator. ²⁷ Men han skall svara er: Jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni som bedriver orättfärdighet. ²⁸ Där skall ni gråta och skära tänder, när ni ser Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva är utdrivna. ²⁹ Och människor skall komma från öster och väster, norr och söder och ligga till bords i Guds rike. ³⁰ Och se, det finns de som är sist som skall bli först, och de som är först som skall bli sist."

Jesu klagan över Jerusalem

³¹ Just då kom några fariseer fram och sade till honom: "Gå härifrån och lämna den här platsen. Herodes vill döda dig." ³² Yeshua svarade dem: "Gå och säg till den räven: Se, jag driver ut onda andar och botar sjuka i dag och i morgon, och den tredje dagen går jag bort. ³³ Men i dag och i morgon och i övermorgon måste jag vandra vidare. Ty en profet kan inte dödas någon annanstans än i Jerusalem.

³⁴ Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta hade jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. ³⁵ Se, ert hus lämnas nu åt er själva. Jag säger er: Ni kommer att se mig först när ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn."

23 november

Salig Miguel Agostin Pro: "Vi behöver tala ut, ropa ut emot orättfärdigheter med förtröstan och utan rädsla. Vi lyfter fram kyrkans principer, kärlekens regerande som vi alltid tror är rättfärdighetens regerande".

Hesekiel 38

Gogs fälttåg

38 Herrens ord kom till mig. Han sade: ² "Du människobarn, vänd ditt ansikte mot Gog i Magogs land, mot storfursten över Rosh, Mesek och Tubal, och profetera mot honom ³ och säg: Så säger Herren, Herren: Se, jag är emot dig Gog, du storfurste över Rosh, Mesek och Tubal. ⁴ Jag skall föra dig omkring och sätta krokar i dina käftar. Jag skall föra dig ut med hela din här, hästar och ryttare, alla klädda i full rustning, en enorm skara, beväpnade med stora och små sköldar, och alla med svärd i hand. ⁵ Perser, nubier och puteer är med dem, alla med sköld och hjälm, ⁶ Gomer och alla dess härskaror, Togarmas folk från den yttersta norden och alla dess härar, ja, många folk har du med dig.

⁷ Rusta dig och gör dig redo med alla de skaror som har samlats hos dig och tag befäl över dem. ⁸ Efter lång tid skall du kallas till tjänst. I kommande år skall du tåga in i ett land som har fått ro från svärdet. De som bor där har samlats från många folk upp till Israels berg som länge legat öde. De har förts ut från folken, så att alla nu bor där i trygghet. ⁹ Dit skall du dra upp. Du skall komma som ett oväder och vara som ett moln som täcker landet, du med alla dina härar och med de många folk som följer dig.

¹⁰ Så säger Herren, Herren: På den dagen skall tankar stiga upp i ditt hjärta, och du skall tänka ut onda planer. ¹¹ Du skall säga: Jag skall dra upp mot det obefästa landet, jag skall angripa dem som bor där i trygghet, alla som bor där utan murar och varken har bommar eller portar. ¹² Ty du vill plundra och röva och vända din hand mot ödelagda platser, som nu åter är bebodda, och mot ett folk som har samlats från hednafolken och som nu har boskap och ägodelar, där de bor i landets mitt. ¹³ Saba och Dedan och Tarsis köpmän och alla furstarna skall då

fråga dig: Har du kommit för att röva, har du kallat på dina skaror för att plundra, för att föra bort silver och guld, för att ta boskap och gods, för att ta stort byte?

¹⁴ Profetera därför, du människobarn, och säg till Gog: Så säger Herren, Herren: På den tiden, när mitt folk Israel åter bor i trygghet, skall du veta det. ¹⁵ Du skall komma från ditt land längst uppe i norr, du själv och många folk med dig, alla ridande på hästar, en stor skara, en talrik här. ¹⁶ Du skall dra upp mot mitt folk Israel likt ett moln för att övertäcka landet. I kommande dagar skall det ske. Jag skall låta dig komma över mitt land, för att hednafolken skall lära känna mig, när jag inför deras ögon bevisar mig helig på dig, du Gog.

¹⁷ Så säger Herren, Herren: Är du inte den som jag i forna tider talade om genom mina tjänare, Israels profeter? År efter år profeterade de då om att jag skulle låta dig komma över dem.

¹⁸ Men på den dag då Gog kommer över Israels land, säger Herren, Herren, då skall jag släppa loss min vrede. ¹⁹ I min nitälskan och min vredes eld försäkrar jag: På den dagen skall det bli en stor jordbävning i Israels land. ²⁰ Då skall de bäva för mig, fiskarna i havet, fåglarna under himlen, djuren på marken och alla kräddjur som rör sig på jorden, och alla människor på jordens yta. Bergen skall slås ner, klipporna störta omkull och alla murar falla till jorden. ²¹ Jag skall kalla på svärdet mot honom på alla mina berg, säger Herren, Herren. Den enes svärd skall vara vänt mot den andres. ²² Jag skall gå till doms med honom med pest och blod. Slagregn och hagelstenar, eld och svavel skall jag låta regna över honom och hans härar och över de många folk som följer honom. ²³ Så skall jag visa min storhet och helighet och göra mig känd inför många hednafolks ögon. Och de skall inse att jag är Herren.

Hesekiel 39

Gogs undergång

39 Du människobarn, profetera mot Gog och säg: Så säger Herren, Herren: Se, jag är emot dig, Gog, du storfurste över Rosh, Mesek och Tubal. ² Jag skall föra dig omkring, driva dig framåt, hämta dig från landet längst uppe i norr och låta dig komma till Israels berg. ³ Där skall jag slå bågen ur din vänstra hand och låta pilarna falla ur din högra

hand. ⁴ På Israels berg skall du falla med alla dina härar och med de folk som följer dig. Jag skall ge dig till föda åt rovfåglar av alla slag och åt markens djur. ⁵ Du skall falla ute på marken, ty jag har talat, säger Herren, Herren. ⁶ Jag skall sända eld över Magog och över dem som bor i trygghet i kustländerna, och de skall inse att jag är Herren. ⁷ Jag skall göra mitt heliga namn känt bland mitt folk Israel, och jag skall inte mer låta mitt heliga namn bli vanhelgat. Folken skall inse att jag är Herren, den Helige i Israel. ⁸ Se, det kommer, ja, det skall ske! säger Herren, Herren. Detta är den dag som jag har talat om.

⁹ Sedan skall invånarna i Israels städer gå ut och ta rustningar, små och stora sköldar, bågar och pilar, påkar och spjut som bränsle till att elda med, och de skall elda med det i sju år. ¹⁰ De skall inte behöva hämta ved från marken eller hugga den i skogarna, ty de skall elda med rustningarna. Så skall de ta rov från sina rövare och plundra sina plundrare, säger Herren, Herren.

¹¹ På den dagen skall jag i Israel ge åt Gog en gravplats, nämligen "De framtågandes dal" öster om havet, och den skall stänga vägen för dem som vill tåga fram där. Man skall begrava Gog och hela hans larmande hop, och man skall kalla den "Gogs larmande hops dal". ¹² I sju månader skall Israels folk begrava dem för att rena landet. ¹³ Allt folket i landet skall begrava dem. När jag visar min härlighet skall det bli till berömmelse för dem, säger Herren, Herren.

¹⁴ De skall utse män som ständigt skall genomvandra landet för att begrava dem som tågade fram där och som ännu ligger kvar ovan jord, och så rena landet. Efter sju månader skall de börja sitt letande. ¹⁵ Då någon av dessa män som genomvandrar landet får se människoben, skall han sätta upp ett märke bredvid dem, till dess att dödgrävorna hinner begrava dem i "Gogs larmande hops dal". ¹⁶ Där skall också finnas en stad med namnet Hamona. ^[a] På detta sätt skall de rena landet.

¹⁷ Du människobarn, så säger Herren, Herren: Säg till alla slags fåglar och till alla markens djur: Samla er och kom hit, kom tillsammans från alla håll till mitt slaktoffer, till ett stort slaktoffer som jag gör i ordning åt er på Israels berg. Ni skall få äta kött och dricka blod. ¹⁸ Ni skall få äta kött av hjältar och dricka blod av jordens furstar, som om de vore baggar och lamm, bockar och tjurar, alla gödda i Basan. ¹⁹ Ni skall få äta er mätta av fett och dricka till dess ni är berusade av blod från det slaktoffer som jag gör i ordning åt er. ²⁰ Mätta er vid mitt bord av ridhästar och ryttare, av hjältar och allt slags krigsfolk, säger Herren, Herren.

²¹ Jag skall uppenbara min härlighet bland hednafolken, så att de alla ser min dom som jag har verkställt och hur jag har låtit min hand drabba dem. ²² Israels folk skall inse att jag är Herren, deras Gud, från den dagen och för all framtid. ²³ Hednafolken skall förstå att Israels folk fördes bort i fångenskap för sin missgärning, eftersom de var trolösa mot mig, så att jag måste dölja mitt ansikte för dem. Jag lämnade dem då i deras fienders hand, så att de alla föll för svärd. ²⁴ Jag handlade med dem som deras orenhet och deras överträdelser förtjänade, och jag dolde mitt ansikte för dem.

²⁵ Därför säger Herren, Herren: Nu skall jag göra slut på Jakobs fångenskap och förbarma mig över hela Israels folk och brinna av iver för mitt heliga namn. ²⁶ De skall glömma sin skam och all den trolöshet som de har begått mot mig, då de nu bor i trygghet i sitt land, utan att någon förskräcker dem. ²⁷ När jag för dem tillbaka från folken och samlar dem från deras fienders länder, bevisar jag min helighet genom dem inför många hednafolks ögon. ²⁸ Då skall de inse att jag är Herren, deras Gud, som förde dem bort i fångenskap bland hednafolken och sedan samlade dem till deras eget land igen och inte lät någon enda bli kvar där. ²⁹ Jag skall inte mer dölja mitt ansikte för dem, eftersom jag har utgjutit min Ande över Israels hus, säger Herren, Herren."

Lukas 14

Yeshua som gäst hos en farisé

14 När Yeshua en sabbat gick in för att äta hos en av de ledande fariseerna, vaktade de på honom. ² Och se, en man som led av vatten i kroppen stod framför honom. ³ Yeshua frågade de laglärda och fariseerna: "Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller är det inte tillåtet?" ⁴ Men de teg. Han rörde då vid mannen och botade honom och lät honom sedan gå. ⁵ Och han sade till dem: "Om någon av er har en son eller så bara en ox som faller i en brunn, skulle han då inte genast dra upp honom även om det vore sabbat?" ⁶ Det kunde de inte svara på.

⁷ När han märkte hur gästerna valde ut de främsta platserna, berättade han en liknelse för dem. Han sade till dem: ⁸ "När någon bjuder dig på bröllop, ta då inte den främsta platsen vid bordet. Kanske någon av gästerna är mer ansedd än du. ⁹ När den som har bjudit både dig och

honom kommer och säger till dig: Lämna plats åt honom, då måste du skamsen inta den nedersta platsen. ¹⁰ Nej, när du är bjuden, gå och sätt dig på den nedersta platsen. När värden kommer skall han då säga till dig: Min vän, sätt dig högre upp. Då blir du hedrad inför alla de andra gästerna. ¹¹ Ty var och en som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd."

¹² Han sade också till den som bjudit honom: "När du bjuder på middag eller kvällsmål, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar. Kanske de bjuder tillbaka, och du får din belöning. ¹³ Nej, när du skall hålla fest, bjud fattiga och krymplingar, lama och blindas. ¹⁴ Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig något tillbaka. Du skall få din lön vid de rättfärdigas uppståndelse."

Liknelsen om den stora måltiden

¹⁵ En av gästerna som hörde detta sade till honom: "Salig är den som får bli bordsgäst i Guds rike." ¹⁶ Yeshua sade till honom: "En man ville ordna en festmåltid och bjöd många gäster. ¹⁷ När tiden för festen var inne, skickade han ut sin tjänare för att säga till de inbjudna: Kom, nu är allt färdigt. ¹⁸ Men de började alla ursäkta sig. Den förste sade till honom: Jag har köpt en åker och måste gå ut och se på den. Jag hoppas du ursäktar. ¹⁹ En annan sade: Jag har köpt fem par oxar och är på väg att se vad de duger till. Jag hoppas du ursäktar. ²⁰ Ännu en annan sade: Jag har gift mig, och därför kan jag inte komma. ²¹ Tjänaren kom tillbaka och berättade detta för sin herre. Då blev denne vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för hit fattiga och krymplingar, blindas och lama. ²² Tjänaren sade: Herre, vad du befallde har jag gjort, men här finns ännu plats. ²³ Då sade herren till sin tjänare: Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt. ²⁴ Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid."

Beräkna kostnaden

²⁵ Stora skaror följde honom, och han vände sig om och sade till dem: ²⁶ "Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. ²⁷ Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge. ²⁸ Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ner och beräknar kostnaden för att se om han har råd att slutföra bygget? ²⁹ Annars, om han har lagt grunden men inte

kan bygga färdigt, är det fara värt att alla som ser det kommer att håna honom ³⁰ och säga: Den mannen började bygga men kunde inte slutföra bygget. ³¹ Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga, om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? ³² Om han inte kan det, skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta. ³³ På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger.

³⁴ Salt är bra, men om saltet mister sin sälta, hur skall man då göra det salt igen? ³⁵ Varken för jorden eller gödselhögen duger det. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med."

24 november

St. Thérèse av Lisieux: "Det här är jag säker på: om mitt samvete tyngdes av alla de synder som någonsin begåtts, skulle jag fortfarande gå till vår Herre och kasta mig i Hans armar, mitt hjärta helt upplöst av ånger. Jag vet vilken medkänsla Han har med alla förlorade söner och döttrar som kommer tillbaka till Honom."

Hesekiel 40

SYNEN AV DEN KOMMANDE GUDSSTADEN (Kap 40–48)

40 I det tjugofemte året^a av vår fångenskap, vid årets början, på tionde dagen i månaden, i det fjortonde året sedan staden hade blivit intagen, på just den dagen kom Herrens hand över mig, och han förde mig bort dit. ² I syner från Gud förde han mig till Israels land och satte ner mig på

ett mycket högt berg. På detta låg söderut något som liknade en stad.
³ Han förde mig dit, och se, där stod en man som såg ut att vara av koppar. Han hade ett snöre av linne i sin hand samt en mätstång, och han stod i porten. ⁴ Mannen sade till mig: "Du människobarn, se med dina ögon och hör med dina öron och lägg märke till allt som jag kommer att visa dig, ty du har förts hit för att jag skall visa dig detta. Tala om för Israels hus allt vad du får se."

Den östra porten

⁵ Och se, där var en mur runt omkring templet. Mätstången, som mannen hade i sin hand, var sex alnar lång, och varje aln var en handsbredd längre än en vanlig aln. Han mätte murens bredd, den var en stång, och höjden, som också den var en stång. ⁶ Därefter gick han till en port som låg mot öster och steg upp för dess trappsteg. Han mätte portens ena tröskel, som var en stång bred, och sedan den andra tröskeln, som också var en stång bred. ⁷ Varje vaktkammare var en stång lång och en stång bred, och avståndet mellan vaktkamrarna var fem alnar. Tröskeln vid portens förhus på inre sidan var en stång. ⁸ Han mätte upp portens förhus på den inre sidan. Det var en stång. ⁹ Han mätte upp portens förhus. Det var åtta alnar, och pelarna var två alnar. Portens förhus låg på inre sidan.

¹⁰ Det fanns tre vaktkamrar på var sida i porten mot öster. Alla tre var lika stora, och pelarna på båda sidor var lika stora. ¹¹ Han mätte portöppningens bredd, den var tio alnar, och portens längd, den var tretton alnar. ¹² Framför vaktkamrarna fanns en mur som var en aln. En aln var också muren på motsatta sidan. Varje vaktkammare på båda sidorna var sex alnar. ¹³ Han mätte porten från den ena vaktkammarens tak till den andras. Den var tjugofem alnar bred, och dörr låg mot dörr. ¹⁴ Han mätte upp pelarna till sextio alnar. Fram till pelaren nådde förgården runt omkring portbyggnaden. ¹⁵ Avståndet mellan ingångsportens framsida och förhusets framsida vid den inre portöppningen var femtio alnar. ¹⁶ Det fanns gallerförsedda fönster till vaktkamrarna och till deras pelare invändigt i porten runt omkring och likaså i förhusen. Fönstren satt runt omkring invändigt, och pelarna var prydda med palmer.

Den yttre förgården

¹⁷ Han förde mig till den yttre förgården, och jag såg att ett stengolv täckte den, och trettio tempelkamrar var uppbyggda på stengolvet.

¹⁸ Detta gick utefter portarnas sidoväggar, så att det motsvarade portarnas längd. Detta var det nedre stengolvet. ¹⁹ Sedan mätte han avståndet från den nedre portens framsida till den inre förgårdens yttersida. Det var hundra alnar både på östra sidan och på norra.

Den norra porten

²⁰ Sedan mätte han också längden och bredden på den port som låg mot norr på den yttre förgården. ²¹ Också den hade tre vaktkamrar på var sida samt pelare och förhus, lika stora som den förra portens. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred. ²² Fönstren, förhuset och palmdekorationerna i den var lika stora som i den port som låg mot öster, och man steg upp till den på sju trappsteg, och förhuset låg framför dessa. ²³ En port till den inre förgården fanns mitt emot denna port. Det var i norr som i öster, och han mätte avståndet från den ena porten till den andra. Det var hundra alnar.

Den södra porten

²⁴ Sedan förde han mig till södra sidan, och jag såg en port som vette åt söder. Han mätte dess pelare och förhus. De var lika stora som de andra. ²⁵ Det fanns fönster på den och på förhuset runt omkring, likadana som de andra fönstren. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred. ²⁶ Trappan dit upp utgjordes av sju trappsteg, och förhuset låg framför dessa. Den var på båda sidor prydd med palmer på sina pelare. ²⁷ En port till den inre förgården fanns också på södra sidan. Han mätte avståndet från den ena porten till den andra på södra sidan. Det var hundra alnar.

Portar till den inre förgården

²⁸ Sedan förde han mig till den inre förgården genom södra porten. Han mätte den södra porten, och den var lika stor som de andra. ²⁹ Vaktkamrar, pelare och förhus var lika stora som de andra, och den hade fönster liksom förhuset runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred. ³⁰ Runt omkring fanns förhus, tjugofem alnar långa och fem alnar breda. ³¹ Förhuset låg mot den yttre förgården, och pelarna var prydda med palmer. Uppgången till den utgjordes av åtta trappsteg.

³² Sedan förde han mig till den inre förgårdens östra sida och mätte porten där. Den var lika stor som de andra. ³³ Vaktkamrar, pelare och

förhus var lika stora som de andra, och det fanns fönster på den och på förhuset runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred. ³⁴ Förhuset låg mot den yttre förgården, och pelarna var prydda med palmer på båda sidor. Uppgången till det utgjordes av åtta trappsteg.

³⁵ Sedan förde han mig till den norra porten och mätte den. Den var lika stor som de andra. ³⁶ Så var det också med vaktkamrarna, pelarna och förhuset, och det fanns fönster på den runt omkring. Den var femtio alnar lång och tjugofem alnar bred. ³⁷ Det stod pelare vid den yttre förgården, och de var prydda med palmer på båda sidor. Uppgången till den utgjordes av åtta trappsteg.

³⁸ Det fanns en tempelkammare med ingång vid pelarna i portarna. Där skulle man skölja brännoffren. ³⁹ I portens förhus stod två bord på var sida, och på dem skulle man slakta brännoffersdjuren, syndoffersdjuren och skuldoffersdjuren. ⁴⁰ Vid den yttre sidovägg som låg norrut när man steg upp till portens ingång, stod två bord, och vid den andra sidoväggen på portens förhus stod också två bord. ⁴¹ Det stod fyra bord på varje sida vid portens sidoväggar, eller tillsammans åtta bord där offerdjuren skulle slaktas. ⁴² För brännoffret fanns det också fyra bord av huggna stenar, en och en halv aln långa, en och en halv aln breda och en aln höga. På dem skulle man lägga de redskap som man slaktade brännoffersdjuren och slaktoffersdjuren med. ⁴³ En handsbredd långa dubbelkrokar var fästa på husets insida runt omkring, och på borden skulle offerköttet läggas.

Rum för tempeltjänarna

⁴⁴ Utanför den inre porten fanns på den inre gården två tempelkamrar för sångarna. En låg vid den norra portens sidovägg med sin framsida åt söder, och den andra låg vid den östra portens sidovägg med sin framsida åt norr. ⁴⁵ Han sade till mig: "Den tempelkammare som vetter åt söder är för de präster som förrättar tjänsten inne i huset. ⁴⁶ Den tempelkammare som vetter åt norr är för de präster som förrättar tjänsten vid altaret, alltså för Sadoks söner, som är de av Levis avkomlingar som får träda fram till Herren för att tjänstgöra inför honom."

⁴⁷ Han mätte förgården. Den var hundra alnar lång och hundra alnar bred, en liksidig fyrkant, och altaret stod framför templet.

Tempelbyggnaden

⁴⁸ Sedan förde han mig till husets förhus, och han mätte förhusets pelare. De var fem alnar på varje sida, och var och en av de båda portdörrarna var tre alnar bred. ⁴⁹ Förhuset var tjugo alnar långt och elva alnar brett vid trappan som ledde ditupp. Vid dörrposterna stod en pelare på var sida.

Hesekiel 41

41 Därefter förde han mig till tempelsalen, där han mätte pelarna. På båda sidor var de sex alnar breda – det var bredden på tabernaklet.

² Ingången var tio alnar bred, och sidoväggarna vid ingången var fem alnar på vardera sidan. Sedan mätte han salens längd. Den var fyrtio alnar, och dess bredd var tjugo alnar.

³ Därefter gick han in i det innersta rummet, och han mätte pelarna vid ingången. De var två alnar, och ingången var sex alnar. Ingångens bredd var sju alnar. ⁴ Han mätte dess längd. Den var tjugo alnar, och dess bredd framför tempelsalen var tjugo alnar. Han sade till mig: "Detta är det allra heligaste."

⁵ Sedan mätte han tempelväggen. Den var sex alnar tjock, och sidokamrarnas bredd var fyra alnar runt omkring hela byggnaden.

⁶ Sidokamrarna låg i tre våningar, den ena ovanpå den andra, trettio kamrar i varje våning. Och på den mur som sträckte sig innanför sidokamrarna runt omkring fanns avsatser som de vilade på, ty i själva husväggen skulle de inte vara fastbyggda. ⁷ På så sätt blev sidokamrarna bredare ju högre de låg kring byggnaden. Ty templets kringbyggnad sträckte sig med övervåning ovanpå övervåning runt omkring byggnaden. Därför växte bredden inåt, allteftersom våningen låg högre upp. Från den nedersta våningen steg man upp i den översta genom den mellersta.

⁸ Jag såg att templet låg på en upphöjd sockel, som sträckte sig runtom. Sidokamrarnas grundvalar var nämligen en hel stång höga, sex alnar till kanten. ⁹ Ytterväggen till sidorummen var fem alnar tjock. Den öppna platsen mellan templets sidorum ¹⁰ och de andra rummen hade en bredd av tjugo alnar runt om hela templet. ¹¹ Ingångarna till

sidokamrarna låg utåt den öppna platsen, en ingång mot norr och en ingång åt söder. Den öppna platsen var fem alnar bred runt omkring.

¹² Den byggnad som vette mot den avskilda tempelgården på västra sidan var sjuttio alnar bred, och byggnadens mur var fem alnar tjock runt omkring och nittio alnar lång. ¹³ Sedan mätte han byggnaden. Den var hundra alnar lång. Tempelgården och byggnaden med murarna var tillsammans hundra alnar. ¹⁴ Bredden på templets framsida och tempelgården åt öster var tillsammans hundra alnar.

¹⁵ Han mätte också längden på den byggnad som låg invid tempelgården, på dess baksida, samt avsatserna på dess fasad åt båda sidor: De var hundra alnar.

Vidare mätte han tempelsalen, den inre delen och förhallen mot förgården, ¹⁶ trösklarna och gallerfönstren och gallerierna runt om i deras tre våningar. Framför tröskeln var det en panel av trä runt om, från golvet till fönstren, och fönstren var täckta. ¹⁷ Från platsen ovanför dörröppningen och ända till templets inre och yttre rum och på alla väggarna runt om i det inre och yttre rummet fanns det med jämna mellanrum ¹⁸ keruber och palmer. Varje palm stod mellan två keruber, och varje kerub hade två ansikten, ¹⁹ ett människoansikte åt palmen på ena sidan och ett lejonansikte åt palmen på andra sidan. Så var det runt hela huset. ²⁰ Från marken ända upp över ingången fanns bilder av keruber och palmer på templets väggar.

²¹ Tempelsalens dörröppning var fyrkantig, och framsidan av det heligaste hade samma utseende. ²² Altaret var av trä, tre alnar högt, och två alnar långt. Hörnen, skivan och sidorna var av trä. Han sade till mig: "Detta är det bord som skall stå inför Herrens ansikte." ²³ Både tempelsalen och det heligaste hade två dörrar. ²⁴ Varje dörr hade två dörrskivor, två vridbara dörrskivor. Den ena dörren hade två dörrskivor och den andra två. ²⁵ På dörrarna till tempelsalen fanns bilder av keruber och palmer liksom på väggarna. På förhusets framsida, utvändigt, låg ett trapphus av trä. ²⁶ Gallerförsedda fönster och palmer fanns på båda sidor av förhusets sidoväggar, liksom i husets sidokamrar och i trapphusen.

Lukas 15

Liknelsen om det återfunna fåret

15 Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Yeshua för att höra honom.² Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt och sade: "Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem."³ Då berättade han denna liknelse för dem:⁴ "Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det?⁵ Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar.⁶ När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat.⁷ Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig – inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.

Liknelsen om det återfunna myntet

⁸ Eller om en kvinna har tio silvermynt^[a] och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte ett ljus och sopar huset och letar noga, tills hon hittar det?⁹ Och när hon har hittat det, samlar hon sina väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig! Jag har hittat silvermyntet som jag tappade.¹⁰ Jag säger er: På samma sätt blir det glädje bland Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig."

Liknelsen om den återfunne sonen

¹¹ Vidare sade han: "En man hade två söner.¹² Den yngre sade till sin far: Far, ge mig min del av egendomen. Då delade han sin egendom mellan dem.¹³ Kort därefter packade den yngre sonen ihop allt sitt och for långt bort till ett främmande land. Där förde han ett utsvävande liv och slösade bort det han ägde.¹⁴ Men när han hade gjort slut på allt, kom en svår hungersnöd över det landet, och han började lida nöd.¹⁵ Då gick han bort och slöt sig till en av inbyggarna där, som skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin.^[b]¹⁶ Han skulle gärna ha velat äta sig mätt på de fröskidor^[c] som svinen åt, men ingen gav honom något.¹⁷ Då kom han till besinning och sade: Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här håller jag på att dö av svält.¹⁸ Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig.¹⁹ Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få bli som en av dina daglönare.²⁰ Och han stod upp och gick till sin far.

Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom. ²¹ Sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. ²² Men fadern sade till sina tjänare: Skynda er att ta fram den bästa dräkten och klä honom i den och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter! ²³ Och hämta den gödda kalven och slakta den, och låt oss äta och vara glada. ²⁴ Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och festen började.

²⁵ Men hans äldre son hade varit ute på ägorna. När han kom och närmade sig gården, fick han höra musik och dans. ²⁶ Han kallade då till sig en av tjänarna och frågade vad detta kunde betyda. ²⁷ Tjänaren svarade: Din bror har kommit hem, och din far har slaktat den gödda kalven, eftersom han har fått honom välbehållen tillbaka. ²⁸ Då blev han förargad och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte övertala honom, ²⁹ men han svarade sin far: Här har jag alla dessa år slavat under dig och aldrig överträtt ditt bud, och mig har du aldrig gett ens en killing, så att jag kunde vara glad med mina vänner. ³⁰ Men när han där kommer hem, din son som har gjort slut på vad du ägde tillsammans med horor, då har du för hans skull slaktat den gödda kalven. ³¹ Fadern sade till honom: Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. ³² Men nu måste vi ha fest och glädja oss. Ty denne din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen."

25 november

St. Thomas More: "Det lustfyllda samlandet av egendom och det eländiga förvaltandet av denna egendom, med all den förtjusning med vilken vi sysslar med detta, är till sist endast en glättig och gyllne dröm. I denna dröm inbillar vi oss att vi har stora rikedomar och i denna sömn är vi glada och stolta över vad vi äger. Men när döden så väcker oss försvinner drömmen och alla dessa skatter vi drömde om ger oss inte en enda penny i handen."

Hesekiel 42

Templets omgivning

42 Sedan fördes jag av mannen ut på den yttre förgården på den väg som går åt norr. Han ledde mig till den byggnad med tempelkamrar som låg mitt emot den avskilda tempelgården och mitt emot tempelbyggnaden norrut, ² till långsidan som mätte hundra alnar, med sin ingång i norr och bredden var femtio alnar. ³ Ut mot den tjugo alnar breda platsen på den inre förgården och ut mot stengolvet på den yttre förgården låg avsatserna på det ena husets främre vägg mitt emot avsatserna på det andra husets främre vägg i tre våningar. ⁴ Framför tempelkamrarna gick en tio alnar bred gång till den inre förgården, en väg om en aln, ^a och ingångarna låg mot norr. ⁵ Men de översta tempelkamrarna var mindre än de andra, ty avsatserna på främre väggen tog bort mer utrymme från dem än från de nedersta och mellersta kamrarna i byggnaden. ⁶ Kamrarna låg nämligen i tre våningar och hade inga pelare så som förgårdarna hade. Därför blev den översta våningens kamrar mer indragna än den nedersta och den mellersta våningens. ⁷ En yttre skiljemur gick utmed tempelkamrarna mot den yttre förgården, framför tempelkamrarna, och den var femtio alnar lång. ⁸ Längden på tempelkammarbyggnaden mot den yttre förgården var femtio alnar, men åt templet till hundra alnar. ⁹ Nedanför dessa tempelkamrar fanns ingången från öster, när man ville komma till dem från den yttre förgården.

¹⁰ Förgårdens mur var som bredast mot öster, och där låg tempelkamrar mitt emot tempelgården och även mitt emot tempelbyggnaden.

¹¹ Framför kamrarna gick en gång, liksom vid tempelkamrarna på norra sidan, och dessa hade samma längd och bredd. Alla utgångar här var som där i fråga om dörrar och övriga anordningar. ¹² Som det var med dörrarna på tempelkamrarna mot söder, så fanns också här en dörr vid

vilken en väg började, den väg som följde skiljemuren österut, när man gick in i tempelkamrarna.

¹³ Sedan sade han till mig: "De norra och södra tempelkamrarna som ligger mitt emot tempelgården skall vara de heliga tempelkamrar, där prästerna som får träda fram inför Herren skall äta det högheliga. Där skall de förvara det högheliga, såväl matoffer som syndoffer och skuldoffer, ty det är en helig plats. ¹⁴ När prästerna har gått in, får de inte gå ut därifrån direkt till den yttre förgården, om de inte där har lämnat kvar de kläder som de har tjänstgjort i, ty dessa är heliga. Först när de har klätt sig i andra kläder, får de gå ut på den plats som är för folket."

¹⁵ När han nu hade avslutat mätningen av det inre tempelområdet, förde han mig ut till den port som låg mot öster. Där mätte han platsen runtom. ¹⁶ Han mätte med sin mätstång den östra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger. ¹⁷ Därefter mätte han den norra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger. ¹⁸ Så mätte han den södra sidan. Den var efter mätstången 500 stänger. ¹⁹ Han vände sig mot västra sidan och mätte med mätstången 500 stänger. ²⁰ Han mätte platsens fyra sidor. Den var omgiven av en mur. Platsens längd var 500 stänger och dess bredd 500 stänger. Den skulle skilja det heliga från det som inte var heligt.

Hesekiel 43

Herrens härlighet kommer till det nya templet

43 Han förde mig till porten, den port som vette åt öster. ² Och se, härligheten från Israels Gud kom från öster, och hans röst var som dånet av stora vatten, och jorden lystes upp av hans härlighet. ³ Den syn jag då såg var lik den jag såg när jag kom för att fördärva staden. Det var en syn lik den jag såg vid floden Kebar. Och jag föll ner på mitt ansikte.

⁴ Herrens härlighet kom in i templet genom den port som låg mot öster.

⁵ Och Anden lyfte mig upp och förde mig in på den inre förgården, och se, Herrens härlighet uppfyllde templet. ⁶ Då hörde jag någon tala till mig inifrån templet, medan en man stod bredvid mig. ⁷ Han sade till mig: "Du människobarn, detta är platsen för min tron, platsen för mina fötter, där jag vill bo ibland Israels barn för evigt. Och Israels hus skall

inte mer orena mitt heliga namn, varken de själva eller deras kungar, genom sitt horeri och sina kungars döda kroppar och sina offerhöjder. ⁸ De som satte sin tröskel bredvid min tröskel och sin dörrpost bredvid min dörrpost, så att bara muren fanns mellan mig och dem, och som orenade mitt heliga namn med sina vidrigheter, dem har jag utrotat i min vrede. ⁹ Men nu må de avlägsna sitt otuktiga liv och sina kungars döda kroppar från mig. Då skall jag bo ibland dem för alltid.

¹⁰ Men du människobarn, förkunna nu för Israels hus om detta tempel, så att de skäms för sina synder. Låt dem mäta byggnadsverket. ¹¹ Om de då skäms för allt vad de har gjort, så upplys dem om och beskriv för deras ögon templets plan och inredning, med utgångar och ingångar, alla former och alla stadgar och lagar som gäller, så att de ger akt på hela dess form och alla lagar om det och följer dem. ¹² Så är lagen om templet: På toppen av berget skall hela området runt omkring vara högheligt. Detta är lagen om templet.

Altaret och dess invigning

¹³ Dessa var måtten på altaret i alnar, varje aln var en handsbredd längre än en vanlig aln. Dess sockel var en aln hög och en aln bred, och kantlisten på ramen, runt omkring utmed kanten, var en fjärdedels aln hög. Detta var altarets underlag. ¹⁴ Avståndet från sockeln vid marken upp till den nedre avsatsen var två alnar, och bredden var en aln. Avståndet från den mindre avsatsen upp till den större var fyra alnar, och bredden var en aln. ¹⁵ Altarhärden var fyra alnar hög, och från altarhärden stod de fyra hornen upp. ¹⁶ Altarhärden var tolv alnar lång och tolv alnar bred, så att dess fyra sidor bildade en liksidig fyrkant. ¹⁷ Avsatsen var fjorton alnar lång och fjorton alnar bred utefter sina fyra sidor. Kanten runt omkring den var en halv aln, och dess sockel sträckte sig en aln runtom. Altarets trappsteg vette åt öster.

¹⁸ Då sade han till mig: "Du människobarn, så säger Herren, Herren: Detta är stadgarna angående altaret för den dag då det blir upprest, för att man skall offra brännoffer och stänka blod på det. ¹⁹ Då skall du ge en ungtjur till syndoffer åt de levitiska prästerna, som är av Sadoks familj och som får träda fram till mig för att göra tjänst inför mig, säger Herren, Herren. ²⁰ Och du skall ta av blodet och stryka på altarets fyra horn och på avsatsens fyra hörn och på kanten runtom. På det sättet skall du rena det och bringa försoning för det. ²¹ Sedan skall du ta syndofferstjuren och bränna upp den utanför helgedomen på en bestämd plats som hör till tempelområdet.

²² Nästa dag skall du föra fram en felfri bock till syndoffer, och man skall rena altaret med den på samma sätt som man renade det med tjuren.

²³ När du så har slutfört reningen, skall du föra fram en felfri ungtjur och en felfri bagge av småboskapen. ²⁴ Du skall föra fram dem inför Herren, och prästerna skall strö salt på dem och offra dem som brännoffer åt Herren.

²⁵ Under sju dagar skall du dagligen offra en bock till syndoffer. En ungtjur och en bagge av småboskapen, båda felfria, skall också offras.

²⁶ Under sju dagar skall man på detta sätt bringa försoning för altaret och rena det och inviga det. ²⁷ Men sedan dessa dagar har gått skall prästerna på åttonde dagen och framdeles offra era brännoffer och gemenskapsoffer på altaret. Och jag skall då vara nådig mot er, säger Herren, Herren."

Lukas 16

Liknelsen om den ohederlige förvaltaren

16 Yeshua sade också till sina lärjungar: "Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne blev beskylld för att förskingra hans egendom.

² Då kallade han honom till sig och sade: Vad är det jag hör om dig?

Lämna redovisning för din förvaltning. Du kan inte längre få vara

förvaltare. ³ Då tänkte förvaltaren: Vad skall jag göra när min herre tar ifrån mig förvaltningen? Gräva orkar jag inte och tigga skäms jag för.

⁴ Jo, nu vet jag vad jag skall göra så att man tar emot mig i sina hem, när jag får avsked från min tjänst. ⁵ Och han kallade till sig dem som stod i skuld hos hans herre, en efter en, och frågade den förste: Hur mycket är du skyldig min herre?

⁶ Han svarade: Hundra fat^[a] olja. Förvaltaren sade till honom: Ta ditt skuldebrev och sätt dig genast ner och skriv femtio.

⁷ Sedan frågade han en annan: Och du, hur mycket är du skyldig? Han svarade: Hundra tunnor^[b] vete. Då sade han till honom: Ta ditt

skuldebrev och skriv åttio. ⁸ Och hans herre^[c] berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. Ty den här världens barn handlar klokare mot sitt släkte^[d] än ljusets barn.

⁹ Jag säger er: Skaffa er vänner med hjälp av den orättfärdige mammon, ^[e] för att de skall ta emot er i de eviga boningarna, när världslig rikedom har tagit slut. ¹⁰ Den som är trogen i smått är också trogen i stort, och

den som är ohederlig i smått är också ohederlig i stort. ¹¹ Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederlige mammon, vem vill då anförtro er den sanna rikedom?^[f] ¹² Och om ni inte varit trogna i fråga om det som tillhör en annan, vem vill då ge er vad som tillhör er?^[g] ¹³ Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon."

¹⁴ Allt detta hörde fariseerna, som älskade pengar, och de hånade honom. ¹⁵ Då sade han: "Ni hör till dem som vill framstå som rättfärdiga inför människor, men Gud känner era hjärtan. Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud.

¹⁶ Lagen och profeterna hade sin tid fram till Johannes. Sedan dess predikas evangeliet om Guds rike, och var och en uppmanas enträget att komma in. ¹⁷ Men förr kommer himmel och jord att förgå än att en enda prick^[h] av lagen sätts ur kraft. ¹⁸ Var och en som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan kvinna begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med en frånskild kvinna begår äktenskapsbrott.

Den rike mannen och Lasarus

¹⁹ Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och fest. ²⁰ Men vid hans port låg en fattig man som hette Lasarus, full av sår. ²¹ Han längtade efter att få äta sig mätt på det som föll från den rike mannens bord. Ja, hundarna kom och slickade hans sår. ²² Så dog den fattige och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Även den rike dog och begravdes. ²³ När han plågades i helvetet,^[i] lyfte han blicken och fick se Abraham långt borta och Lasarus hos honom. ²⁴ Då ropade han: Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasarus att doppa fingerspetsen i vatten för att svalka min tunga, ty jag plågas i denna eld. ²⁵ Men Abraham svarade: Mitt barn, kom ihåg att du fick ut ditt goda medan du levde, under det att Lasarus fick ut det onda. Nu får han tröst och du plåga. ²⁶ Och till allt detta kommer att det är en stor gapande klyfta mellan oss och er, för att de som vill gå över härifrån till er inte skall kunna det och för att inte heller någon därifrån skall kunna komma över till oss. ²⁷ Den rike mannen sade: Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus ²⁸ för att varna mina fem bröder, så att inte de också kommer till detta pinorum. ²⁹ Men Abraham sade: De har Mose och profeterna. Dem skall de lyssna till. ³⁰ Nej, fader Abraham, svarade han, men om någon kommer till dem från de döda, omvänder de sig. ³¹ Abraham sade till

honom: Lyssnar de inte till Mose och profeterna, kommer de inte heller att bli övertygade ens om någon uppstår från de döda."

26 november

St. Leonard av Port Maurice: "Pränta in i dig själv följande stora sanning: även om helvetets alla djälvar kommer efter dig för att fresta dig, kommer du inte att synda om du inte själv vill göra det – såvida du inte tror på din egen kraft utan istället på Guds hjälp. Han undlåter inte att hjälpa var och en som ber med livlig tro."

Hesekiel 44

Det nya templets tjänare

44 Därefter förde han mig tillbaka mot helgedomens yttre port, den som vette åt öster. Den var nu stängd. ² Herren sade till mig: "Denna port skall förbli stängd och inte mer öppnas, och ingen skall gå in genom den, ty Herren, Israels Gud, har gått in genom den. Därför skall den vara stängd. ³ Dock skall fursten, eftersom han är furste, få sitta där och äta sitt bröd inför Herrens ansikte. Han skall då gå in genom portens förhus, och samma väg skall han gå ut igen."

⁴ Sedan förde han mig genom norra porten till platsen framför huset. Jag fick då se hur Herrens härlighet uppfyllde Herrens hus. Då föll jag ner på mitt ansikte. ⁵ Herren sade till mig: "Du människobarn, ge akt på och se med dina ögon och hör med dina öron allt vad jag nu säger till dig om alla stadgar angående Herrens hus och om alla lagar som rör det. Lägg märke till ingången till huset och helgedomens alla utgångar. ⁶ Säg till Israels hus, det upproriska: Så säger Herren, Herren: Nu får det vara nog med alla vidrigheter ni har bedrivit, ni av Israels hus. ⁷ Ni har låtit främlingar med oomskuret hjärta och oomskuret kött komma in i min

helgedom och vara där, så att mitt hus har blivit vanhelgat, medan ni bar fram min mat, fett och blod. Mitt förbund har därmed brutits, för att inte tala om alla era andra vidrigheter. ⁸ Ni har inte själva utfört tjänsten vid mina heliga föremål, utan ni har satt andra att göra tjänst åt er i min helgedom.

⁹ Men så säger Herren, Herren: Ingen främling med oomskuret hjärta och oomskuret kött får komma in i min helgedom, ingen av de främlingar som finns bland Israels barn. ¹⁰ Också de leviter som gick bort ifrån mig när Israel for vilse, de som då själva for vilse och gick bort ifrån mig och följde sina avgudar, de måste bära sin missgärning. ¹¹ De skall i min helgedom svara för vakttjänstgöringen vid husets portar och annan tjänstgöring i huset. De skall slakta brännoffer och slaktoffer åt folket och skall stå inför dem och betjäna dem. ¹² Eftersom de betjänade dem inför deras avgudar och därmed var en orsak till synd för Israels folk, därför har jag svurit med upplyft hand, säger Herren, Herren, att de skall få bära sin missgärning. ¹³ De skall inte få komma mig nära för att tjäna som präster inför mig eller för att komma nära mina heliga föremål, de högheliga, utan de skall bära sin skam och de avskyvärda synder som de har bedrivit. ¹⁴ Jag skall låta dem sköta om tempelbyggnaden och utföra allt arbete i den och allt som där skall göras.

¹⁵ Men de levitiska präster, nämligen Sadoks söner, som tjänstgjorde vid min helgedom, när de övriga israeliterna for vilse och gick bort ifrån mig, de skall få träda fram till mig för att göra tjänst inför mig. De skall stå inför mitt ansikte för att offra fett och blod åt mig, säger Herren, Herren. ¹⁶ De skall gå in i min helgedom, och de skall träda fram till mitt bord för att tjänstgöra inför mig och utföra vad som skall utföras åt mig. ¹⁷ När de kommer in i den inre förgårdens portar, skall de ta på sig linnekläder. De får inte ha på sig något av ylle, när de gör tjänst i den inre förgårdens portar och inne i templet. ¹⁸ De skall ha huvudbonader av linne på huvudet och benkläder av linne runt höfterna. De får inte klä sig i något som gör att de svettas. ¹⁹ När de sedan går ut på den yttre förgården, till folket på den yttre förgården, skall de ta av sig de kläder som de gjort tjänst i och lämna kvar dem i helgedomens tempelkamrar och klä sig i andra kläder, så att de inte gör folket heligt med sina kläder.

²⁰ De skall inte raka huvudet, men inte heller låta håret växa fritt utan klippa sitt huvudhår kort. ²¹ Vin får ingen präst dricka när han har

kommit in på den inre förgården. ²² En änka eller en frånskild kvinna får han inte ta till hustru utan endast en jungfru av Israels släkt. Men han får ta en änka, om hon är änka efter en präst. ²³ De skall lära mitt folk att skilja mellan heligt och oheligt och undervisa dem om skillnaden mellan orent och rent. ²⁴ I rättstvister skall de uppträda som domare och skall döma efter mina bud. Mina lagar och stadgar skall de iaktta vid alla mina högtider, och mina sabbater skall de hålla heliga.

²⁵ Ingen av dem får orena sig genom att gå in till en död. Endast genom far eller mor, son eller dotter eller bror, eller genom en syster som inte har tillhört någon man får han orena sig. ²⁶ Men när han därefter har blivit ren, måste han vänta ytterligare sju dagar, ²⁷ och den dag, då han går in i helgedomen, på den inre förgården, för att göra tjänst i helgedomen, skall han bära fram ett syndoffer för sig, säger Herren, Herren.

²⁸ Detta skall vara deras arvedel, att jag själv är deras arvedel. Ni skall inte ge dem någon egendom i Israel, ty jag själv är deras egendom.

²⁹ Matoffret, syndoffret och skuldoffret skall de äta, och allt tillspillogivet i Israel skall tillhöra dem. ³⁰ Det första av förstlingsfrukterna och alla slags offergåvor, vad ni än bär fram som offergåva, skall tillhöra prästerna. Det första av ert mjöl skall ni ge åt prästen, för att välsignelse skall vila över ditt hus. ³¹ Inget självdött eller ihjälrivet djur får prästerna äta, vare sig fågel eller boskapsdjur.

Hesekiel 45

Landets fördelning

45 När ni genom lottkastning fördelar landet, skall ni som offergåva åt Herren, ge en helig del av landet. Denna del skall vara 25 000 alnar lång och 10 000 alnar bred och vara helig till hela sitt omfång runtom. ² Av denna skall man ta en liksidig fyrkant till helgedomen, 500 alnar i längd och 500 alnar i bredd, och till utmark runtom 50 alnar. ³ Av det heliga området skall du stycka av en del, 25 000 alnar i längd och 10 000 i bredd och där skall helgedomen, det allra heligaste, ligga. ⁴ Detta är en helig del av landet, och den skall tillhöra prästerna som gör tjänst i helgedomen, dem som får träda fram för att göra tjänst inför Herren. Detta skall vara en plats åt dem för deras hus, men också en helig plats för helgedomen. ⁵ Och ett stycke, 25 000 alnar i längd och 10 000 i

bredd, skall förutom 20 tempelkamrar tillhöra leviterna, som gör tjänst i templet, som deras egendom. ⁶ Åt staden skall ni ge ett område som är 5 000 alnar brett och 25 000 alnar långt och som gränsar till det heliga offergårdsområdet. Det skall tillhöra hela Israels hus.

⁷ Fursten skall få ett område på båda sidor om det heliga offergårdsområdet och stadens egendom. Det skall gränsa till det heliga offergårdsområdet och stadens egendom, dels på västra sidan västerut, dels på östra sidan österut. I längd skall det motsvara en stamlotts utsträckning från västra gränsen till östra. ⁸ Detta skall vara hans egendom i Israel. Mina furstar skall då inte mer förtrycka mitt folk, utan de skall låta Israels hus få behålla sitt land såsom det fördelats till deras stammar.

Regler för furstarna

⁹ Så säger Herren, Herren: Nu får det vara nog, ni Israels furstar! Upphör med våld och förtryck och handla rätt och rättfärdigt. Driv inte längre mitt folk från hus och hem, säger Herren, Herren. ¹⁰ Riktig våg, riktig efa, riktigt batmått skall ni ha. ¹¹ Efan och batmättet skall hålla samma mått, så att batmättet rymmer tiondelen av en homer liksom efan rymmer tiondelen av en homer, ty efter homern skall man bestämma måtten. ¹² Sikeln skall innehålla tjugo gera. Tjugo siklar, tjugofem siklar och femton siklar skall minan innehålla hos er.

¹³ Detta är den offergåva ni skall ge: En sjättedels efa av var homer vete och en sjättedels efa av var homer korn, ¹⁴ vidare den föreskrivna gåvan av olja, som mäts i bat: En tiondels bat av var kor – som är ett mått på tio bat och lika med en homer. Tio bat utgör en homer. ¹⁵ Dessutom skall ni av småboskapen från Israels vattenrika betesmarker ge ett djur på varje tvåhundra till matoffer, brännoffer och gemenskapsoffer för att bringa försoning åt folket, säger Herren, Herren.

¹⁶ Allt folket i landet måste ge denna offergåva åt fursten i Israel. ¹⁷ Men fursten måste bära fram brännoffer, matoffer och drickoffer på högtiderna, nymånaderna och sabbaterna, vid alla Israels högtidsdagar. Han skall skaffa fram syndoffer, matoffer, brännoffer och gemenskapsoffer för att bringa försoning åt Israels hus.

Högtiderna

¹⁸ Så säger Herren, Herren: På första dagen i första månaden skall du ta en felfri ungtjur och rena helgedomen. ¹⁹ Prästen skall ta lite av syndoffrets blod och stryka på templets dörrposter och på altaravsatsens fyra hörn och på dörrposten till den inre förgårdens port. ²⁰ Så skall du göra också på sjunde dagen i månaden, för den som av misstag eller av okunnighet har syndat. På detta sätt skall ni bringa försoning för templet.

²¹ På fjortonde dagen i första månaden skall ni fira påskhögtid. I sju dagar skall ni hålla högtid, och ni skall då äta osyrat bröd. ²² På den dagen skall fursten för sig själv och för allt folket i landet offra en tjur till syndoffer. ²³ Men under högtidens sju dagar skall han varje dag som brännoffer åt Herren offra sju tjurar och sju baggar, alla felfria, och dagligen en bock som syndoffer. ²⁴ Som matoffer skall han offra en efa till varje tjur och en efa till varje bagge och en hin olja till varje efa. ²⁵ På femtonde dagen i sjunde månaden och under högtidens sju dagar skall han bära fram likadana offer, likadana syndoffer, brännoffer och matoffer och lika mycket olja.

Lukas 17

Förförelser. Synd och förlåtelse

17 Yeshua sade till sina lärjungar: "Förförelser måste komma, men ve den genom vilken de kommer! ² Det vore bättre för honom att en kvarnsten lades om hans hals och han kastades i havet än att han vilseleder en av dessa små. ³ Var på er vakt! Om din broder syndar, så tillrättavisa honom, och om han ångrar sig, så förlåt honom. ⁴ Även om han syndar mot dig sju gånger om dagen och kommer tillbaka till dig sju gånger och säger: Jag ångrar mig, så skall du förlåta honom."

Tro och tjänst

⁵ Då sade apostlarna till Herren: "Ge oss mer tro." ⁶ Herren svarade: "Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till det här

mullbärsfikonträdet: Dra upp dig med rötterna och sätt ner dig i havet!
Och det skulle lyda er.

⁷ Om någon av er har en tjänare som plöjer eller vaktar boskap, säger han då till honom, när han kommer hem från marken: Kom genast och ät. ⁸ Säger han inte i stället: Laga nu till vad jag skall äta och fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker. Sedan får du själv äta och dricka. ⁹ Inte tackar han tjänaren, för att denne gjorde det han var tillsagd att göra? ¹⁰ Så skall också ni säga, när ni har gjort allt som krävs av er: Nu är vi tjänare utan uppgifter. ^[a] Vi har bara gjort det vi var skyldiga att göra."

De tio spetälska

¹¹ På sin färd till Jerusalem tog Yeshua vägen genom Samarien och Galileen. ¹² När han var på väg in i en by, kom tio spetälska män emot honom. De stannade på avstånd ¹³ och ropade: "Yeshua, Mästare, förbarma dig över oss!" ¹⁴ Då han fick se dem, sade han: "Gå och visa er för prästerna." Och medan de var på väg dit, blev de rena. ¹⁵ Och när en av dem såg att han hade blivit botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst ¹⁶ och föll ner för Jesu fötter och tackade honom. Och han var samarit. ^[b] ¹⁷ Yeshua frågade honom: "Blev inte alla tio rena? Var är de nio?" ¹⁸ Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisa Gud utom den här främlingen?" ¹⁹ Och han sade till honom: "Stig upp och gå! Din tro har frälst dig."

Guds rikes ankomst

²⁰ Då Yeshua blev tillfrågad av fariseerna när Guds rike skulle komma, svarade han dem: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. ²¹ Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Ty se, Guds rike är mitt ibland er." ^[c] ²² Till sina lärjungar sade han: "Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. ²³ Man skall säga till er: Se, där är han, eller: Här är han. Men gå inte dit, och följ inte med. ²⁴ Ty liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall Människosonen vara på sin dag. ²⁵ Men först måste han lida mycket och bli förkastad av detta släkte.

²⁶ Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosonens dagar. ²⁷ Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom och gjorde slut på dem alla. ²⁸ På

samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, ²⁹ men den dag då Lot gick ut från Sodom lät Gud eld och svavel regna från himlen och gjorde slut på dem alla. ³⁰ På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig.

³¹ Om någon den dagen är uppe på taket och har sina tillhörigheter i huset, skall han inte gå ner och hämta dem. På samma sätt skall den som är ute på åkern inte vända tillbaka hem. ³² Tänk på Lots hustru!

³³ Den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv, han skall bevara det. ³⁴ Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng. Den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar. ³⁵ Två kvinnor skall mala tillsammans. Den ena skall tas med och den andra lämnas kvar. ^[d] ³⁷ De frågade honom: "Var då, Herre?" Han svarade dem: "Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas."

27 november

St. John Henry Newman: "Ett barn är ett löfte om evigheten, för barnet har de höga eviga egenskaper som himlens glädje består av. Och Herren skulle inte låta oss se dessa förningar om det inte var för att de förverkligas i himlen."

Hesekiel 46

Furstens offer

46 Så säger Herren, Herren: Den inre förgårdens port, den som vetter åt öster, skall vara stängd under de sex arbetsdagarna, men på sabbatsdagen skall den öppnas. Likaså skall den öppnas på nymånadsdagen. ² Då skall fursten utifrån gå in genom portens förhus och ställa sig vid portens dörrpost. Prästerna skall förrätta hans brännoffer och hans gemenskapsoffer, och han skall tillbe på portens

tröskel och sedan gå ut. Men porten skall inte stängas förrän på kvällen.
³ Folket i landet skall på sabbater och nymånader tillbe inför Herren vid ingången till samma port. ⁴ Brännoffret som fursten skall bära fram åt Herren på sabbatsdagen skall utgöras av sex felfria lamm och en felfri bagge. ⁵ Som matoffer skall han bära fram en efa till baggen och till lammen så mycket han vill ge som matoffer, och till varje efa skall han offra en hin olja.

⁶ Men på nymånadsdagen skall han bära fram en felfri ungtjur, sex lamm och en bagge, alla felfria. ⁷ Som matoffer skall han offra en efa till tjuren och en efa till baggen och till lammen så mycket han vill ge, och till varje efa skall han offra en hin olja. ⁸ När fursten vill gå in, skall han gå genom portens förhus, och samma väg skall han gå ut igen.

⁹ När folket i landet kommer inför Herrens ansikte vid högtiderna, skall den som har gått in genom norra porten för att tillbe gå ut genom södra porten, och den som har gått in genom södra porten skall gå ut genom norra porten. Ingen skall gå tillbaka genom samma port som han har kommit in genom, utan han skall gå ut genom den motsatta. ¹⁰ När de går in skall fursten gå in tillsammans med dem. När de går ut skall de gå ut samtidigt.

¹¹ Vid fester och högtider skall matoffret vara en efa till varje tjur och en efa till varje bagge och till lammen så mycket han vill ge, samt en hin olja till varje efa. ¹² När fursten vill offra ett frivilligt offer, vare sig det är ett brännoffer eller ett gemenskapsoffer som frivilligt offer åt Herren, skall man öppna för honom den port som vetter åt öster, och han skall offra sitt brännoffer och sitt gemenskapsoffer så som han brukar göra på sabbatsdagen. Därefter skall han gå ut, och man skall stänga porten efter honom.

Det dagliga offret

¹³ Varje dag skall du som brännoffer åt Herren bära fram ett felfritt årsgammalt lamm. Du skall offra ett sådant varje morgon. ¹⁴ Till det skall du varje morgon som matoffer bära fram en sjättedels efa samt en tredjedels hin olja för att fukta mjölet. Detta matoffer åt Herren skall vara en bestående stadga och gälla för alltid. ¹⁵ De skall offra lammet och matoffret och oljan varje morgon som ständigt brännoffer.

Bestämmelser för fursten

¹⁶ Så säger Herren, Herren: Om fursten ger någon av sina söner en gåva av sin arvedel, skall det tillhöra hans söner. Det är deras egendom som arv. ¹⁷ Men om han ger en gåva av sin arvedel åt någon av sina tjänare, skall den tillhöra tjänaren fram till friåret. Då skall den återgå till fursten. Hans arv tillhör endast hans söner. Dem skall det tillhöra. ¹⁸ Fursten får inte ta något av folkets arvedel så att han tränger ut dem från deras egendom. Endast av sin egen egendom skall han låta sina söner arva, för att ingen av mitt folk skall trängas undan från den egendom som är hans."

Platserna där offren tillreds

¹⁹ Han förde mig genom den ingång som låg vid sidan om porten till de heliga tempelkamrar som var bestämda för prästerna och som vette åt norr, och jag såg att det fanns en plats längst in mot väster. ²⁰ Han sade till mig: "Detta är den plats där prästerna skall koka skuldoffret och syndoffret och där de skall baka matoffret för att inte behöva bära ut det på den yttre förgården och därmed göra folket heligt." ²¹ Därefter förde han mig ut på den yttre förgården och lät mig gå fram till förgårdens fyra hörn, och jag såg då att i vart och ett av förgårdens hörn fanns en gård. ²² I förgårdens fyra hörn fanns kringbyggda gårdar, fyrtio alnar långa och trettio alnar breda. De fyra hörngårdarna var lika stora. ²³ Runt omkring dem gick en mur, runt omkring alla fyra, och nertill i muren runt omkring hade man inrättat eldstäder för kokning. ²⁴ Han sade till mig: "Detta är de kök där templets tjänare skall koka folkets slaktoffer."

Hesekiel 47

Tempelkällan

47 Sedan förde han mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster, och vattnet flöt ner under husets södra sida, söder om altaret. ² Sedan förde han mig ut genom norra porten och ledde mig fram på en yttre väg till den yttre porten, den som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram från den södra sidan. ³ Sedan gick mannen med ett mätsnöre i handen ett stycke mot öster och mätte upp tusen alnar och lät mig gå genom vattnet, och det räckte mig till vristen.

⁴ Sedan mätte han upp ytterligare tusen alnar och lät mig där gå genom vattnet, och det räckte mig till knäna. Ännu en gång mätte han upp tusen alnar och lät mig gå genom vattnet som då räckte mig till höfterna. ⁵ Ytterligare en gång mätte han upp tusen alnar, och nu var det en ström som jag inte kunde vada över. Vattnet gick så högt att man måste simma. Det var en ström som man inte kunde komma över. ⁶ Han sade till mig: "Har du sett det, du människobarn?" Sedan förde han mig tillbaka upp på flodens strand. ⁷ När jag kom tillbaka, såg jag många träd längs stränderna på båda sidor om floden. ⁸ Då sade han till mig: "Detta vatten rinner fram mot den östra delen av landet och flyter ner över Hedmarken och sedan ut i havet.^[a] Vattnet som bröt fram rinner till havet, och vattnet blir då sunt.

⁹ Överallt dit den dubbla strömmen kommer upplivas alla levande varelser som rör sig i stim, och fiskarna blir där mycket talrika, ty när detta vatten kommer dit blir vattnet sunt, och allt får liv där strömmen rinner ut.

¹⁰ Fiskare skall stå utmed den från En-Gedi ända till En-Eglajim, och hela den sträckan skall vara som ett enda fiskeläge. Det skall där finnas fiskar av olika slag och i stor mängd alldeles som i Stora havet.^[b]

¹¹ Men de gölar och dammar som finns där blir inte sunda utan skall tjäna till saltberedning. ¹² Och vid strömmens båda stränder skall alla slags fruktträd växa upp. Deras löv skall inte vissna och deras frukt skall inte ta slut. Varje månad skall träden bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.

Det heliga landets gränser

¹³ Så säger Herren, Herren: Dessa är de gränser efter vilka ni skall utskifta landet som arvedel åt Israels tolv stammar. Josef skall ha två lotter. ¹⁴ Ni skall få det till arvedel, den ena stammen såväl som den andra. Därför att jag med upplyft hand lovade att ge det åt era fäder skall detta land bli er arvedel.

¹⁵ Detta skall vara landets gräns på norra sidan: Från Stora havet längs Hetlonsvägen, där vägen går till Sedad, ¹⁶ Hamat, Berota, Sibrajim, som ligger mellan Damaskus och Hamats områden, det mellersta Haser, som ligger vid Havrans gräns. ¹⁷ Så skall gränsen gå från havet till Hasar-

Enon vid Damaskus gräns och vidare allt längre norrut upp mot Hamats gräns. Detta är norra sidan.

¹⁸ På östra sidan skall gränsen börja mellan Havran och Damaskus och gå mellan Gilead och Israels land och utgöras av Jordan. Från nordgränsen neråt till det östra havet, skall ni mäta ut den. Detta är östra sidan.

¹⁹ På sydsidan skall gränsen gå från Tamar till Meribots vatten vid Kadesh, längs bäcken fram till Stora havet. Detta är den södra gränsen.

²⁰ På västra sidan skall gränsen utgöras av Stora havet och gå från sydgränsen till en punkt mitt emot det ställe där vägen går till Hamat. Detta är västra sidan.

²¹ Ni skall utskifta detta land åt er efter Israels stammar. ²² Ni skall dela ut det genom lottkastning till arvedel åt er själva och åt främlingarna, som bor och föder barn ibland er. De skall vara för er så som infödda bland Israels barn. De skall med er få arvslott bland Israels stammar. ²³ I den stam där främlingen bor skall ni ge honom hans arvedel, säger Herren, Herren.

Hesekiel 48

Fördelningen av landet

48 Detta är namnen på stammarna:

Vid norra gränsen längs efter Hetlonsvägen, där vägen går till Hamat, vidare bort mot Hasar-Enan – med Damaskus gräns i norr och längs med Hamat – där skall Dan ha en lott, så att hela sträckan från östra sidan till västra tillhör honom.

² Närmast Dans område skall Aser ha en lott från östra sidan till västra.

³ Närmast Asers område skall Naftali ha en lott från östra sidan till västra.

⁴ Närmast Naftalis område skall Manasse ha en lott från östra sidan till västra.

⁵ Närmast Manasses område skall Efraim ha en lott från östra sidan till västra.

⁶ Närmast Efraims område skall Ruben ha en lott från östra sidan till västra.

⁷ Närmast Rubens område skall Juda ha en lott från östra sidan till västra.

⁸ Närmast Juda område skall från östra sidan till västra sidan det område sträcka sig som ni skall ge som gåva till Herren. Ni skall som gåva ge 25 000 alnar i bredd och i längd lika mycket som en stamlott från östra till västra sidan. Helgedomen skall ligga där i mitten. ⁹ Det område ni ger som gåva åt Herren skall vara 25 000 alnar i längd och 10 000 i bredd.

¹⁰ Av detta heliga område, som ni ger som gåva skall ett stycke tillhöra prästerna, i norr 25 000 alnar, i väster 10 000 alnar i bredd, i öster likaså 10 000 alnar i bredd och i söder 25 000 i längd, och Herrens helgedom skall ligga där i mitten. ¹¹ Det skall tillhöra prästerna, dem av Sadoks söner som har blivit helgade och som har gjort tjänst åt mig och som inte for vilse som leviterna gjorde, när de övriga israeliterna for vilse.

¹² Därför skall en särskild del av den offergåva som avstyckats från landet tillhöra dem som ett högheligt område invid leviternas. ¹³ Men leviterna skall få ett område som motsvarar prästernas, i längd 25 000 alnar och i bredd 10 000, längden överallt 25 000 och bredden 10 000.

¹⁴ De får inte sälja eller byta bort något av det. De får heller inte på annat sätt överlåta det bästa av landet åt någon annan, ty det är helgat åt Herren.

¹⁵ Men de 5 000 alnar som blir över på bredden invid de 25 000 skall vara en allmänning för staden, dels att bo på, dels som utmark, och staden skall ligga där i mitten. ¹⁶ Detta är stadens mått: Norra sidan 4 500 alnar, södra sidan 4 500, på östra sidan 4 500 och västra sidan 4 500. ¹⁷ Staden skall ha en utmark som norrut sträcker sig 250 alnar, söderut 250, österut 250 och västerut 250 alnar. ¹⁸ Det som återstår av marken längs det heliga området blir 10 000 alnar österut och 10 000 västerut, och det sträcker sig utmed det heliga området. Avkastningen av detta område skall tjäna till föda åt stadens invånare. ¹⁹ Stadens arbetare från Israels alla stammar skall bruka det. ²⁰ Hela den del som ni skall avskilja skall vara 25 000 alnar långt och 25 000 brett och bilda en

fyrkant. Ni skall överlämna denna heliga gåva till staden som dess egendom.

²¹ Fursten skall få vad som blir över på båda sidor om det heliga området och stadens område. Det gäller marken fram till det 25 000 alnar breda heliga området, ända till östra gränsen, och likaså västerut marken fram till det 25 000 alnar breda området, ända till västra gränsen. Båda dessa områden som går parallellt med stamlotterna skall tillhöra fursten. Det heliga området med helgedomen skall ligga mitt emellan dem. ²² Från leviternas område och från stadens område, som ligger mitt emellan furstens områden, skall det som ligger mellan Juda sydgräns och Benjamins nordgräns tillhöra fursten.

²³ Sedan följer de återstående stammarna. Först skall Benjamin ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁴ Närmast Benjamins område skall Simeon ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁵ Närmast Simeons område skall Isaskar ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁶ Närmast Isaskars område skall Sebulon ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁷ Närmast Sebulons område skall Gad ha en lott, från östra sidan till västra.

²⁸ Närmast Gads område, på dess södra sida, skall gränsen gå från Tamar över Meribas vatten vid Kadesh och vidare till bäcken, fram till Stora havet.

²⁹ Detta är det land som ni genom lottkastning skall fördela till arvedel åt Israels stammar. Detta skall vara deras stamlotter, säger Herren, Herren.

³⁰ Följande utgångar skall staden ha: På norra sidan skall den mäta 4 500 alnar, ³¹ och av stadens portar, uppkallade efter Israels stammar, skall tre ligga i norr: Den första är Rubens port, den andra Juda port och den tredje Levi port. ³² På östra sidan skall den också mäta 4 500 alnar, och ha tre portar: Den första är Josefs port, den andra Benjamins port och den tredje Dans port. ³³ På samma sätt skall också den södra sidan hålla ett mått på 4 500 alnar och ha tre portar: Den första Simeons port,

den andra Isaskars port, den tredje Sebulons port. ³⁴ Västra sidan skall mäta 4 500 alnar och ha tre portar: Den första är Gads port, den andra Asers port, den tredje Naftalis port. ³⁵ Runtom skall staden mäta 18 000 alnar, och för all framtid skall dess namn vara: Här är Herren .

Lukas 18

Änkan och domaren

18 Yeshua berättade för dem en liknelse för att visa att de alltid borde be utan att tröttna. ² "I en stad fanns en domare som varken fruktade Gud eller hade respekt för människor. ³ I samma stad fanns en änka, som gång på gång kom till honom och sade: Ge mig rätt inför min motpart. ⁴ Till en tid ville han inte, men sedan sade han till sig själv: Även om jag inte fruktar Gud eller har respekt för någon människa, ⁵ skall jag ändå ge den här änkan rätt, därför att hon är så besvärlig. Annars kommer hon till sist att pina livet ur mig med sina ständiga besök."

⁶ Och Herren sade: "Hör vad den orättfärdige domaren säger. ⁷ Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, då han ju lyssnar tåligt till dem? ⁸ Jag säger er: Han kommer snart att skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna en sådan tro på jorden?"

Farisén och publiken i templet

⁹ För några som var säkra på att de själva var rättfärdiga och som föraktade andra, berättade Yeshua också denna liknelse: ¹⁰ "Två män gick upp till templet för att be. Den ene var farisé och den andre publiken. ¹¹ Farisén stod och bad för sig själv: Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, rånare, brottslingar, äktenskapsbrytare, eller som den där publiken. ¹² Jag fastar två gånger i veckan, jag ger tionde av allt jag tjänar. ¹³ Publiken stod långt borta och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog sig för bröstet^[a] och bad: Gud, var nådig mot mig, syndare. ¹⁴ Jag säger er: Han gick hem rättfärdig, inte den andre. Ty var och en som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd."

Yeshua och barnen

¹⁵ Man bar också fram spädbarn till Yeshua för att han skulle röra vid dem. När lärjungarna såg det, visade de bort dem. ¹⁶ Men Yeshua kallade dem till sig och sade: "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty Guds rike tillhör sådana. ¹⁷ Amen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin."

Yeshua och den rike mannen

¹⁸ En man i hög ställning^[b] frågade Yeshua: "Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?" ¹⁹ Yeshua sade till honom: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, och det är Gud. ²⁰ Buden känner du: Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Hedra din far och din mor."^[c] ²¹ Mannen sade: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." ²² Yeshua hörde det och sade till honom: "Ett fattas dig ännu. Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen, och kom sedan och följ mig." ²³ När mannen hörde detta, blev han djupt bedrövad, eftersom han var mycket rik. ²⁴ Yeshua såg att han var bedrövad och sade: "Hur svårt är det inte för dem som är rika att komma in i Guds rike. ²⁵ Det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike." ²⁶ De som hörde detta frågade: "Vem kan då bli frälst?" ²⁷ Han svarade: "Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud."

²⁸ Då sade Petrus: "Se, vi har lämnat det vi ägde och följt dig." ²⁹ Yeshua sade till dem: "Amen säger jag er: Var och en som har lämnat hus eller hustru eller bröder eller föräldrar eller barn för Guds rikets skull, ³⁰ skall få mångdubbelt igen redan i den här världen, och sedan evigt liv i den kommande världen."

Yeshua talar tredje gången om sin död

³¹ Yeshua tog de tolv åt sidan och sade till dem: "Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. ³² Ty han kommer att utlämnas åt hedningarna. De skall håna och skymfa honom, spotta på honom, ³³ gissla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå." ³⁴ Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, så att de inte fattade vad han menade.

Den blinde vid Jeriko

³⁵ När Yeshua närmade sig Jeriko, satt en blind man vid vägen och tiggde. ³⁶ Han hörde folk gå förbi och frågade vad som stod på. ³⁷ Man talade om för honom att det var Yeshua från Nasaret som gick förbi, ³⁸ och då ropade han: "Yeshua, Davids son, förbarma dig över mig!" ³⁹ De som gick främst sade åt honom att tåga, men han ropade bara ännu mer: "Davids son, förbarma dig över mig!" ⁴⁰ Yeshua stannade och befälde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom frågade Yeshua: ⁴¹ "Vad vill du att jag skall göra för dig?" Han svarade: "Herre, gör så att jag kan se." ⁴² Yeshua sade till honom: "Du får din syn. Din tro har frälst dig." ⁴³ Genast kunde han se, och han följde Yeshua och prisade Gud. Och allt folket som såg det prisade Gud.

28 november

St. Catherine Labouré: "Jag visste ingenting; jag var ingenting. Av just denna anledning valde Gud ut mig."

Daniel 1 Svenska Folkbibeln (SFB)

Daniels fångenskap och uppfostran i Babel

1 I Juda kung Jojakims tredje regeringsår kom Nebukadnessar, ^[a] kungen i Babel, mot Jerusalem och belägrade det.

2 Och Herren gav Jojakim, kungen i Juda, i hans hand liksom en del av kärnen i Guds tempel, och Nebukadnessar förde in dem i sin guds hus i Sinears land. Kärnen förde han in i sin guds skattkammare.

3 Kungen befälde sin förste hovmarskalk Aspenas att han av Israels barn skulle låta hämta unga män av kunglig släkt eller av förnäm börd, ⁴ sådana som inte hade något kroppsligt lyte utan var vackra att se på. De skulle kunna tillägna sig all slags lärdom, vara kloka, ha lätt för att

lära och vara dugliga att tjäna i kungens palats. De skulle få undervisning i kaldeernas språk och litteratur. ⁵ Kungen bestämde åt dem en viss tilldelning för var dag av sin egen mat och av det vin han själv drack. Han befalde att man skulle lära upp dem i tre år för att de därefter skulle tjänstgöra hos kungen.

⁶ Bland dessa var Daniel, Hananja, Misael och Asarja av Juda stam. ⁷ Men förste hovmarskalken gav dem andra namn. Daniel kallade han Beltesassar, Hananja Sadrak, Misael Mesak och Asarja Abed-Nego.

⁸ Men för Daniel var det angeläget att inte orena sig med kungens mat eller med vinet som han drack, och han bad förste hovmarskalken att han inte skulle tvingas orena sig. ⁹ Gud lät Daniel finna nåd och barmhärtighet inför förste hovmarskalken. ¹⁰ Men denne sade till Daniel: "Jag fruktar att min herre konungen, som har bestämt vad ni skall äta och dricka, skall finna att ni är magrare än de unga män som är jämnåriga med er. Ni kommer då att dra skuld över mig inför konungen."

¹¹ Då sade Daniel till hovmästaren, som förste hovmarskalken satt över Daniel, Hananja, Misael och Asarja: ¹² "Gör ett försök med dina tjänare i tio dagar och låt oss få äta grönsaker och dricka vatten. ¹³ Jämför oss sedan med de unga män som har ätit av konungens mat och gör med dina tjänare efter vad du då ser."

¹⁴ Han lyssnade till deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. ¹⁵ Efter de tio dagarna visade de sig vara vackrare att se på och mer välnärda än alla de unga män som hade ätit av kungens mat.

¹⁶ Hovmästaren lät dem då också i fortsättningen slippa den mat som hade varit bestämd för dem och det vin de skulle ha druckit, och han gav dem grönsaker i stället.

¹⁷ Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar. ¹⁸ När tiden var inne då kungen bestämt att de skulle föras fram inför honom, fördes de av förste hovmarskalken inför Nebukadnessar. ¹⁹ Kungen talade med dem, och det fanns ingen av dem som kunde jämföras med Daniel, Hananja, Misael och Asarja. De fick då tjänstgöra hos kungen. ²⁰ Han fann att de i alla frågor som krävde vishet och förstånd var tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike. ²¹ Och Daniel blev kvar där ända till kung Koresh första regeringsår.

Nebukadnessars dröm

2 I sitt andra regeringsår hade Nebukadnessar drömmar som gjorde honom orolig och sömnlös. ² Då kallade kungen till sig sina spåmän, besvärjare, trollkarlar och kaldeer, för att de skulle tala om för honom vad han hade drömt. Och de kom och trädde fram inför kungen.

³ Kungen sade till dem: "Jag har haft en dröm och är orolig och vill veta vad jag har drömt." ⁴ Då sade kaldeerna till kungen på arameiska: "Må konungen leva för evigt! Berätta drömmen för dina tjänare så skall vi tyda den." ⁵ Kungen svarade kaldeerna: "Detta är mitt orubbliga beslut: Om ni inte säger mig drömmen och tyder den skall ni huggas i stycken och era hus göras till sophögar. ⁶ Men om ni låter mig veta drömmen och hur den skall tydas, skall ni få gåvor och lön och stor ära av mig. Meddela mig därför drömmen och uttyd den för mig." ⁷ De svarade för andra gången: "Konungen må berätta drömmen för sina tjänare, så skall vi tala om vad den betyder." ⁸ Kungen svarade: "Jag märker tydligt att ni vill vinna tid, eftersom ni ser att detta är mitt orubbliga beslut. ⁹ Om ni inte säger mig drömmen kan domen över er bara bli en. Ni har kommit överens om att ljuga och bedra, i hopp om att tiderna skall förändras. Säg mig nu vad jag har drömt, så vet jag att ni också kan tyda drömmen för mig."

¹⁰ Kaldeerna svarade kungen: "Det finns ingen människa på jorden som kan meddela konungen det han vill veta. Det har aldrig hänt att någon kung, hur stor och mäktig han än varit, har begärt något sådant av någon spåman eller besvärjare eller kaldé. ¹¹ Det som konungen begär är alltför svårt, och det finns ingen som kan meddela konungen det, ingen utom gudarna. Men de bor inte bland de dödliga."

¹² Detta gjorde kungen så vred och förbittrad att han befallde att man skulle förgöra alla de vise i Babel. ¹³ När påbudet om detta hade utfärdats och man skulle döda alla de vise männen, sökte man också efter Daniel och hans vänner för att döda dem. ¹⁴ Då vände sig Daniel med kloka och förståndiga ord till Arjok, översten för kungens drabanter, han som hade dragit ut för att döda de vise i Babel. ¹⁵ Han frågade Arjok, kungens befälhavare: "Varför har kungen utfärdat denna stränga befallning?" Då talade Arjok om för Daniel hur det var. ¹⁶ Daniel gick då in till kungen och bad att få tid på sig, så skulle han ge kungen uttydningen.

¹⁷ Sedan gick Daniel hem och talade om för sina vänner Hananja, Misael och Asarja vad som höll på att hända. ¹⁸ Han uppmanade dem att be himmelens Gud om förbarmande, så att denna hemlighet blev uppenbarad för att Daniel och hans vänner inte skulle dödas tillsammans med de övriga vise i Babel.

¹⁹ Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn om natten, och Daniel prisade himmelens Gud ²⁰ och sade:

"Lovat vare Guds namn från evighet till evighet.

Ty vishet och makt tillhör honom.

²¹ Han låter tider och stunder skifta,
han avsätter kungar och tillsätter kungar,
han ger de visa deras vishet
och de förståndiga deras förstånd.

²² Han uppenbarar det som är djupt och fördolt,
han vet vad som finns i mörkret
och hos honom bor ljuset.

²³ Dig, mina fäders Gud, tackar och prisar jag
för att du har gett mig vishet och förmåga
och för att du nu har uppenbarat för mig
det vi bad dig om.

Ty vad kungen ville veta
har du uppenbarat för oss."

²⁴ Sedan gick Daniel in till Arjok, som hade fått order av kungen att förgöra de vise i Babel. Han gick in och sade till honom: "Du skall inte döda de vise i Babel. För mig in till kungen, så skall jag ge honom uttydningen." ²⁵ Genast förde Arjok Daniel till kungen och sade till honom: "Jag har funnit en man bland de judiska fångarna som kan ge konungen uttydningen." ²⁶ Kungen sade till Daniel, som hade fått namnet Beltesassar: "Kan du verkligen låta mig veta den dröm som jag har sett och vad den betyder?" ²⁷ Daniel svarade kungen:

"Den hemlighet som konungen vill veta, kan inga vise män, besvärjare, spåmän eller stjärntydare meddela konungen. ²⁸ Men det finns en Gud i himlen som kan uppenbara hemligheter, och han har låtit konung Nebukadnessar veta vad som skall ske i kommande dagar. Detta var din dröm och den syn du hade på din bädd: ²⁹ När du, o konung, låg på din bädd, började du tänka på vad som kommer att ske i framtiden, och han som uppenbarar hemligheter lät dig veta vad som skall ske. ³⁰ För mig har denna hemlighet uppenbarats, inte för att jag är visare än alla andra

levande varelser, utan för att uttydningen skulle kungöras för konungen så att du förstår ditt hjärtas tankar.

³¹ Du, o konung, såg i din syn en stor staty framför dig, och den var hög och dess glans överväldigande. Den var förskräcklig att se på.

³² Huvudet på statyn var av fint guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar. ³³ Benen var av järn, och fötterna delvis av järn och delvis av lera. ³⁴ Medan du såg på den revs en sten loss, men inte genom människohänder, och den träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. ³⁵ Då krossades alltsammans, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och allt blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det så att man inte längre kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat statyn blev det ett stort berg som uppfyllde hela jorden.

³⁶ Detta var drömmen, och nu vill vi säga konungen vad den betyder:

³⁷ Du, o konung, konungarnas konung, som himmelens Gud har givit rike, väldighet, makt och ära, ³⁸ i din hand har han gett människorna, djuren på marken och fåglarna under himlen, var de än bor, och han har satt dig till herre över alltsammans. Du är det gyllene huvudet. ³⁹ Men efter dig skall det uppstå ett annat rike, obetydligare än ditt, och därefter ett tredje rike av koppar, och det skall regera över hela jorden.

⁴⁰ Det fjärde riket skall vara starkt som järn, för järnet krossar och slår sönder allt. Så som järnet förstör allt annat, skall också detta krossa och förstöra. ⁴¹ Och att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett splittrat rike, men med något av järnets fasthet. Du såg ju att där var järn blandat med lerjord. ⁴² Att tårna på fötterna delvis var av järn och delvis av lera betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt.

⁴³ Att du såg järnet vara blandat med lerjord betyder att människor skall blanda sig med varandra genom giftermål men att de inte skall hålla samman, lika lite som järn kan förenas med lera.

⁴⁴ Men i de kungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras och vars makt inte skall överlämnas till något annat folk. Det skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken, men själv skall det bestå för evigt. ⁴⁵ Du såg ju att en sten revs loss från berget, men inte genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparn, leran, silvret och guldets.

Den store Guden har nu uppenbarat för konungen vad som skall ske i framtiden, och drömmen är sann och uttydningen tillförlitlig."

⁴⁶ Då föll kung Nebukadnessar ner på sitt ansikte och tillbad Daniel och befallde att man skulle offra matoffer och rökelseoffer åt honom. ⁴⁷ Och kungen sade till Daniel: "Er Gud är i sanning en Gud över andra gudar, en Herre över kungar och en som uppenbarar hemligheter, eftersom du har kunnat uppenbara denna hemlighet."

⁴⁸ Därefter upphöjde kungen Daniel och gav honom många stora gåvor och satte honom till herre över hela Babels hövdingdöme och till högste föreståndare för alla de vise i Babel. ⁴⁹ På Daniels begäran utsåg kungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego att förvalta Babels hövdingdöme, men Daniel själv stannade vid kungens hov.

Lukas 19

Yeshua hos publikanen Sackeus

19 Yeshua kom därefter in i Jeriko och vandrade genom staden. ² Och se, där fanns en man som hette Sackeus och var förman vid tullen,^[a] och han var rik. ³ Han ville se vem Yeshua var men kunde inte för folkskarans skull, ty han var liten till växten. ⁴ Då sprang han i förväg och klättrade upp i ett mulbärsfikonträd för att kunna se honom, eftersom Yeshua skulle komma den vägen. ⁵ När Yeshua kom till det stället, såg han upp och sade till honom: "Sackeus, skynda dig ner, ty i dag måste jag komma och stanna i ditt hus." ⁶ Sackeus skyndade sig ner och tog emot honom med glädje. ⁷ Alla som såg det mumlade förargat: "Han har tagit in hos en syndare." ⁸ Men Sackeus stod där och sade till Herren: "Herre, hälften av det jag äger ger jag åt de fattiga, och om jag har bedragit någon, ger jag honom fyrdubbelt tillbaka." ⁹ Yeshua sade till honom: "I dag har frälsning kommit till denna familj, eftersom också han är en Abrahams son. ¹⁰ Ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat."

Liknelsen om punden

¹¹ När de hörde detta, berättade Yeshua ännu en liknelse, eftersom han var nära Jerusalem och de tänkte sig att Guds rike genast skulle träda fram på ett synligt sätt. ¹² Han sade: "En man av förnäm släkt for till ett land långt borta för att få kungavärdighet och sedan komma tillbaka. ¹³ Han kallade till sig tio av sina tjänare och gav dem tio pund^[b] och sade till dem: Gör affärer med dessa tills jag kommer tillbaka. ¹⁴ Men

hans landsmän hatade honom, och när han hade varit skickade de sändebud som skulle säga: Vi vill inte ha honom till kung över oss. ¹⁵ Men han fick sin kungavärdighet, och när han kom tillbaka lät han kalla till sig tjänarna som hade fått pengarna. Han ville veta vad var och en hade förtjänat. ¹⁶ Den förste kom och sade: Herre, ditt pund har gett tio pund till. ¹⁷ Då sade kungen: Bra, du gode tjänare. Eftersom du har varit trogen i det minsta skall du härska över tio städer. ¹⁸ Den andre kom och sade: Ditt pund har gett fem pund till. ¹⁹ Kungen sade till honom: Du skall härska över fem städer. ²⁰ Därefter kom en annan tjänare och sade: Herre, se här är ditt pund. Jag har haft det förvarat i en duk ²¹ av fruktan för dig, eftersom du är en sträng man som tar ut vad du inte har satt in och skördar vad du inte har sått. ²² Hans herre sade till honom: Efter dina egna ord skall jag döma dig, du onde tjänare: Du visste att jag är en sträng man, som tar ut vad jag inte har satt in och skördar vad jag inte har sått. ²³ Varför satte du inte in mina pengar i en bank, så att jag kunde få ut dem med ränta när jag kom tillbaka? ²⁴ Och till dem som stod bredvid sade han: Ta ifrån honom hans pund och ge det åt den som har tio pund. ²⁵ De sade: Herre, han har redan tio pund. ²⁶ Ja, jag säger er: Var och en som har skall få, men den som inget har, från honom skall tas också det han har. ²⁷ Men dessa mina fiender som inte ville ha mig till kung över sig, för hit dem och hugg ner dem inför mina ögon."

Jesu intåg i Jerusalem

²⁸ Sedan Yeshua hade sagt detta gick han framför dem upp till Jerusalem. ²⁹ Då han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Oljeberget, sände han i väg två av sina lärjungar ³⁰ och sade: "Gå till byn rakt framför er. När ni kommer in i den skall ni finna ett åsnefö, som står där bundet och som ännu ingen har suttit på. [\[C\]](#) Lös det och led hit det. ³¹ Och om någon frågar er varför ni löser det, skall ni svara: Herren behöver det." ³² De som var utsända begav sig i väg och fann att det var som han hade sagt dem. ³³ Och de löste fölet. Då frågade de som ägde det: "Varför löser ni fölet?" ³⁴ De svarade: "Herren behöver det." ³⁵ Och de ledde det till Yeshua och lade sina mantlar på det och lät Yeshua sitta upp. ³⁶ Och där han red fram bredde man ut sina mantlar på vägen.

³⁷ Då han närmade sig sluttningen av Oljeberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje pris Gud med hög röst för alla de kraftgärningar som de hade sett: ³⁸ "Välsignad är han som kommer, konungen, i

Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!" ³⁹ Några fariseer i folkmassan sade då till honom: "Mästare, säg åt dina lärjungar att tiga!" ⁴⁰ Han svarade: "Jag säger er att om de tiger, kommer stenarna att ropa."

Yeshua gråter över Jerusalem

⁴¹ När Yeshua kom närmare och såg staden, brast han i gråt över den ⁴² och sade: "Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon. ⁴³ Ty det skall komma dagar över dig, när dina fiender kastar upp en belägringsvall runt dig och omringar och ansätter dig från alla håll. ⁴⁴ De skall slå dig och dina barn i dig till marken och skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig."

Yeshua i templet

⁴⁵ Sedan gick Yeshua in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde där. ⁴⁶ Han sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus skall vara ett bödens hus. [\[d\]](#) Men ni har gjort det till ett rövarnäste." ⁴⁷ Och han undervisade var dag i templet. Översteprästerna, de skriftlärdade och folkets ledare sökte efter ett tillfälle att röja honom ur vägen, ⁴⁸ men de kunde inte komma på hur de skulle gå till väga. Ty allt folket hängde vid hans läppar och lyssnade ivrigt.

29 november

St. Gregorius den Store: "Oskyldighetens dygd kallas dumhet av denna världens vise. Allt som görs på ett oskyldigt sätt ser de tveklöst som idioti, och allt som är sant och oskyldigt kallas i praktiken för tokeri av världens kloka."

Daniel 3

De tre männen i den brinnande ugnen

3 Kung Nebukadnessar lät göra en staty av guld, sextio alnar hög och sex alnar bred. Den lät han ställa upp på Duraslätten i Babels hövdingdöme. ² Sedan sände han bud och kallade samman satraper, ^[a] landshövdingar och ståthållare, fogdar, skattmästare, domare, lagtolkare och alla andra makthavare i hövdingdömena, för att de skulle komma till invigningen av den staty kung Nebukadnessar hade låtit ställa upp.

³ Då samlades satraperna, landshövdingarna och ståthållarna, fogdarna, skattmästarna, domarna, lagtolkarna och alla andra makthavare i hövdingdömena till invigningen av den staty som kung Nebukadnessar hade låtit ställa upp. När de stod framför den, ⁴ utropade en härold med hög röst: "Detta är befallningen till er, ni folk och stammar och tungomål: ⁵ När ni hör ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare, säckpipor och alla andra slags instrument, skall ni falla ner och tillbe den staty av guld som kung Nebukadnessar har låtit ställa upp. ⁶ Men den som inte faller ner och tillber, han skall genast kastas i den brinnande ugnen."

⁷ Så snart allt folket hörde ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare och alla andra slags instrument föll de ner, alla folk, stammar och tungomål, och tillbad den staty av guld som kung Nebukadnessar hade låtit ställa upp.

⁸ Men strax därefter kom några kaldeiska män fram och anklagade judarna. ⁹ De tog till orda och sade till kung Nebukadnessar: "Må konungen leva för evigt! ¹⁰ Konungen har befallt att alla människor skall falla ner och tillbe statyn av guld, när de hör ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare, säckpipor och alla andra slags instrument, ¹¹ och att var och en som inte faller ner och tillber skall kastas i den brinnande

ugnen. ¹² Men nu finns här några judiska män, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, som du har satt att förvalta Babels hövdingdöme. Dessa män sätter sig över ditt påbud, o konung. De dyrkar inte dina gudar och tillber inte den staty av guld som du har låtit ställa upp."

¹³ Då befallde Nebukadnessar i vrede och förbittring att man skulle föra fram Sadrak, Mesak och Abed-Nego. När man hade fört fram dem inför kungen ¹⁴ sade Nebukadnessar till dem: "Är det sant att ni, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, inte dyrkar mina gudar och inte tillber den staty av guld som jag har låtit ställa upp? ¹⁵ Allt är nu väl om ni faller ner och tillber den staty som jag har låtit göra, när ni hör ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare, säckpipor och alla andra slags instrument. Men om ni inte tillber, skall ni i samma stund kastas i den brinnande ugnen, och vilken gud skall då kunna rädda er ur mina händer?" ¹⁶ Då svarade Sadrak, Mesak och Abed-Nego kungen: "O Nebukadnessar, vi behöver inte svara dig på detta. ¹⁷ Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung. ¹⁸ Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp."

¹⁹ Då fylldes Nebukadnessar av vrede mot Sadrak, Mesak och Abed-Nego, så att hans ansiktsuttryck förvandlades. Han befallde att man skulle göra ugnen sju gånger hetare än man någonsin hade sett den vara. ²⁰ Och han befallde några av de starkaste männen i hans här att binda Sadrak, Mesak och Abed-Nego och kasta dem i den brinnande ugnen. ²¹ Så bands dessa iförda sina underkläder, livrockar, mössor och andra kläder och kastades i den brinnande ugnen. ²² Men eftersom kungens befallning hade varit så sträng och ugnen därför hade blivit oerhört starkt upphettad, blev de män som förde Sadrak, Mesak och Abed-Nego dit upp själva dödade av eldslågorna, ²³ när de kastade de tre männen Sadrak, Mesak och Abed-Nego bundna i den brinnande ugnen.

1 Männen gick omkring mitt bland lågorna och lovsjöng Gud och prisade Herren. 2 Asarja ställde sig hos de andra och bad omvärd av elden denna bön. Han ropade:

3"Prisad och lovad är du, Herre, våra fäders Gud, ditt namn skall äras i evighet. 4 Ty allt vad du har gjort oss är rättfärdigt, dina gärningar är de rätta, dina vägar är raka och i dina domslut finns alltid sanningen. 5 Du har dömt till sanningens fördel i allt du har låtit drabba oss och våra

fäders heliga stad Jerusalem. Ja, sanningen och rättvisan har du följt när du har lagt allt detta på oss för våra synders skull. 6 Ty i synd och laglöshet avföll vi från dig, vi syndade i allt vad vi gjorde. 7 Dina bud ville vi varken höra eller följa, vi gjorde inte som du har befallt för vårt eget bästa. 8 I allt vad du har lagt på oss, i allt vad du har gjort oss har du följt den sanna rättvisan: 9 du har utlämnat oss åt laglösa fiender, åt förhatliga avfallingar och åt en orättfärdig kung, den ondskefullaste på hela jorden.

10 Nu har vi inte ett ord att säga. Skam och vanära har drabbat dem som tjänar och tillber dig. 11 För ditt namns skull, överge oss inte för alltid, upphäv inte ditt förbund 12 och ta inte din barmhärtighet från oss, för Abrahams skull, som du älskade, för din tjänare Isaks skull och för Israels, som var din helige: 13 Dem lovade du att ge ättlingar lika talrika som himlens stjärnor och sandkornen på havets strand. 14 Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk; i dag är vi för våra synders skull obetydligast på hela jorden. 15 I denna tid finns varken furste, profet eller ledare, varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse, och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd. 16 Men ta emot oss när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ande, 17 som om detta vore brännoffer av baggar och tjurar och feta lamm i tiotusental. Må detta bli vårt offer inför dig i dag, och därtill en fullkomlig lydnad för dig, ty den som litar till dig skall aldrig stå med skam.

18 Nu följer vi dig helhjärtat, vi fruktar dig och söker oss till dig. 19 Låt inte skammen drabba oss, utan visa din mildhet och din stora nåd i allt vad du gör med oss. 20 Rädda oss, du som har gjort så underbara ting, och vinn ära åt ditt namn, Herre. 21 Och må alla som skadar dina tjänare få blygas, må de bli utskämda trots all sin makt, må deras styrka bli krossad. 22 Låt dem märka att du är Herren, den ende Guden, ärad över hela världen.”

23 Kungens tjänare, som hade kastat dem i ugnen, fortsatte utan uppehåll att hetta upp den med olja, tjära, blånor och kvistar. 24 Lågan steg 49 alnar över ugnen; 25 den bredde ut sig och brände ihjäl kaldéerna runt om så långt den nådde. 26 Men Herrens ängel hade stigit ner i ugnen tillsammans med Asarja och hans kamrater. Han svepte undan den flammande elden 27 och gjorde det så svalt inne i ugnen som om en dagfrisk vind hade blåst rakt igenom den. Elden rörde dem inte alls och vållade dem varken smärta eller obehag.

De tre männens lovsång

28 Då började de tre männen med en röst lova, ära och prisa Gud inne i ugnen:

29 Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,
lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,
lovprisat och upphöjt i evighet.

30 Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
lovsjungen och förhärligad i evighet.

31 Prisad vare du som tronar på keruberna och ser ner i djupen,
lovad och upphöjd i evighet.

32 Prisad vare du på din kungatron,
lovsjungen och upphöjd i evighet.

33 Prisad vare du i himlens boningar,
lovsjungen och ärad i evighet.

34 Prisa Herren, alla hans verk,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

35 Prisa Herren, ni himlar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

36 Prisa Herren, ni hans änglar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

37 Prisa Herren, allt vatten ovan himlen,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

38 Prisa Herren, himlens hela här,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

39 Prisa Herren, sol och måne,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

40 Prisa Herren, himlens stjärnor,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

41 Prisa Herren, regn och dagg,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

42 Prisa Herren, alla vindar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

43 Prisa Herren, eld och solglöd,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

44 Prisa Herren, köld och hetta,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

45 Prisa Herren, dagdroppar och snöflingor,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

46 Prisa Herren, nätter och dagar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

47 Prisa Herren, ljus och mörker,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

48 Prisa Herren, frost och köld,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

49 Prisa Herren, rimfrost och snö,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

50 Prisa Herren, blixtar och moln,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

51 Prisa Herren, du jord,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

52 Prisa Herren, berg och höjder,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

53 Prisa Herren, allt som växer på marken,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

54 Prisa Herren, hav och floder,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

55 Prisa Herren, alla källor,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

56 Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

57 Prisa Herren, alla himlens fåglar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

58 Prisa Herren, alla vilda och tama djur,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

59 Prisa Herren, ni människor,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

60 Prisa Herren, Israel,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

61 Prisa Herren, ni hans präster,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

62 Prisa Herren, ni hans tjänare,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

63 Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

64 Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan,
lovsjung och upphöj honom i evighet.

65 Prisa Herren, Hananja, Asarja och Mishaël,
lovsjung och upphöj honom i evighet,

ty han har låtit oss undkomma dödsriket
och befriat oss ur dödens våld,
han har räddat oss från ugnens flammande lågor,
ut ur elden har han räddat oss.

66 Tacka Herren, ty han är god,
evigt varar hans nåd.

67 Prisa Herren, gudarnas Gud, alla ni som fruktar honom,
lovsjung och tacka honom,
evigt varar hans nåd.

²⁴ Då blev kung Nebukadnessar förskräckt. Han steg hastigt upp och frågade sina rådsherrar: "Var det inte tre män vi band och kastade i elden?" De svarade kungen: "Jo visst, o konung." ²⁵ Då sade han: "Ändå ser jag nu fyra män som går lösa och lediga inne i elden, och de är helt oskadda. Och den fjärde ser ut som en gudason." ²⁶ Sedan gick Nebukadnessar fram till den brinnande ugnens öppning och ropade: "Sadrak, Mesak och Abed-Nego, ni den högste Gudens tjänare, kom ut, kom hit!" Då gick Sadrak, Mesak och Abed-Nego ut ur elden. ²⁷ Och satraperna, landshövdingarna, ståthållarna och kungens rådsherrar samlades där och såg att elden inte hade haft någon makt över människors kroppar och att håret på deras huvuden inte hade svettats och att deras kläder inte skadats. Man kunde inte ens känna att de luktade bränt.

²⁸ Nebukadnessar tog då till orda och sade: "Lovad vare Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud, som sände sin ängel och räddade sina tjänare. De förtröstade så på honom att de överträdde kungens befallning och vågade sina liv för att inte tvingas dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen Gud." ²⁹ Härmed befäller jag nu att vem det vara må av alla folk och stammar och tungomål, som säger något ovärdigt om Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud, han skall slitas i stycken, och hans hus skall göras till en sophög. För det finns ingen Gud som kan hjälpa så som han."

³⁰ Därefter lät kungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego få stor ära och makt i Babels hövdingdöme.

Nebukadnessars dröm om det avhuggna trädet

³¹ Kung Nebukadnessar till alla folk och stammar och tungomål som finns på hela jorden. Jag önskar er fred och framgång. ³² Jag finner för

gott att härmed kungöra de tecken och under som den högste Guden har gjort med mig.

³³ Stora är hans tecken,
mäktiga hans under.
Hans rike är ett evigt rike,
hans välde varar från släkte till släkte.

Lukas 20

Jesu fullmakt

20 En dag när Yeshua undervisade folket i templet och predikade evangeliet, kom överstepräster och de skriftlärdade tillsammans med de äldste fram ² och frågade honom: "Säg oss vad du har för fullmakt att göra detta och vem som har gett dig den fullmakten?" ³ Han svarade dem: "Jag har också en fråga. Säg mig: ⁴ Johannes dop, kom det från himlen^[a] eller från människor?" ⁵ De överlade med varandra och sade: "Svarar vi: Från himlen, kommer han att fråga: Varför trodde ni då inte på honom?" ⁶ Säger vi: Från människor, kommer allt folket att stena oss, eftersom de är övertygade om att Johannes var en profet." ⁷ Och de svarade att de inte visste varifrån det var. ⁸ Yeshua sade till dem: "Då säger inte heller jag er vad jag har för fullmakt att göra detta."

Liknelsen om de onda vingårdsarbetarna

⁹ Sedan berättade han denna liknelse för folket: "En man planterade en vingård och arrenderade ut den till vingårdsarbetare och reste bort en längre tid. ¹⁰ När tiden var inne skickade han en tjänare till vingårdsarbetarna för att de skulle ge honom hans del av vingårdens avkastning. Men vingårdsarbetarna slog honom och skickade i väg honom tomhänt. ¹¹ Då sände han en annan tjänare. Också honom slog de och hånade och skickade i väg tomhänt. ¹² Därefter sände han en tredje tjänare. Men även honom slog de blodig och jagade bort. ¹³ Då sade vingårdens herre: Vad skall jag göra? Jo, jag vill sända min älskade son. Honom skall de väl ha respekt för. ¹⁴ Men när vingårdsarbetarna fick se honom, överlade de med varandra och sade: Här har vi

arvtagaren! Låt oss döda honom, så får vi arvet.¹⁵ Och de kastade ut honom ur vingården och dödade honom.

Vad skall nu vingårdens herre göra med dem?¹⁶ Jo, han skall komma och döda dessa vingårdsarbetare och lämna vingården åt andra." När de hörde detta, sade de: "Det får aldrig hända!"¹⁷ Men han såg på dem och frågade: "Vad menas då med detta ord i Skriften: Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten. ^(b)¹⁸ Var och en som faller på den stenen skall krossas, och den som stenen faller på skall smulas sönder."¹⁹ De skriftlärdade och översteprästerne ville nu gripa honom på en gång, men de vågade inte för folket. De förstod att det var om dem han hade talat i denna liknelse.

Skatt till kejsaren

²⁰ De höll Yeshua under uppsikt och skickade ut några för att vakta på honom. Dessa skulle låtsas vara ärliga och söka få fast honom för något som han sade, så att man kunde utlämna honom åt överheten, åt landshövdingen.²¹ De frågade honom: "Mästare, vi vet att du talar och undervisar rätt och inte anpassar dig efter människor utan verkligen förkunnar Guds väg. ^(c)²² Är det rätt att vi betalar skatt till kejsaren eller inte?"²³ Men han genomskådade deras list och sade till dem:²⁴ "Visa mig ett mynt. ^(d) Vems bild och inskrift har det?" De svarade: "Kejsarens".²⁵ Han sade till dem: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud."²⁶ Och de kunde inte få fast honom för något som han sade inför folket. De förundrade sig över hans svar och hade inget att säga.

Frågan om uppståndelsen

²⁷ Några saduceer^(e) – dessa som förnekar att det finns någon uppståndelse – kom fram och ställde en fråga till Yeshua:²⁸ "Mästare, Mose har gett oss den föreskriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa barn åt sin bror.²⁹ Nu fanns där sju bröder. Den förste tog sig hustru och dog barnlös.³⁰ Den andre³¹ och den tredje gifte sig med henne, och så gjorde alla sju. De dog och lämnade inga barn efter sig.³² Till slut dog också kvinnan.³³ Vem skall hon bli hustru till vid uppståndelsen? Alla sju var ju gifta med henne."

³⁴ Yeshua svarade dem: "De som lever i den här världen gifter sig och blir bortgifta.³⁵ Men de som anses värdiga att vinna den andra världen och

uppståndelsen från de döda, de varken gifter sig eller blir bortgifta.
³⁶ Inte heller kan de dö längre, ty som uppståndelsens barn är de lika änglarna och är Guds barn. ³⁷ Men att de döda uppstår, det har också Mose visat på stället om törnbusken, när han kallar Herren Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. ^f ³⁸ Han är inte en Gud för döda utan för levande, ty för honom lever alla." ³⁹ Då sade några skriftlärda: "Mästare, du har rätt i vad du säger." ⁴⁰ Och de vågade inte mer ställa någon fråga till honom.

Vem Messias är

⁴¹ Yeshua sade till dem: "Hur kan man säga att Messias är Davids son?
⁴² David säger ju själv i Psaltaren: Herren sade till min Herre: ^g Sätt dig på min högra sida, ^h ⁴³ tills jag har lagt dina fiender som en fotpall under dina fötter. ⁱ ⁴⁴ David kallar honom alltså Herre. Hur kan han då vara hans son?"

Yeshua varnar för de skriftlärda

⁴⁵ Medan allt folket hörde på, sade Yeshua till sina lärjungar: ⁴⁶ "Akta er för de skriftlärda, som njuter av att gå omkring i långa mantlar och älskar att bli hälsade på torgen och att sitta på de främsta platserna i synagogorna och ha hedersplatserna vid festmåltiderna. ⁴⁷ De äter änkorna ur husen och ursäktar sig med sina långa böner. De skall få en så mycket strängare dom."

30 november

St. Augustinus av Hippo: "Det är fåfängligt av oss att försöka räkna ut åren som detta universum har kvar att existera, när vi får höra av Sanningen Självt att det inte är något vi ska veta."

Daniel 4

4 Jag, Nebukadnessar, levde i lugn och ro i mitt hus och var lycklig i mitt palats. ² Då fick jag en dröm som skrämde mig. Jag oroades av drömbilder på min bädd och av syner jag såg. ³ Därför befalldes jag att man skulle hämta till mig alla de vise i Babel, för att de skulle tala om drömmens uttydning för mig. ⁴ Spåmännen, besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna kom, och jag berättade drömmen för dem, men de kunde inte ge mig uttydningen. ⁵ Slutligen kom också Daniel inför mig, han som hade fått namnet Beltesassar efter min guds namn. Heliga gudars ande bor i honom, och jag berättade drömmen för honom på detta sätt: ⁶ "Beltesassar, du som är den främste bland spåmännen, jag vet att heliga gudars ande bor i dig och att ingen hemlighet är för svår för dig. Säg mig vad jag såg i min dröm och vad den betyder!

⁷ Detta var den syn jag hade på min bädd: Jag såg i min syn ett träd stå mitt på jorden, och det var mycket högt. ⁸ Trädet var stort och väldigt och så högt att det räckte upp till himlen och syntes till jordens ände. ⁹ Lövverket var vackert och trädet bar mycket frukt så att det hade föda åt alla. Markens djur fann skugga under det och himlens fåglar bodde på grenarna. Allt levande fick sin mat från det.

¹⁰ Vidare såg jag i den syn jag hade på min bädd, hur en helig väktare steg ner från himlen. ¹¹ Han ropade med hög röst och sade: Hugg ner trädet och hugg av grenarna, riv bort lövverket och strö ut frukten, så att djuren som ligger under trädet flyr sin väg och fåglarna flyger bort från grenarna. ¹² Men stubben med rötterna skall lämnas kvar i jorden bland markens gräs, bunden med kedjor av järn och koppar. Av himlens dagg skall den fuktas och ha sin del med djuren bland markens örter. ¹³ Hans hjärta skall förvandlas så att det inte mer är en människas hjärta, och ett djurs hjärta skall ges åt honom. Sju tider skall gå fram över honom. ¹⁴ Så är det förordnat genom väktarna, och så är det befallt i denna sak av de heliga, för att de levande skall veta att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill. Ja, han upphöjer den ringaste bland människor till att härska över dem. ¹⁵ Sådan var den dröm som jag, kung Nebukadnessar, hade. Men du, Beltesassar, uttyd den nu, för ingen av alla de vise i mitt rike kan ge mig uttydningen, men du kan det, ty heliga gudars ande bor i dig."

¹⁶ Då stod Daniel, som också kallades Beltesassar, en stund bestört, full av oroliga tankar. Men kungen tog till orda igen och sade: "Beltesassar, låt inte drömmen och vad den betyder skrämma dig." Beltesassar sade: "Min herre, o att drömmen hade gällt dem som hatar dig, och dess betydelse dina fiender. ¹⁷ Trädet som du såg, som var stort och väldigt och så högt att det räckte upp till himlen och syntes över hela jorden, ¹⁸ och som hade ett så vackert lövverk och bar så mycket frukt att det hade föda åt alla, trädet som markens djur bodde under och på vars grenar himlens fåglar hade sina nästen, ¹⁹ det är du själv, o konung. Du har ju blivit stor och väldig, och din storhet har vuxit och når upp till himlen, och ditt välde sträcker sig till jordens ände. ²⁰ Men att konungen såg en helig väktare stiga ner från himlen och säga: "Hugg ner trädet och förstör det. Dock må stubben med rötterna lämnas kvar i jorden, bunden med kedjor av järn och koppar bland markens gräs. Av himlens dagg skall den fuktas och ha sin del bland markens djur, till dess att sju tider har gått fram över honom", ²¹ det betyder, o konung, och detta är den Högstes beslut som har drabbat min herre konungen: ²² Du skall stötas ut från människorna och tvingas bo bland markens djur och äta gräs som en ox och fuktas av himlens dagg. Sju tider skall gå fram över dig till dess du har insett att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill. ²³ Men att det gavs befallning om att trädets stubbe med rötterna skulle lämnas kvar, det betyder att du skall få tillbaka ditt rike när du har besinnat att det är himlen som har makten. ²⁴ Därför, o konung, låt mitt råd behaga dig: Gör dig fri från dina synder genom att göra gott och från dina missgärningar genom att vara barmhärtig mot de fattiga, om din framgång skall bestå."

²⁵ Allt detta hände med kung Nebukadnessar. ²⁶ Tolv månader senare, när kungen en gång gick omkring på taket av det kungliga palatset i Babel, ²⁷ tog han till orda och sade: "Se, detta är det stora Babel som jag har byggt upp till ett kungavälde genom min krafts styrka, min härlighet till ära!"

²⁸ Medan ordet ännu var i kungens mun kom en röst från himlen: "Till dig, kung Nebukadnessar, skall det sägas: Ditt rike har tagits ifrån dig. ²⁹ Du skall stötas ut från människorna och tvingas bo bland markens djur och äta gräs som en ox. Så skall sju tider gå fram över dig, till dess att du har insett att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill."

³⁰ I samma ögonblick gick det ordet i uppfyllelse på Nebukadnessar. Han stöttes ut från människorna och måste äta gräs som en oxe. Himlens dagg fuktade hans kropp till dess att hans hår växte och blev som örnfjädrar och till dess att hans naglar blev som fågelklor.

³¹ Men när den tiden hade gått lyfte jag, Nebukadnessar, upp mina ögon till himlen och fick tillbaka mitt förstånd. Då lovade jag den Högste, jag prisade och ärade honom som lever i evighet.

Hans välde är ett evigt välde,
hans rike varar från släkte till släkte.

³² Alla som bor på jorden räknas för intet, han gör vad han vill med himlens här och med dem som bor på jorden.

Ingen kan stå emot hans hand eller säga till honom: "Vad är det du gör?"

³³ Vid samma tid återfick jag mitt förstånd och jag fick tillbaka min härlighet och glans, mitt rike och min ära. Mina rådsherrar och stormän sökte upp mig, och jag blev på nytt insatt i mitt rike och fick ännu större makt. ³⁴ Nu prisar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmelens Konung, ty alla hans gärningar är sanning och hans vägar rätta, och han kan ödmjuka dem som vandrar i högmod.

Lukas 21

Änkans gåva

21 Yeshua såg upp och märkte hur de rika lade sina gåvor i offerkistan.

² Men han såg också hur en fattig änka lade ner två små kopparmynt. ^[a]

³ Då sade han: "Amen säger jag er: Denna fattiga änka gav mer än alla andra. ⁴ Ty det var av sitt överflöd som alla andra lade något i offerkistan, men hon offrade av sin fattigdom allt vad hon hade att leva på."

Templet skall ödeläggas

⁵ När några talade om hur templet var utsmyckat med vackra stenar och tempelgåvor, sade Yeshua: ⁶ "Ni ser detta. Det skall komma dagar då här inte skall lämnas sten på sten. Allt skall brytas ner."

Tecknen på Jesu ankomst

⁷ Då frågade de honom: "Mästare, när skall detta ske? Och vad blir tecknet på att det står för dörren?" ⁸ Han svarade: "Se till att ni inte blir vilseledda. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och: Tiden är nära. Men följ dem inte! ⁹ Och när ni får höra om krig och uppror, så bli inte förskräckta. Ty sådant måste först hända, men det betyder inte att slutet kommer omedelbart." ¹⁰ Vidare sade han till dem: "Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. ¹¹ Det skall bli stora jordbävningar och svält och pest på den ena platsen efter den andra. Fasansfulla ting och stora tecken skall visa sig från himlen.

¹² Men innan allt detta händer, skall man gripa och förfölja er. Man skall utlämna er åt synagogor och fängelser och ställa er inför kungar och landshövdingar för mitt namns skull. ¹³ Detta ger er tillfälle att vittna. ¹⁴ Bestäm er därför att inte förbereda något försvarstal. ¹⁵ Ty jag skall själv lägga orden i er mun och ge er vishet som ingen av era fiender skall kunna stå emot eller motsäga. ¹⁶ Ni kommer att bli förrådda till och med av föräldrar och bröder, av släktingar och vänner, och en del av er skall man döda. ¹⁷ Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. ¹⁸ Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. ¹⁹ Genom att stå fasta skall ni vinna era själar.

Jerusalems ödeläggelse

²⁰ När ni ser Jerusalem omringas av härar, då skall ni veta att staden snart skall bli ödelagd. ²¹ Då måste de som bor i Judeen fly bort till bergen, och de som bor inne i staden måste lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. ²² Ty detta är vedergällningens tid, då allt som är skrivet skall gå i uppfyllelse. ²³ Ve dem som väntar barn eller ammar i de dagarna! Ty landet skall drabbas av en stor nöd, och vredesdomen skall komma över detta folk. ²⁴ De skall falla för svärdsegg och föras bort som fångar till alla hednafolk. Jerusalem kommer att trampas ner av hedningarna, tills hedningarnas tider är fullbordade.

Människosonen kommer

²⁵ Tecken skall visa sig i solen, i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån. ²⁶ Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas. ²⁷ Då skall man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och

härlighet. ²⁸ Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning."

²⁹ Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonsträdet och alla andra träd.

³⁰ Så snart ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. ³¹ När ni ser att detta händer, vet ni på samma sätt att Guds rike är nära. ³² Amen säger jag er: Detta släkte skall inte förgå, förrän allt detta sker. ³³ Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

³⁴ Men akta er för att berusa er och dricka er fulla och låta era hjärtan tyngas av det dagliga livets omsorger, så att den dagen plötsligt kommer över er ³⁵ som en snara. Ty den skall komma över alla som bor på jorden. ³⁶ Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen."

³⁷ Om dagarna var han i templet och undervisade, men på kvällarna gick han ut och övernattade på det berg som kallas Oljeberget. ³⁸ Och tidigt på morgonen kom allt folket till honom i templet för att lyssna på honom.

(Fyllnadstext: Phasellus ut arcu ut nulla dignissim auctor. Etiam sed elit sed diam tempus consetetur. Proin dignissim, velit a gravida elementum, metus tellus dictum mauris, quis auctor est lectus in sapien. Fusce diam arcu, ultricies non, ullamcorper feugiat, semper quis, tortor. Phasellus egestas feugiat augue. Vestibulum nec wisi. Vivamus lacus wisi, tincidunt quis, vulputate sit amet, placerat vitae, massa.

Nullam tortor. Fusce malesuada. Quisque dolor mauris, malesuada quis, ultricies non, interdum blandit, lectus. Etiam nulla lacus, nonummy a, blandit sed, pellentesque eget, arcu.

Phasellus id pede. Vivamus tortor nibh, tempus auctor, interdum a, faucibus ut, mi. Aliquam tincidunt turpis eleifend orci. Mauris at odio vel metus ullamcorper blandit. Nullam tortor.